1119

MERKWAARDIGE VERSCHIJNINGEN

AAN DEN PROFEET

JOSEPH SMITH JR.

EN

HET NIEUW JERUZALEM;

OF

De Vervulling der Nieuwe Openbaringen,

DOOR

ORSON PRATT,

een der twaalf Apostelen van de Kerk van Jezus Christus der Heiligen der Laatste Dagen.

(*Uit het Engelsch.*)

Gedrukt op last van P. J. LAMMERS,
Zendeling van voormelde Kerk.

PRIJS 25 CENT.

CN-5539b
Res/Rare P
M230
P9164s
No. 6 DUT
1876?

MERKWAARDIGE VERSCHIJNINGEN

AAN DEN PROFEET

JOSEPH SMITH JR.

EN

HET NIEUW JERUZALEM;

OF

De Vervulling der Nieuwe Openbaringen,

DOOR

ORSON PRATT,

een der twaalf Apostelen van de Kerk van Jezus Christus
der Heiligen der Laatste Dagen.

(*Uit het Engelsch.*)

Gedrukt op last van P. J. LAMMERS,
Zendeling van voormelde Kerk.

Snelpersdruk van I. BREMER — Amsterdam.
O. Z. Voorburgwal 226.

MERKWAARDIGE VERSCHIJNINGEN

AAN DEN PROFEET

Joseph Smith Jr.

JOSEPH SMITH'S *Gezichten. — Ontdekking van Gouden platen, beschreven met Egyptisch letter- en beeldschrift. — De vertaling derzelve in de Engelsche taal, met behulp van de Urim en Thummim. De Heilige Geschiedenis van het Oude Amerika, nu duidelijk geopenbaard, van de eerste eeuwen na den vloed, tot den aanvang van de vijfde eeuw der Christelijke jaartelling. — Eene schets van den oorsprong, het geloof en de leer der Kerk van* JEZUS CHRISTUS *der Heiligen der Laatste Dagen.*

JOSEPH SMITH Jr. die de volgende belangrijke ontdekking gedaan heeft, was geboren in de Stad Sharon, Graafschap Windsor, in Vermont, den 23sten December 1805. Toen hij tien jaren oud was, verhuisden zijne ouders met hunne familie naar Palmyra in de Staat New-York, in welker nabijheid hij omtrent elf jaren leefde, en den laatsten tijd daarvan in de stad Manchester. Hij was opgebracht als een boer, zijne voorrechten om wetenschappelijke kennis te erlangen, waren zeer gering, en bepaalden zich tot eene oppervlakkige kennis van twee of drie vakken der gewone opvoeding. Hij kon lezen zonder zwarigheid, maar schreef zeer onvolkomen, en had een zeer begrensd onderricht in de eerste regelen van de rekenkunst. Deze waren zijne eenigste en hoogste bereikingen, terwijl de overige vakken der opvoeding, die zoo algemeen in de gewone scholen der Vereenigde Staten onderwezen werden, hem geheel onbekend bleven. Omtrent

veertien of vijftien jaren oud zijnde, begon hij ernstiglijk de noodzakelijkheid te overwegen, voor de toekomende wereld voorbereid te worden; maar hoe of op welke wijze zich voor te bereiden, was eene vraag, die hij zichzelf niet kon beantwoorden. Hij gevoelde, dat het eene vraag van groot belang was en dat de zaligheid zijner ziel van eene nauwkeurige overweging daarvan afhankelijk was. Hij zag, dat, als hij den rechten weg niet zoude vinden, het ook voor hem onmogelijk zoude wezen op denzelven te wandelen tenzij dan bij toeval; en de gedachte, zijne hoop voor het eeuwige leven op toeval en onzekerheid te stellen, was meer dan hij verdragen konde. Wanneer hij bij de godsdienstige gezindheden ging, om onderwijzing te zoeken, wees ieder naar zijne bijzondere leerstukken, zeggende: „Dit is de weg, wandel op denzelven." Terwijl tegelijkertijd de leeren van allen, in vele opzichten rechtstreeks tegenstrijdig waren. Hij kon ook niet gelooven, dat God de Oorsprong van méér dan ééne leer was, en daarom kon hij ook maar ééne gezindheid als Zijne Kerk erkennen; en dat deze gezindheid een volk moest wezen, 't welk deze leer (wat dezelve ook zijn moge) geloofde, verkondigde en op dezelve steunde. Dan dacht hij ook na over het groot getal leeringen,die nu in de wereld verspreid zijn, en den grond gelegd hebben voor vele honderde verschillende gezindheden. De gewichtige vraag, die hij zich te beantwoorden had, was: — indien een van deze gezindheden de Kerk van CHRISTUS is, welke is het dan? Vóór dat hij zekerheid kon verkrijgen ten opzichte dezer vraag, kon hij zich ook niet tevreden stellen. Alleen op de beslissingen van feilbare menschen te vertrouwen, en zijne hoop op dezen te vestigen, zonder eenige zekerheid en eigen inzicht, kon het bezorgde verlangen, dat zijn boezem doordrong, niet bevredigen. Het was in strijd met zijne gevoelens, zonder een zeker en bepaald bewijs, waarop hij zich verlaten kon, over een onderwerp te beslissen, waarvan de toekomende welvaart zijner ziel afhankelijk was. De eenige keus die hem overbleef, was de Schriftuur te lezen en de aanwijzing derzelve te volgen. Derhalve begon hij de Heilige Schriften opmerkzaam te lezen en te onder-

zoeken, en geloovende alles wat hij las, werd zijn geest bijzonder getroffen door de volgende woorden: „En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een' iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt, en zij zal hem gegeven worden," (Jacobus 1 : 5.) Van deze belofte zag hij, dat het het voorrecht van alle menschen was, God om wijsheid te bidden, niet twijfelende, dat God mildelijk geeft aan een iegelijk, en hem daarom niet verwijt. Dit was een blijmoedig bericht voor hem en eene tijding, die hem groote vreugde veroorzaakte; het was voor hem als een licht, dat in eene donkere plaats schijnt, om hem op den weg te leiden, welken hij zoude bewandelen. Hij begreep nu, dat als hij van God vraagde, het mogelijk en waarschijnlijk, ja méér nog, dat het eene zekerheid was, dat hij de kennis zoude erlangen, welke van al deze leeren, de leer van CHRISTUS, en welke van al die vele kerken, de Kerk van CHRISTUS was. Diensvolgens ging hij naar eene plaats, in een boschje, niet ver van zijns vaders huis, knielde neder, en begon den HEERE aanteroepen. In het eerst werd hij sterk aangevochten door eene macht der duisternis, welke poogde hem te overwinnen; maar hij liet niet na verlossing te zoeken, tot dat de duisternis van zijne ziel verdween, en hij in staat was, met vurigheid en in geloof te bidden. Terwijl hij zoo bezig was de gevoelens zijner ziel uit te storten, en verlangend om een antwoord van God te verkrijgen, zag hij een zeer helder en heerlijk licht in den hemel boven zich, hetwelk aanvankelijk scheen op een grooten afstand te zijn. Hij hield aan met bidden, terwijl het licht langzaam voortgaande scheen neder te dalen, en al naderende toenam in glans en in grootte, zoodat, toen het de spitsen der boomen bereikte, de gansche wildernis tot op eenigen afstand op eene heerlijke en glansrijke wijze verlicht was. Hij dacht, dat de bladeren en takken der boomen verteerd zouden worden, toen het licht met dezelven in aanraking kwam; maar merkende, dat dit niet het geval was, gevoelde hij zich aangemoedigd met de hoop, ook deszelfs tegenwoordigheid te kunnen verdragen. Het daalde langzaam neder tot het de aarde raakte, en hij ook zelf daarmede omgeven was. Als het eerst op

hem kwam, veroorzaakte het een eigenaardig gevoel door zijn geheele lichaam, en onmiddellijk werd zijn geest afgetrokken van de natuurlijke voorwerpen, van welke hij omgeven was, en hij werd verrukt in eene hemelsche verschijning, ziende twee heerlijke personen, welke nauwkeurig gelijkten in hunne gelaatstrekken. Hem werd eerst gezegd, dat zijne zonden vergeven waren; toen werd hij onderricht over de zaken, welke zijnen geest eenigen tijd beroerd hadden, namelijk, dat alle godsdienstige gezindheden in valsche leeringen geloofden, en diensvolgens geene van God als Zijne Kerk goedgekeurd werd. Hem werd uitdrukkelijk bevolen, zich aan geene aan te sluiten, en hem beloofd, dat eene zuivere leer — de volheid van het Evangelie — hem later zou bekend gemaakt worden; waarop het Gezicht verdween, zijnen geest in eenen toestand van onbeschrijfelijke kalmte en vrede latende. Eenigen tijd nadat hij deze heerlijke Openbaring ontvangen had, verviel hij, nog zeer jong zijnde, weder in de ijdelheden dezer wereld, hetwelk hem naderhand oprecht en van harte berouwde. Den 21sten September 1823 behaagde het God zijne gebeden weder te verhooren. Hij had zich als gewoonlijk naar bed begeven, maar hij was in zijnen geest ernstiglijk biddende, en zijne ziel was vervuld met het ijverig verlangen eenen hemelschen boodschapper te ontvangen, welke hem het zoo zeer begeerde bericht van zijne aanneming in de oogen Gods mocht mededeelen, en hem ook de grondbeginselen der leer van CHRISTUS verklaren, volgens de belofte, welke hem in zijn vroeger Gezicht gegeven was. Terwijl hij zoo voortging, de begeerte zijns harten voor den Vader aller goede gaven uit te storten, en streefde om geloof te oefenen in zijne heerlijke belofte, drong onverwachts een licht als het daglicht, maar klaarder, en van eenen heerlijken schijn en luister, in zijne kamer. Inderdaad scheen het op het eerste gezicht, alsof het huis met een verterend vuur vervuld was. Deze onverwachte verschijning van zulk een glansrijk licht, veroorzaakte, zoo als ligt te begrijpen is, een trekken en een vreemd gevoel tot in de uiterste deelen zijns lichaams. Hetzelve was echter gevolgd van kalmte en klaarheid des geestes, en eene overstelpende

verrukking van blijdschap, die allen verstand overtrof. In een oogenblik stond een persoon vóór hem. Niettegenstaande den glans van het licht, hetwelk de kamer verlichtte, was er nog een grooter luister de persoon omgevende, en scheen met eenen vermeerderden graad van heerlijkheid, waarvan hij het middelpunt was. Ofschoon zijn aangezicht was als de bliksem, zoo was het toch aangenaam, onschuldig en heerlijk om aan te zien, zoodat alle vrees van het hart ontweek, en eene groote kalmte de ziel doordrong. De gestalte van die persoon was een weinig hooger als de menschen tegenwoordig groot zijn. Zijn kleed was zeer wit en had het aanzien, alsof het zonder naad was. Dit heerlijke Wezen verkondigde hem, dat hij een Engel Gods, en op bevel uitgezonden was, om hem mede te deelen, dat zijne zonden vergeven en zijne gebeden verhoord waren, en ook om de blijde boodschap te brengen, dat de tijd nabij was, dat God het Verbond, hetwelk hij met de oude Israëlieten gemaakt had, vervullen zoude, en dat het groote voorbereidende werk voor de tweede komst van den MESSIAS spoedig zoude beginnen, alsook dat de tijd gekomen was, dat het EEUWIGE EVANGELIE in volheid aan alle Natiën der aarde met groote macht zoude gepredikt worden, om door geloof en rechtvaardigheid een Volk voor te bereiden voor het duizendjarige Rijk van algemeene vrede en gelukzaligheid.

Toen werd hij onderricht, dat hij geroepen en verkozen was, een werktuig in de hand Gods te zijn, eenige Zijner wonderbare Werken in deze heerlijke bedeeling te weeg te brengen. Hem werd verder bericht, dat de Amerikaansche Indianen een overblijfsel van ISRAËL waren; dat, toen zij naar Amerika verhuisden, zij een verlicht volk waren, eene kennis van den waren God hadden, bijzondere gunstbewijzen en zegeningen van Zijne hand genoten, en dat hunne profeten en verlichte schrijvers eene heilige Geschiedenis nederschrijven moesten, van alle belangrijke Gebeurtenissen die voorvielen, welke Gedenkschriften zij vóór vele eeuwen van hand tot hand overleverden, tot dat eindelijk dit Volk in groote goddeloosheid verviel. Het grootste gedeelte werd vernietigd, en de Gedenkschriften werden, (op bevel

van God aan een hunner laatste profeten), heimelijk verborgen, om ze te bewaren voor alle de handen van booswichten, welke trachten mochten dezelven te vernietigen. Hem werd ook medegedeeld, dat in deze Gedenkschriften vele heilige Openbaringen waren, betrekking hebbende op het Evangelie van het Koningrijk Gods, en ook profetiën aangaande groote Gebeurtenissen der laatste dagen; en dat, om de beloften te vervullen, welke aan deze oude Voorvaders gegeven waren, welke de Gedenkschriften geschreven hadden, en om het doel te volbrengen, hunne kinderen de herstelling etc. deze Schriften moesten voortgebracht worden ter kennis der Volkeren. Indien hij getrouw zoude blijven, was hij het uitverkoren werktuig, deze heilige dingen aan het licht te brengen; maar het werd hem te gelijkertijd uitdrukkelijk medegedeeld, dat het alléén ter eere Gods geschieden moest, en dat aan niemand deze Heilige Schriften zouden gegeven worden, die trachtte zich te verrijken, en daardoor Heilige dingen in onrechtvaardigheid en speculatie te veranderen. Nadat hij nog vele bevelen ontvangen had, aangaande verledene en toekomende dingen, welke niet noodig zijn hier te berichten, verdween de Engel, en het licht en de heerlijkheid Gods verliet zijne kamer, zijnen geest in volkomene vrede latende, en zijne ziel met onbeschrijfelijke kalmte en klaarheid vervullende. Vóór den morgen werd hetzelfde gezicht tweemaal herhaald, en hij werd nog verder onderricht over het groote en wonderbare Werk, dat God op deze aarde zoude verrichten. Des morgens ging hij uit, om als gewoonlijk zijn dagwerk te doen, maar spoedig werd het gezicht vernieuwd, de Engel verscheen hem weder, en in de vroegere verschijningen bericht zijnde, waar de plaats was, waar deze Schriften verborgen waren, werd hem nu bevolen, dadelijk heen te gaan, en ze te bezichtigen. Diensvolgens ging hij naar die plaats, van welke wij eene korte beschrijving willen geven met de woorden van den Heer OLIVIER COWDERY, die deze plaats bezocht heeft.

Als men op den postweg van Palmyra, in het Graafschap Wayne, naar Cánandaigua in het Graafschap Ontario, in

den Staat New-York, gaat, komt men ongeveer vier Engelsche mijlen van Palmyra, vóór dat men aan het kleine dorpje Manchester komt, aan eenen grooten heuvel aan de oostelijke zijde van een weg. Ik noem het eenen grooten heuvel, omdat het de grootste in de omtrek is. Het noordelijke einde verheft zich hier schielijk, tot dat het gelijk komt in hoogte met het zuidelijke einde, 'k geloof, ik mag wel zeggen een weinig hooger, en is omtrent in het geheel drie vierendeel eener mijl in de hoogte. Als men verder gaat naar Canandaigua verloopt hij zich allengskens, tot dat hij met het land gelijk wordt, en is in eenige plaatsen gebroken door kleine heuvels en holletjes. Ik kan wel zeggen, dat het de hoogste berg in de gansche omtrek is, en ik ben zeker, daar hij zoo schielijk in de vlakte tegen het Noorden zich verheft, hij de opmerkzaamheid van al degenen die voorbij komen, tot zich trekken moet. Het noordelijke einde vormt een kaal voorgebergte, alleen met gras bedekt. In het Zuiden staan er eenige boomen, en schijnt de oppervlakte door kunst of door den wind gezuiverd te zijn. — Een weinig verder aan de linkerzijde is een woud, zoo als ze in dit land gewoonlijk zijn. Het is ook noodzakelijk aan te merken, dat zelfs het open gedeelte maar alleen voor weide diende, daar de steile opgang en de smalle top den ploeg des landbouwers niet toeliet. Het was aan de Westelijke zijde van dezen heuvel, niet verre van den top, waar deze Gedenkschriften begraven waren; en toen ik deze plaats in het jaar 1830 bezocht, stonden er eenige boomen, genoeg om schaduw in den zomer te geven, maar niet zoo velen, om te verhinderen, dat de oppervlakte met gras bedekt was, hetwelk ook het geval was, toen deze Schriften eerst ontdekt werden. Hoe diep deze Schriften oorspronkelijk onder de aarde begraven waren, kan ik niet zeggen, maar naar het feit te oordeelen, dat dezelve omtrent veertien honderd jaren aldaar verborgen waren, mag men wel besluiten, dat ze eenige voeten diep lagen, daar de aarde gedurende zulk een lang tijdstip meer of minder afslijt. Eene andere omstandigheid verhinderde ook het afslijten der aarde. Zoodra als er hout aanving te groeien, was zeer waarschijnlijk de

heuvel bedekt, en de wortelen hielden de oppervlakte te zamen. Over dit punt laat ik echter iedereen voor zichzelven oordeelen, en zijne meening vormen. 't Mag genoeg zijn te zeggen, dat eene kuil van genoegzame diepte gegraven was. Op den grond daarvan lag een steen van eene bepaalde grootte, waarvan de oppervlakte glad was. Aan alle kanten was een aanzienlijke hoeveelheid cement geplaatst, en in deze cement waren aan de vierkanten dezer steen andere recht opgesteld, de onderste kanten in de cement aan de uiterste kanten van de eerste steen staande. De vier laatst genoemden vormden, recht opstaande, eene doos. De hoeken, of waar de kanten van deze vier steenen in aanraking kwamen, waren ook zoo diep door de cement verbonden, dat er geen de minste vochtigheid kon indringen. Men moet ook nog in aanmerking nemen, dat de inwendige zijden dezer vier steenen insgelijks glad waren. Deze doos was groot genoeg, om eene borstplaat toe te laten, zoo als ze door onze Voorvaderen gebruikt werden, om zich voor de pijlen en andere wapenen hunner vijanden te beschermen. Van den grond dezer doos, of veel meer van de borstplaat verhieven zich drie pilaren van dezelfde soort, van cement, en op deze pilaren lagen deze Gedenkschriften. — Deze doos was met een andere steen bedekt, waarvan de binnenzijde glad, en de oppervlakte gewelfd was. Toen deze plaats voor de eerste maal door JOSEPH SMITH den 22sten September 1823 des morgens bezocht werd, was een gedeelte des gewelfden steens aan de oppervlakte zichtbaar, maar de kanten waren met aarde en gras bedekt. Uit deze omstandigheid kan men zien, dat hoe diep de doos ook oorspronkelijk mag geplaatst geweest zijn, de tijd toereikend was, om de aarde af te slijten, zoodat ééns aangewezen zijnde, de plaats ligt te vinden was, en toch niet de opmerkzaamheid der voorbijgangers tot zich trok.

Aan deze bewaarplaats aangekomen zijnde, had hij maar de aarde van de bovenste kanten der doos weg te nemen, en een kleinen hefboom aanwendende, zag hij den inhoud derzelven voor zijne oogen bloot liggen. Terwijl hij nog de Heilige Schatten met verwondering en verbaasdheid aanschouwde, stond plotseling de Engel des

HEEREN, die hem vroeger reeds bezocht had, voor zijn aangezicht, zijn ziel was weder verlicht, als den avond te voren, hij was vol des Heiligen Geestes, hij zag den hemel geopend, en de heerlijkheid des HEEREN bescheen hem, en was over hem. Terwijl hij zoo stond, aanstarende en zich verwonderende, sprak de Engel: „Ziedaar!" en toen hij dat zeide, zag hij den Vorst der Duisternis, omgeven van een ontelbaar gevolg zijner deelgenooten. Maar dit ging hem alles voorbij, en de hemelsche afgezant zeide: „Opdat gij in de toekomst moogt weten te onderscheiden tusschen de twee machten des goeden en des boozen, des heiligen en des onreinen, der heerlijkheid Gods en der macht des duisternis, is u dit alles nu getoond geworden, en opdat de booze nooit invloed op u moge hebben, en u niet overwinne, zie: wat ook verlokt en aanspoort tot het goede, en om iets wat goed is te doen, is van God, en wat dit niet doet, is van den booze. Hij is het, die de harten der menschen met kwaad vervuld, om in duisternis te wandelen, en God te lasteren. Gij kunt voortaan weten, dat zijne wegen tot den ondergang leiden, maar de weg tot heiligheid is vrede en rust. Ook kunt gij heden deze Gedenkschriften niet ontvangen, want Gods bevel is streng, en wanneer deze Heilige Schatten verkrijgbaar zijn, moet het geschieden — door g e b e d en g e h o o r z a a m h e i d a a n d e n H e e r. Zij zijn niet hier verborgen geworden, voor de zaak van winst en rijkdom dezer wereld, zij zijn verzegeld geworden door het gebed des Geloofs, en wegens de groote wijsheid, welke zij bevatten; zij zijn alleen van waarde voor de menschen-kinderen wegens deze wijsheid. Zij bevatten de volheid van het e e u w i g e E v a n g e l i e van JEZUS CHRISTUS, zoo als het aan Zijn volk in dit land is gepredikt geworden, en wanneer hetzelve zal zijn geopenbaard geworden door de macht Gods, zal het aan de Heidenen verkondigd worden, en velen zullen het aannemen, en daarna zal ook het zaad van ISRAËL door gehoorzaamheid aan hetzelve, tot de kudde van hunnen Verlosser gebracht worden. Degenen welke de geboden des HEEREN in dit land gehouden hebben, vraagden dit van Zijne hand, en door het gebed des geloofs verkregen zij de beloften, dat wanneer hunne nakome-

lingen van het geloof afvallen zouden, een Gedenkschrift zoude bewaard blijven, en in de laatste dagen aan hunne kinderen komen. Deze dingen zijn Heilig, en moeten heilig gehouden worden, want de belofte des HEEREN dezelve aangaande, moet vervuld worden. Geen mensch, wiens hart niet rein is, kan dezelve ontvangen, omdat, wat daarin geschreven staat, HEILIG is. Door dezelve zal God een groot wonderlijk Werk werken; de wijsheid der wijzen zal vergaan, en het verstand der verstandigen zal zich verbergen, en omdat de macht Gods zal geopenbaard worden, zullen degenen, welke verklaren de waarheid te weten, maar in bedriegelijkheid wandelen, beven voor de toorn des HEEREN; maar daarentegen zullen de harten der geloovigen vertroost worden door teekenen en wonderen, met gaven en met genezingen, door openbaringen der macht Gods en door den Heiligen Geest. Gij hebt nu de macht GODS en de macht des SATANS gezien; daar is niets aantrekkelijks in de werken der duisternis, zij kunnen geene gelukzaligheid aanbrengen, en die daardoor overweldigd worden zijn diep rampzalig; terwijl aan den anderen kant de rechtvaardigen zullen gezegend zijn met eene plaats in het Koningrijk Gods, waar onuitsprekelijke vreugde hun omgeven zal. Daar zullen zij rusten boven de macht van den Vijand der waarheid, waar geen onheil hen meer verontrusten zal; de heerlijkheid des HEEREN zal hen bekroonen, en zij zullen gedurig over Zijne goedertierendheid feest vieren. Ziedaar, ofschoon gij deze groote vertooning van macht gezien hebt, door welke gij altijd het booze zult kunnen onderscheiden, zal ik u nog een ander teeken geven, en wanneer dat gebeuren zal, dan zult gij weten, dat de HEERE GOD is, en dat Hij zijn voornemen vervullen zal, en dat de wijsheid, die deze Schriften bevatten, aan alle natiën, en geslachten, en taal, en volk onder den hemel zal geopenbaard worden. Dit is het teeken: wanneer deze dingen zullen bekend worden, dat is, wanneer het zal bekend worden, dat de HEER u deze dingen geopenbaard heeft, zullen goddelooze menschen trachten u te verderven; zij zullen leugens verspreiden, om uwen goeden naam te vernietigen, en zullen ook trachten naar uw leven; maar vergeet nooit, dat als gij getrouw blijft,

en voortgaat de geboden Gods te onderhouden, gij dan ook zult bewaard blijven, om deze dingen aan het licht te brengen; want in den vooruit bepaalden tijd zult gij het bevel verkrijgen, om ze weg te nemen, en nadat zij vertaald zijn geworden, zal God het Heilige Priesterschap aan eenigen geven, en zij zullen aanvangen dit Evangelie te prediken en met in water te doopen, en daarna zullen zij macht verkrijgen, den Heiligen Geest te geven door het opleggen der handen. Dan zal vervolging meer en meer worden, want de ongerechtigheden der menschen zullen geopenbaard worden, en die welke niet op eene ROTS gebouwd zijn, zullen trachten deze Kerk te vernietigen; hoe meer zij toeneemt, hoe meer zij tegengestaan zal worden, zich verder en verder uitbreidende, en wassende in kennis, totdat zij geheiligd zijn en een erfdeel ontvangen, waar de heerlijkheid Gods op hen rusten zal. En wanneer dit geschiedt en alles gereed gemaakt is, zullen ook de tien geslachten uit het Noorden te voorschijn komen, waar zij een langen tijd verborgen waren, en nadat dit alles geschiedt zal zijn, zal het woord van den profeet JESAIA vervuld worden, en de Verlosser zal te Sion komen, namelijk voor hen, die zich bekeeren van de overtredingen in JAKOB, spreekt de HEERE. Maar niettegenstaande de onrechtvaardigen zullen trachten u te verderven, zal toch de arm des HEEREN over u zijn, en gij zult overwinnen, indien gij al Zijne geboden zult onderhouden. Uw Naam zal bekend worden aan alle Natiën der aarde; want het Werk, hetwelk de HEERE door uwe handen verrichten zal, zal de rechtvaardigen verheugen en de onrechtvaardigen vertoornen; door de eenen zal het in eere gehouden worden, en de anderen zullen het verwerpen. Voor deze laatsten echter zal het eene schrik wezen, wegens het groote en wonderbare Werk, hetwelk de voortkoming der volheid des Evangelies opvolgen zal. Gaat nu henen, vergeet niet wat de HEERE aan u gedaan heeft, wees getrouw in het houden Zijner geboden, en Hij zal u verlossen uit alle verzoekingen, kunsten en listen des Satans. Houdt aan in het gebed, dat uw geest krachtig worde, en dat, wanneer Hij zich aan u zal openbaren, gij de kracht moogt hebben te overwinnen en deze heerlijkheid te verkrijgen. Ofschoon

nog meer onderrichtingen aan JOSEPH SMITH door den mond des Engels gegeven waren, welke wij niet allen in dit werkje nederschrijven, zoo hebben wij toch de belangrijkste punten medegedeeld. Gedurende de volgende vier jaren kreeg hij nog dikwijls onderrichtingen door dezen hemelschen afgezant, en den 22sten September 1827 des morgens ontving hij de Gedenkschriften door den Engel des HEEREN. Deze Schriften waren gegraveerd op platen, die den aanschijn hadden van goud. De platen waren acht duim lang en zeven duim breed, en een weinig dunner als gewoon blik. Zij waren op beide kanten aangevuld met graveerwerk in Egyptische letters en te zamen gebonden als een boek, en aan de eene kant met drie ringen vastgemaakt, welke geheel doorliepen. Dit Boek was omtrent zes duim dik, en een gedeelte daarvan was verzegeld. De letters op het onverzegelde gedeelte waren klein en zeer fraai gegraveerd. Het geheele boek vertoonde eene zeer ouderwetsche constructie en veel bekwaamheid in de kunst van graveeren. Bij deze Schriften was een merkwaardig Instrument, bij de ouden de Urim en Thummim genoemd, hetwelk bestond uit twee doorzichtige steenen, klaar als kristal, in twee randen van een boog ingezet. Dit werd in oude tijden gebruikt door personen, die men Zieners noemde. Het was een Instrument, door welke zij Openbaringen verkregen over verre, verledene en toekomende dingen en gebeurtenissen. Middelerwijl hadden de bewoners in den omtrek gehoord, dat JOSEPH SMITH hemelsche gezichten en verschijningen gezien en Heilige Schriften ontdekt had. Toen vingen zij aan deze dingen belachelijk te maken en te bespotten. Nadat hij deze Heilige dingen ontvangen had, werd hij, door de woestijn en door de velden naar huis gaande, door twee booswichten, die hem opwachtten, overvallen, met het oogmerk hem te berooven. De een sloeg hem met een knuppel, vóór dat hij hem bemerkt had, maar daar hij een krachtig man en van groote gestalte was, bevrijdde hij zich en liep naar huis toe, steeds vervolgd wordende, totdat hij nabij zijns vaders huis kwam, waar zijne vervolgers, uit vrees van ontdekt te worden, omkeerden en den anderen weg liepen. Het bericht van zijne ontdekking werd nu

spoedig over het geheele land verspreid; valsche berichten, verkeerde voorstellingen en lage lasteringen vlogen op de vleugelen des winds in alle richtingen. Het huis was dikwijls omgeven van saâmgerotte hoopen volks en booswichten. Eenige malen is op hem geschoten geworden en ontkwam hij ter nauwernood. Alle mogelijke plannen werden gesmeed om de platen te verkrijgen, en daar hij gedurig bezorgd moest wezen voor zijn leven door eene bende ellendige schurken, kwam hij tot het besluit die plaats te verlaten en naar Pennsylvanië te gaan, en diensvolgens pakte hij zijne goederen, verborg de platen in een vat met boonen en vertrok. Hij was nog niet ver van huis gekomen, toen hij door een gerechtsdienaar, van eene onderzoekingsvolmacht voorzien, ingehaald werd, welke zich reeds vleide met de gedachte de platen nu zeker te verkrijgen; maar nadat hij alles ijverig doorzocht had, was hij zeer teleurgesteld dezelve niet te vinden. JOSEPH SMITH ging verder, en voordat hij aan het einde zijner reis kwam, werd hij nogmaals door een gerechtsdienaar ingehaald, die zijne wagen zeer nauwkeurig doorsnuffelde, maar evenzoo teleurgesteld was als de eerste, dat hij het voorwerp zijns onderzoeks niet vinden kon. Zonder verdere bezwaren zette hij nu zijne reis voort, totdat hij in het noordelijke deel van Pennsylvanië kwam, nabij de rivier Susquehanah, waar ook zijn schoonvader woonde. Zich van een huis voorzien hebbende, begon hij door de macht Gods en met behulp van de Urim en Thummim de Schriften te vertalen. Een onvolkomen schrijver zijnde, was hij genoodzaakt een schrijver aan te nemen om de vertaling neder te schrijven, zoo als zij van zijnen mond kwam. Middelerwijl overschreef en vertaalde JOSEPH SMITH eenige van de oorspronkelijke letteren, welke vertaling hij met eenen heer, Martin Harris genaamd naar New-York zond, waar zij aan een zekere geleerde, Professor ANTHONIJ genaamd, vertoond werden, welke voorgaf met vele oude en nieuwe talen nauwkeurig bekend te zijn. Hij onderzocht dezelve, maar kon ze niet recht ontcijferen, en zeide, dat als de oorspronkelijke Schriften hem gebracht werden, hij helpen kon om ze te vertalen.

JOSEPH SMITH nu ging voort met de overzetting, zooveel als

zijne geldmiddelen het toelieten, tot dat hij het onverzegelde gedeelte dezer Schriften geëindigd had. Het vertaalde deel is genaamd: Het Boek Mormon, en bevat omtrent zooveel te lezen als het Oude Testament. In dit gewichtige Boek kunnen wij de Geschiedenis van het oude Amerika lezen, van zijne eerste bevolking door eene kolonie, die van Babel kwam, bij de verwarring der talen, tot aan den aanvang van de vijfde eeuw der Christelijke jaartelling. Door deze Schriften wordt ons bericht, dat Amerika in oude tijden door twee onderscheidene volken is bewoond geweest. Het eerste kwam rechtstreeks van den grooten Toren in Babel en heette Jarediten. De tweede stam kwam van Jeruzalem, ongeveer zes honderd jaren vóór CHRISTUS en waren Israëlieten, hoofdzakelijk van het Geslacht JOZEFS. Het eerste volk, de Jarediten waren vernietigd omtrent den tijd, dat de Israëlieten van Jeruzalem kwamen, welke hen in het erfbezit van dat land opvolgden. Het grootste deel dezes tweeden volks viel in den Oorlog tegen het einde van de vierde eeuw; het overblijfsel daarvan, welke in eenen onbeschaafden toestand vervallen zijn, bewonen het land nog, maar zijn nu in eene menigte van volkeren verdeeld (Gen. 48 : 19,) en door de Europeanen Amerikaansche Indianen genaamd geworden.

Wij ervaren door deze oude Geschiedenis, dat bij de verwarring der talen, toen God het volk over de geheele aarde verspreidde, de Jarediten, zeer rechtvaardig zijnde, eene gunst in de oogen Gods erlangden, en niet verward werden; en wegens hunne rechtvaardigheid werden zij van God op eene wonderbare wijze van den Toren naar den grooten Occaan geleidt, waar hen bevolen werd, schepen te bouwen, in welke zij zeer merkwaardig over de groote wateren naar Noord-Amerika gebracht werden. God beloofde hen Amerika, 't welk in Zijne oogen een verkoren land was, als een erfdeel, en Hij zwoer hen in Zijn toorn, dat allen, die nu voortaan en in eeuwigheid dit land der beloften zullen bezitten, Hem, den eenigen en waren God moeten dienen, of zij zouden vernield worden, wanneer de volheid Zijner verontwaardiging over hen zoude komen, en zij rijp gemaakt waren door onrechtvaardig-

heil. Hij zeide ook, dat zij een groot en machtig Volk zouden worden, zoodat er geen grooter volk op aarde zou bestaan. Diensvolgens werden zij ook in den loop des tijds een talrijk en machtig volk, hoofdzakelijk Noord-Amerika bewonende. Zij bouwden groote steden in alle deelen van het land, en waren een beschaafd en verlicht volk; in landbouw en industrie waren zij zeer geoefend, handel en verkeer bloeiden overal; maar tengevolge van veel goddeloosheid, werden zij ook dikwijls door verschrikkelijke Oordeelen gestraft. Vele profeten stonden op van geslacht tot geslacht, welke getuigden van de goddeloosheid des volks, en profeteerden van zware oordeelen en straffen, die hun zouden overkomen, indien zij zich niet bekeerden. Somtijds werden zij bezocht met pest en plagen, somtijds met hongersnood en oorlog, totdat eindelijk (nadat zij het land tusschen de vijftien en zestien honderd jaren bewoond hadden) hunnen goddeloosheid zóó groot was, dat de HEERE door Zijne profeten dreigde, hen volkomen van dit land te verdelgen; maar zij gaven geen gehoor aan deze waarschuwing, en het Woord des HEEREN werd vervuld, en zij werden volkomen vernietigd, hunne huizen, steden en landen verwoest latende; en hunne Heilige Schriften, die ook op de Gouden platen gegraveerd waren, waren door een hunner laatste profeten, wiens naam ETHER was, aan eene plaats terug gelaten, waar zij door het overblijfsel van het Geslacht JOZEFS, die spoedig daarna van Jeruzalem kwamen, gevonden werden. Dit overblijfsel van JOZEF werd op eene wonderbare wijze van Jeruzalem geleidt. In het eerste jaar der regeering van ZEDEKIA, Koning van Juda, werden zij eerst aan de oostelijke oevers van de Roode Zee geleidt, daarna reisden zij eenigen tijd langs de grenzen daarvan, bijna in eene Zuid-Oostelijke richting, waarna zij volkomen oostelijk gingen, totdat zij aan de groote wateren kwamen, waar zij op bevel van God een schip bouwden, in welk zij veilig over de groote Zuidzee gebracht werden, en op de Westelijke kust van Zuid-Amerika aanlandden. In het elfde jaar der regeering van ZEDEKIA, als de Joden naar Babel gevangen gevoerd werden, kwam nog een ander overblijfsel uit Jeruzalem, van welke sommige na-

komelingen van het Geslacht van Juda waren. Zij landden in Noord-Amerika, maar verhuisden spoedig naar het noorden van Zuid-Amerika waar zij door het overblijfsel van JOZEF, na ongeveer vier honderd jaren, gevonden werden. In deze oude Schriften lezen wij: dat deze nakomelingen van JOZEF niet lang nadat zij aangeland waren, zich in twee verschillende Natiën afgezonderd hebben. Deze verdeeling was veroorzaakt, door dat een gedeelte wegens hunne rechtvaardigheid van de anderen vervolgd werd. Deze vervolgde natie verhuisde naar het noordelijke van Zuid-Amerika, en de goddelooze natie bleef in het midden en in het zuidelijke deel daarvan terug; de eersten heetten NEPHITEN, naar den naam van hunnen profeet NEPHI, de anderen werden LAMANITEN genaamd en aangevoerd door eenen zeer goddeloozen man, wiens naam LAMAN was. De Nephiten hadden in hun bezit een Exemplaar van de Heilige Schriften, namelijk de vijf Boeken van MOZES en de profetiën der oude profeten tot op JEREMIA, in wiens dagen zij Jeruzalem verlaten hadden. Deze Schriften waren gegraveerd op platen van Messing in de Egyptische taal. Zij maakten spoedig na hunne landing eigene platen, waarop zij hunne eigene geschiedenis, profetiën, gezichten en openbaringen graveerden. Alle deze Schriften werden door heilige en rechtvaardige mannen nedergeschreven, welke door den Heiligen Geest verlicht waren, en werden zorgvuldig bewaard en van geslacht tot geslacht overhandigd.

God gaf hen het geheele land als een land der belofte, en zeide, dat zij en hunne kinderen het als een erfdeel zouden ontvangen, mits zij aan Zijne Geboden gehoorzaam waren, maar als zij ongehoorzaam wierden, zouden zij afgesneden worden. De Nephiten hadden veel geluk in het land, naarmate van hunne rechtvaardigheid, en zij vermenigvuldigden zich en verspreidden zich naar het Oosten, het Westen en het Noorden, groote dorpen, steden, synagogen en tempels bouwende, als ook forten, torens en verschansingen, om zich tegen hunne vijanden te kunnen verdedigen. Zij bebouwden de aarde en hadden verscheidene soorten van granen in overvloed; zij hadden ook talrijke kudden vee en werden een zeer rijk volk.

Goud, zilver, koper, tin, ijzer, enz. hadden zij in overvloed. Kunsten en wetenschappen bloeiden, en zij gebruikten ook eenige soorten van machineriën. Zij fabriceerden verscheidene soorten van stoffen, benevens zwaarden, bijlen, strijdkolven, hoofdschilden, armschilden en borstplaten, om zich in het gevecht met hunne vijanden te kunnen verdedigen. In de dagen hunner rechtvaardigheid waren zij een verlicht, beschaafd en gelukkig volk.

De Lamaniten aan den anderen kant, brachten zware oordeelen over zich wegens de verhardheid hunner harten; zij werden nochtans niet vernietigd als een Volk, maar God de Heer vervloekte hen, en zij werden een donker, vuil en vies volk. Vóór dat zij oproerig werden, waren zij blank en zeer schoon gelijk de Nephiten, maar God vervloekte hunne gelaatskleur en zij werden donkerbruin; zij werden een wild, woest en wreed volk, waren zeer vijandig tegen de Nephiten, welke zij op alle mogelijke wijze trachtten te vernietigen, en kwamen dikwijls met hunne talrijke heiren om oorlog te voeren, maar werden door de Nephiten naar hunne eigene bezittingen terug gedreven, ofschoon in het algemeen met groote verliezen aan beide kanten. Tienduizenden werden somtijds gedood en daarna in groote hoopen op den grond opgestapeld en met aarde bedekt, waardoor de oude verschansingen, die men tegenwoordig zoo talrijk in Noord- en Zuid-Amerika ontdekt, en die met doodsbeenderen gevuld zijn, duidelijk verklaard worden.

De tweede kolonie, welke Jeruzalem elf jaren later verlaten had dan het overblijfsel van Jozef, werd het volk van Zaremhemla genaamd. Deze hadden vele oorlogen onder elkander, en daar zij geene schriften medegebracht hadden, was hunne taal bedorven, en zij loochenden het wezen Gods. Toen zij van de Nephiten gevonden werden, waren zij zeer talrijk en in een gedeeltelijke toestand van beschaving. De Nephiten vereenigden zich met hen, leerden hen de Schriftuur en zij werden eene Natie. In den loop des tijds vingen de Nephiten aan schepen te bouwen bij de landengte van Dariën, in welke zij op de Westelijke zee in groot getal naar het Noorden onder zeil gingen, en aanvingen Noord-Amerika te bewonen.

Andere koloniën verhuisden over land en in eenige eeuwen was het geheele land bevolkt. Noord-Amerika was te dien tijde zeer arm aan hout, daar het nedergehouwen was door den ouden stam, die van den grooten Toren bij de verwarring der talen gekomen was, maar de Nephiten waren zeer ervaren in huizen van cement te bouwen; ook vervoerden zij op schepen veel hout van Zuid- naar Noord-Amerika, en zij plantten ook boschjes, om met der tijd in hunne behoeften te kunnen voorzien. Groote steden werden door de Lamaniten en de Nephiten in verscheidene deelen des lands opgebouwd. De laatsten hielden óók de Mozaïsche Wet. Talrijke profeten stonden op van tijd tot tijd en van geslacht tot geslacht, vele profetische en historische schriften, welke van grooten omvang waren, werden onder hen bewaard, zoowel op gouden platen als ook op metaal en andere stoffen; de Heilige Schriften van dat oude volk, hetwelk geheel vernietigd was, werden ook na hen gevonden; deze waren op gouden platen gegraveerd, zij vertaalden dezelve in hunne eigene taal door de macht Gods en met behulp van de Urim en Thummim. Deze bevatten een geschiedkundig verhaal van de schepping der wereld tot den Torenbouw van Babel, en van dien tijd af totdat zij vernietigd werden, gedurende een tijdvak van tusschen de vier-en-dertig en vijf-en-dertig honderd jaren; zij bevatten ook vele groote en wonderbare profetiën, betrekking hebbende op het laatste einde, de wederoprichting aller dingen, en de schepping van eenen nieuwen hemel en eene nieuwe aarde.

De profeten onder de Nephiten profeteerden ook van groote dingen, zij openden de geheimen der toekomst, zij zagen het verschijnen van den MESSIAS in het vleesch, zij profeteerden van de zegeningen, die op hunne nakomelingen in de laatste dagen zouden komen, zij verkondigden de geschiedenis van nog ongeboren geslachten, zij ontvouwden de gebeurtenissen van toekomende eeuwen, zij beschreven de macht, de heerlijkheid en de verhevenheid der tweede komst van den MESSIAS, zij zagen de oprichting van het Koningrijk des Vredes, zij schetsten de heerlijkheden van den dag der rechtvaardigheid, en aanschouwden de Schepping, verlost van den vloek, en alle rechtvaardigen, vol met gejuich

en eeuwige blijdschap. De Nephiten werden van de geboorte en kruisiging van CHRISTUS door hemelsche en aardsche verschijnsels onderricht, welke in die tijden in vervulling der profetiën van vele hunner profeten zich openbaarden. Niettegenstaande de vele zegeningen welke zij ontvangen hadden, waren zij ook in groote goddeloosheid vervallen; zij hadden de heiligen en de profeten vervolgd, gesteenigd en gedood, daarom werden zij in den tijd der kruisiging van CHRISTUS van zware oordeelen overvallen, zwarte duisternis was over het geheele land, de aarde beefde en de steenrotsen scheurden, en kraters en scheuren bedekten naderhand het geheele land. Bergen werden in dalen verzonken, en dalen tot bergen verheven, de wegen en straten werden opgebroken, en vele steden in puinhopen gelegd, andere werden in de aarde begraven en bergen verhieven zich over dezelve, terwijl anderen verzonken en met water overdekt werden, en nog anderen met vuur van den hemel verbrand. Op deze wijze werden de profetiën hunner profeten vervuld, en zoo werden de goddeloozen van de Nephiten en van de Lamaniten vernietigd. Op zulk eene wijze wreekte de Almachtige Zijne wraak en Zijnen toorn, opdat het bloed der heiligen en der profeten mocht ophouden Hem van de aarde aan te roepen. Degenen, welke deze verschrikkelijke oordeelen overleefden, werden begunstigd door de persoonlijke verschijning van CHRISTUS. Nadat Hij van de dooden opgestaan was, Zijn predikambt in JERUZALEM geëindigd had en in den hemel opgenomen was, daalde Hij neder in de tegenwoordigheid der Nephiten, welke rondom hunnen tempel in het noordelijke gedeelte van Zuid-Amerika vergaderd waren. Hij toonde hen Zijne verwonde handen, zijde en voeten, beval de Wet van MOZES weg te doen, en bevestigde in plaats daarvan het Evangelie. Hij verkoos twaalf Apostelen om hetzelve te verkondigen; stelde het Avondmaal in; zegende hunne kleine kinderen; genas allen die ziek, blind, lam, doof, of op andere wijs gebrekkelijk waren, en wekte eenen doode op. Hij openbaarde Zijne macht onder hen, legde de Schriftuur uit van den beginne tot op dien tijd, en verkondigde hen alle dingen, die zouden geschieden, totdat Hij wederkomen

zoude in heerlijkheid, en van daaraf tot aan het einde, wanneer alle volken, natiën en talen voor God zullen staan, om geöordeeld te worden, wanneer de hemel en de aarde zullen voorbijgegaan zijn, en er een nieuwe hemel en eene nieuwe aarde wezen zal.

Al deze leeren van CHRISTUS werden op platen gegraveerd, en eenige daarvan zijn in het Boek MORMON te vinden, maar het grootste deel is niet in dat boek geschreven, en zal later aan de heiligen geopenbaard worden.

Nadat JEZUS Zijn predikambt onder hen geëindigd had, voer Hij op naar den hemel, en de twaalf discipelen, welke Hij verkozen had, gingen heen over het land het Evangelie te verkondigen, doopende allen die boetvaardig waren, ter vergeving der zonden, en legden de handen op dezelven voor de gave des Heiligen Geestes. Zij en ook andere leden der kerk verrichtten groote wonderen, de Nephiten en Lamaniten werden allen bekeerd, zoowel in Zuid- als ook in Noord-Amerika, en leefden over de drie honderd jaren in groote rechtvaardigheid; maar tegen het einde van de vierde eeuw waren zij zóó van God afgevallen, dat weder groote oordeelen over hen kwamen. In dien tijd woonden de Lamaniten in Zuid-Amerika en de Nephiten in Noord-Amerika.

Een groote en verschrikkelijke oorlog begon, en duurde vele jaren, en eindigde met de volkomen nederlaag en vernietiging der Nephiten. Deze oorlog ving aan bij de landengte Dariën, en was zeer vernielend voor beide natiën gedurende vele jaren. Eindelijk werden de Nephiten door hunne vijanden naar het Noord-Oosten gedreven, en zich met mannen, vrouwen en kinderen verzameld hebbende, legerden zij zich op en rondom den heuvel Cumorah, waar de oude Gedenkschriften gevonden werden. De plaats is in de Staat van New-York ongeveer twee honderd mijlen westelijk van de stad Albany. Aldaar werden zij door de talrijke legers der Lamaniten overvallen, geslagen, vermoord en geslacht zoowel mannen, als vrouwen en kinderen. Honderden en duizenden werden van beide kanten gedood, het volk der Nephiten, was geheel vernietigd, eenige weinigen uitgenomen, die tot de Lamaniten waren overgeloopen of naar het

Zuidelijke land ontkwamen, en eenigen die verwond en van de Lamaniten op het slagveld achtergelaten werden, onder welke ook twee rechtvaardige mannen waren, namelijk MORMON en zijn zoon MORONI.

MORMON had eene verkorting der Schriften zijner voorvaderen gemaakt, welke hij het boek MORMON noemde, en op Gods bevel verborg hij alle heilige Schriften die hij bezat, in den heuvel Cumorah, uitgenomen de verkorting, het boek Mormon genaamd, welke hij aan zijnen zoon MORONI gaf, om hetzelve te eindigen. MORONI overleefde zijn volk eenige jaren en hield de Schriften, waarin hij ons mede deelt, dat de Lamaniten de weinige Nephiten, welke bij den grootenslag bij Cumorah overgebleven waren, vervolgden, totdat zij ze allen gedood hadden, en dat hij alleen overgebleven was en zich verbergen moest, omdat zij ieder der Nephiten, die CHRISTUS niet verloochende, trachtten te vermoorden. Hij bericht ons verder, dat de Lamaniten met elkander oorlog voerden, en dat het geheele land een tooneel van moord, diefstal en rooverij was. Zijne geschiedenis gaat tot het vierhonderd en twintigste jaar n. Chr., toen hij op bevel van God, zijne Schriften in den heuvel Cumorah verborg, waar zij bleven tot dat zij door den Engel aan JOSEPH SMITH ontdekt werden, die dezelven door de gaven en macht Gods, met behulp van de Urim en Thummim in de Engelsche taal vertaald heeft, zooals wij reeds aangemerkt hebben. Nadat het boek vertaald was, wekte God getuigen op, om aan alle Volken getuigenis der waarheid af te leggen, welke op de eerste bladzijde van het boek gedrukt is, en daar leest men als volgt:

„Wij verkondigen hiermede aan alle natiën, en geslachten, en talen, en volken, tot welke dit boek zal komen, dat wij door de genade van God den Vader en onzen Heer JEZUS CHRISTUS de platen hebben gezien, welke deze Schriften bevatten, welke gedenkschriften zijn des volks der Nephiten en ook hunner broeders, de Lamaniten, alsook die van JARED, welke, als medegedeeld is, van den Toren van Babel gekomen waren; en wij weten ook,

dat zij door de gaven en macht Gods zijn vertaald geworden, want Zijne eigene stem heeft het ons verklaard, daarom weten wij met zekerheid, dat het werk waar is. Wij getuigen ook, dat wij het graveerwerk gezien hebben en dat het ons door de macht Gods en niet door menschen is vertoond geworden.

„En wij verklaren met woorden der oprechtheid, dat een Engel Gods van den hemel nederkwam en ze voor onze oogen nederlegde, dat wij de platen en het graveerwerk daarop zagen, en wij weten, dat het door de genade van God den Vader en van onzen Heer JEZUS CHRISTUS geschiedt is, dat wij deze dingen mochten aanschouwen en getuigenis afleggen, dat het waar is, en het is wonderbaar in onze oogen. Niettemin heeft ons de stem Gods bevolen getuigenis te geven, en om gehoorzaam aan de bevelen Gods te wezen, getuigen wij van deze dingen. En wij weten, dat indien wij getrouw blijven in CHRISTUS, onze kleederen rein zullen wezen van het bloed aller menschen, en wij onbevlekt zullen bevonden worden voor den Rechterstoel van CHRISTUS, en met Hem zullen wonen in de hemelen in alle eeuwigheid. En wij geven alle eere aan den Vader, en aan den Zoon, en aan den Heiligen Geest, en deze drie zijn één. Amen."

OLIVIER COWDERY.
DAVID WHITMER.
MARTIN HARRIS.

VERKLARING VAN ACHT GETUIGEN.

„Wij maken hiermede bekend aan alle natiën, en geslachten, en talen, en volken, tot welke dit boek komen zal, dat JOSEPH SMITH JR. de vertaler van dit werk, ons de platen, van welke is gesproken geworden, getoond heeft, en dezelven hebben het aanzien van goud, en al die platen, welke hij vertaald heeft, hebben wij met onze handen bevoeld, en wij hebben ook het graveerwerk daarop gezien, en dat alles het aanzien heeft van groote oudheid en zeldzame bekwaamheid. En wij getuigen met woorden der oprechtheid, dat JOSEPH

SMITH ons dezelve vertoond heeft, want wij hebben ze gezien en betast, en weten met zekerheid, dat genoemde SMITH de platen bezit, van welke is gesproken geworden, en wij geven onze namen aan de wereld, om aan de geheele wereld te betuigen hetgeen wij gezien hebben, en wij liegen niet, God als Getuige aanroepende!

CHRISTIAAN WHITMER.
JACOB WHITMER.
PETER WHITMER, JUN.
JOHN WHITMER.
HIRAM PAGE.
JOSEPH SMITH, SEN.
HYRUM SMITH.
SAMUEL H. SMITH.

Nadat in het jaar 1829 JOSEPH SMITH en O. COWDERY de rechte wijze des Doops geleerd hadden, van de leeren des Verlossers aan de oude Nephiten, zooals het in het Boek MORMON geschreven stond, hadden zij het verlangen om gedoopt te worden; maar wetende, dat niemand in eenige gezindheid de vereischte volmacht bezat, deze heilige ordening te voltrekken, konden zij niet begrijpen, op welke wijze deze volmacht zoude hersteld worden, en den HEERE aanroepende, met het verlangen, om over dit onderwerp onderricht te worden, verscheen een Engel, stond voor hen, legde zijne handen op hunne hoofden, en verordende en beval, dat zij zich onder elkaâr zouden doopen, wat zij diensvolgens ook deden.

In het jaar 1830 verscheen eene groote uitgaaf van het boek MORMON in druk, en als eenigen aanvingen deze Heilige Schriften te onderzoeken, verkregen zij getuigenis door den Geest des HEEREN, dat het waarheid was, en zij werden gehoorzaam aan de verordeningen, zich oprecht bekeerende voor den HEERE, en lieten zich begraven in het water ter vergeving der zonden, waarna, op bevel GODS, hen de handen opgelegd werden, in den naam des HEEREN voor de gave des Heiligen Geestes.

„Den zesden April van het jaar achttien honderd dertig werd

de Kerk van JEZUS CHRISTUS der Heiligen der laatste dagen, opgericht in de stad Fayette, Graafschap Seneka in den Staat van New-York, in Noord-Amerika. Eenige weinige werden beroepen, gewijd door den geest der openbaring en profetiën, en begonnen het Evangelie te verkondigen, en getuigenis af te leggen, omdat zij werden geleid door den Heiligen Geest, en ofschoon zij zwakke menschen dezer aarde waren, werden zij machtig gemaakt door den Heiligen Geest, en getuigden met groote macht, waardoor velen boetvaardig werden en met gebroken hart en eenen boetvaardigen geest kwamen, hunne zonden belijdende, en zich lieten doopen door indompeling, en zij ontvingen den Heiligen Geest door het opleggen der handen, en zagen gezichten en profeteerden, duivelen werden uitgeworpen, de zieken werden gezond gemaakt door het gebed des geloofs en het opleggen der handen; alzoo volgden de teekenen aan degenen, welke geloofd hadden, en alzoo wekte de HEER getuigen op, om Zijnen Naam te verklaren, en om den grond te leggen voor Zijn Koningrijk in deze laatste dagen; en alzoo werden de harten der heiligen vertroost en met vreugde vervuld.

Wij hebben nu belangrijke daadzaken medegedeeld, aangaande de verschijningen en den dienst des Engels aan JOSEPH SMITH, de ontdekking der oude Gedenkschriften, de overzetti g derzelve in de Engelsche taal, en de getuigen, welke opgewekt zijn om de waarheid daarvan te verklaren; wij hebben ook medegedeeld, wanneer en door wien dezelve geschreven zijn geworden, dat zij de geschiedenis van bijna de helft dezer aarde bevatten, van den tijd des vloeds, tot den aanvang van de vijfde eeuw, ná Chr., dat deze geschiedenis ook vele belangrijke profetiën bevat, welke groote gebeurtenissen der laatste dagen onthullen, en dat daarin ook het Evangelie in zijne volheid en met groote duidelijkheid geopenbaard is, zooals CHRISTUS het zelf aan de oude Nephiten gepredikt heeft. Wij hebben ook een bericht gegeven van de herstelling der Volmacht, om in deze dagen de Verordeningen van het Evangelie te voltrekken, als ook van de organisatie der Kerk, en de zegeningen, die over dezelve in hare kindschheid zijn uitgestort geworden;

wij zullen nu voort gaan, eene schets van het Geloof en van de Leer dezer Kerk te geven.

Wij gelooven, dat alle menschen door de overtreding van onze eerste Ouders, en niet door hunne eigene zonden, onder den vloek en de straf voor deze overtreding zijn gebracht geworden, welke hen verdoemde tot eene eeuwige verbanning van het aangezicht Gods, en hunne lichamen tot eene eeuwige slaap in het stof, om niet weder op te staan, en hunne geesten tot eindelooze ellende onder de macht van Satanas, en dat zij in deze verschrikkelijke toestand volkomen verloren waren en geen eigen macht hadden om zich daarvan te bevrijden.

Wij gelooven, dat door het lijden, den dood en de verzoening van JEZUS CHRISTUS alle menschen zonder uitzondering volkomen en volledig verlost zijn naar lichaam en geest, van de eindelooze verbanning van den vloek, onder welken zij door ADAM'S overtreding gekomen waren, en dat deze algemeene verlossing aller menschenkinderen van de eeuwige straf der zonde is te weeg gebracht zonder eene voorwaarde van hunne zijde; dat is: dat zij niet noodig hebben te gelooven, boete te doen, zich te laten doopen of wat anders te doen, om van deze straf verlost te worden, want of zij gelooven of niet gelooven, of zij boete doen of onboetvaardig blijven, of zij zich laten doopen of niet, of zij de geboden houden of dezelve breken, of zij rechtvaardig zijn of goddeloos, zoo zal dat geen onderscheid maken aangaande hunne verlossing, naar ziel en lichaam, van de straf voor ADAMS overtreding. De rechtvaardigste man, die ooit op deze aarde geleefd heeft, en de goddelooste booswicht onder alle menschen, waren beiden onder denzelfden vloek zonder eigene overtreding en bemiddeling, en zijn ook beiden verlost van deze vloek zonder eigene werken of bemiddeling gelijk PAULUS zegt, Rom. 5: 18, 19: „Zoo dan gelijk door eenen misdaad de schuld gekomen is over alle menschen tot verdoemenis, alzoo komt ook door ééne rechtvaardigheid de genade over alle menschen tot rechtvaardigmaking des levens; want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien eenen mensch zoo velen tot zondaars gesteld zijn geworden,

alzoo zullen ook door de gehoorzaamheid van Éénen, zoo velen tot rechtvaardigheid gesteld worden." Dit is de rede, dat alle menschen van het graf verlost zijn. Dit is de rede, dat de geest aller menschen in hunne lichamen terugkeeren zal. Dit is de rede, dat alle menschen van de eerste verbanning verlost en voor het aangezicht Gods zijn terug gebracht geworden. En dit is de rede dat de Zaligmaker zeide, (JOHANNES 12: 32:) „En Ik, zoo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen „allen„ tot Mij trekken." Na deze volkomene, volledige en algemeene verlossing, herstelling en zaligheid van ADAMS nakomelingschap, door de verzoening van JEZUS CHRISTUS, zonder geloof, boete, doop of andere eigen werken, zullen allen ook het eeuwige leven en eeuwige gelukzaligheid genieten, en niet meer van het aangezicht Gods verbannen worden, wanneer zij zelf geene zonden gedaan hebben, want de straf der erfzonde kan volstrekt geene macht meer over hen hebben, daar CHRISTUS die macht vernietigd, de banden des eersten doods verbroken en de overwinning weggedragen heeft over het graf, alle gevangenen bevrijdt en hun terug gebracht heeft voor het aangezicht des Vaders, dáárom hebben zij het eeuwige leven; wanneer zij niet onder de overtreding van eene andere wet bevonden worden, door hunne eigene zonden.

Wij gelooven, dat alle menschen in hunne kindschheid het goede van het kwade niet kunnen onderscheiden, en geene wet gehoorzamen of overtreden en dat daarom aan hun geene wet gegeven is, en waar geene wet is, daar is ook geene overtreding; daarom zijn ze onschuldig en als zij in hunne kindschheid sterven, zullen zij allen het eeuwige leven hebben, daar zij geene wet overtreden hebben en voor ADAM'S zonde niet verantwoordelijk zijn.

Wij gelooven, dat alle menschen tengevolge van den val, nadat zij van den kindschen toestand opgegroeid zijn en in de jaren der verantwoordelijkheid komen, het goede en het kwade kennen en bekwaam zijn eene wet te gehoorzamen of te overtreden; wij gelooven dat eene wet gegeven is tegen alles wat kwaad is, en dat de straf, die daaraan verbonden is, eene *tweede* verbanning

van het aangezicht Gods is, naar lichaam en geest, nadat wij van de eerste verbanning verlost en in Zijne tegenwoordigheid hersteld waren.

Wij gelooven, dat de straf van deze tweede wet niet van toepassing is op personen, die niet het voorrecht hadden daarmede in dit leven bekend te worden; want ofschoon het licht, dat in ieder mensch is, hem leert wat goed en wat kwaad is, zoo leert toch dit licht niet de wet tegen het doen van boose werken, noch de straf, die daaraan verbonden is. En ofschoon zij dingen gedaan hebben, waardoor zij groote slagen verdiend hebben, zoo kan toch de wet ze niet veroordeelen en de straf daarvan uitgeoefend worden, omdat zij onwetend daarvan waren. Daarom zullen zij ook niet naar die wet geoordeeld worden, van de welke zij onwetend waren maar naar de wet van hun geweten; en zij zullen met weinig slagen geslagen worden.

Wij gelooven, dat allen, die zonde gedaan hebben, eene kennis van die wet hebbende, of later in hun leeftijd daarmede bekend gemaakt zijnde, onder de straf daarvan zijn, welke niet in deze wereld, maar in de toekomende opgelegd wordt; daarom zijn dezulken gevangenen onder het vonnis der wet, met vrees op den tijd des Oordeels wachtende, welke hun tot eene tweede verbanning van het aangezicht huns Verlossers verdoemd, nadat zij door Hem van de straf der eerste Wet zijn verlost geworden. „Maar," vraagt de zondaar, „is er geen weg ter ontkoming? Is mijn toestand hopeloos? Kan ik geenen weg vinden om de straf van deze tweede wet af te wenden en deze tweede verbanning te ontwijken?" Het antwoord is: Wanneer gij u kunt verbergen voor het Alziend Oog van eenen alomtegenwoordigen God, dat Hij u niet kan vinden, of als gij Hem kunt overmogen den eisch der rechtvaardigheid te weigeren; of als gij kunt de macht erlangen tegen den Almachtige te strijden en Hem te verhinderen het vonnis der wet uit te voeren, alsdan kunt gij ontkomen. Als het mogelijk is door boete, doop en andere eigen werken voor de minste overtreding verzoening te doen, alsdan kunt gij u bevrijden van de groote straf die op u wacht. Maar wees verzekerd, o, Zondaar! dat gij zelf geenen

weg kunt uitvinden voor uwe ontkoming en volstrekt niets doen kunt ter verzoening uwer zonden. Daarom is uw toestand hopeloos, tenzij dat God eenen weg voor uwe verlossing geopend heeft; maar laat wanhoop u niet bevangen, want ofschoon gij onder het vonnis van eene gebroken wet zijt, en geene macht hebt voor uwe zonden verzoening te doen en u daarvan te verlossen, zoo is uw toestand toch niet hopeloos, want Hij, die de Wet gegeven heeft heeft ook een plan gemaakt voor uwe verlossing. Dezelfde JEZUS, die voor de erfzonde verzoening gedaan, en alle menschen van de straf daarvan bevrijd heeft, heeft ook uwe eigene zonden verzoend en biedt u verlossing en zaligheid aan onder zekere voorwaarden die gij vervullen moet.

Wij gelooven, dat de eerste voorwaarde die van den zondaar moet vervuld worden, is: aan God te gelooven, en aan het lijden en den dood van Zijnen Zoon JEZUS CHRISTUS, ter verzoening der zonden der geheele wereld, en aan Zijne Opstanding en Hemelvaart; om voor het aangezicht Zijns Vaders te verschijnen, om Voorspraak te doen voor alle menschenkinderen, en aan den Heiligen Geest, welke alle degenen ontvangen, die aan het Evangelie gehoorzaam zijn.

Dat de tweede voorwaarde is, boete te doen, dat is: alle diegenen welke de eerste voorwaarde vervullen, moeten ootmoedig tot God naderen, hunne zonden belijdende met een gebroken hart en eenen boetvaardigen geest, met het vaste voornemen niet meer te zondigen en ook alles, waardoor zij anderen benadeeld hebben, weder trachten te herstellen, zoo ver dit mogelijk is.

Dat de derde voorwaarde is, zich te laten doopen door indompeling, in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes, ter vergeving der zonden; en dat deze verordening moet verricht worden door iemand, die van JEZUS CHRISTUS geroepen is, en Volmacht ontvangen heeft om te doopen; anders is dezelve onwettig en wordt van Hem niet goedgekeurd; ook mag ze alléén aan zulke personen voltrokken worden, die volgens de twee eerste voorwaarden gelooven en zich bekeerd hebben.

En de vierde voorwaarde is, de handen te worden opgelegd in den

Naam van JEZUS CHRISTUS voor de gave des Heiligen Geestes; en dat deze verordening ook moet voltrokken worden door Apostelen en Ouderlingen, welke van den HEER geroepen en gemachtigd zijn om de handen opteleggen, anders is het nutteloos en onwettig in het aangezicht Gods; en deze Verordening mag alleen aan zulke personen voltrokken worden, die de drie eerste voorwaarden vervuld hebben, geloofd hebben, boete gedaan en gedoopt zijn geworden. Deze zijn de eerste grondbeginselen van het Evangelie; allen die zich aan dezelven onderwerpen, ontvangen de vergeving der zonden en den Heiligen Geest. Daardoor worden zij de aangenomen Zonen en Dochteren Gods; door zulk eene handelwijze worden zij wedergeboren, eerst uit het water, en dan uit den geest, en worden kinderen des Koningrijks, erfgenamen Gods, Heiligen des Allerhoogste, de Kerk der eerstgeborenen, het uitverkoren Volk, en erfgenamen van een hemelsch erfdeel, in alle eeuwigheid met God wonende. Nadat zij zich aan deze grondbeginselen onderworpen hebben, worden hunne Namen geschreven in het Boek der Rechtvaardigen.

Alsdan moeten zij ootmoedig blijven, waken en bidden, en eerlijk handelen, en in zooverre zij van den rijkdom dezer wereld bezitten, de hongerigen spijzen en de naakten kleeden, met wijsheid en voorzichtigheid; zij moeten diegenen welke bedroefd zijn, vertroosten, de troosteloozen oprichten, en goed doen waar zij gelegenheid hebben; en benevens alle deze dingen, zijn zij verplicht zoo dikwijls als de omstandigheden het toelaten, zich te vergaderen, om het brood te breken, tot Gedachtenis aan het Lichaam en Bloed des Heeren JEZUS, en in 't kort, getrouw te blijven tot aan het einde, in de oefening aller plichten, welke door het Woord en den Geest des HEEREN opgelegd worden. Het is het voorrecht en de plicht aller heiligen, welke op deze wijze op het Evangelie gegrond zijn, aan alle gaven, krachten en zegeningen des Heiligen Geestes te gelooven en dezelve te genieten, als bij voorbeeld: de gave der openbaring, profetiën, gezichten, de dienst der engelen, het genezen der zieken door het opleggen der handen in den Naam van JEZUS, het werken van wonderen, en alle

andere gaven, die wij in de Schriftuur opgeteekend vinden, en welke de eerste heiligen ook genoten hebben. Wij gelooven ook, dat het in deze dagen ook noodzakelijk is, dat er verlichte apostelen, profeten en alle andere dienaren, die wij in het Nieuwe Testament opgenoemd vinden, in de Kerk moeten zijn.

Wij gelooven, dat er een algemeene en verschrikkelijke afval van het Evangelie des Nieuwe Testaments plaats gevonden heeft, zoodat de geheele wereld voor eeuwen zonder de Kerk van CHRISTUS geweest is, zonder eene priesterschap, van God gemachtigd de Verordeningen te voltrekken; dat alle kerken het Evangelie veranderd hebben op deze of gene wijze; zoo hebben, bij voorbeeld, bijna alle kerken de indompeling ter vergeving der zonden weggedaan, en degenen, welke ze nog uitoefenen ter vergeving der zonden, hebben het opleggen der handen, voor de gaven des Heiligen Geestes weggelaten; weder anderen, welke deze laatste verordeningen uitgeoefend hebben, hebben de eerstgenoemden veranderd, en de oude gaven en zegeningen des Heiligen Geestes verworpen, zeggende, „dat in deze dagen geene verlichte apostelen en profeten meer noodig zijn;" en eindelijk hebben die weinigen, welke nog in deze wonderbare gaven en in de krachten des Heiligen Geestes gelooven, toch deze verordening veranderd of weggedaan. Daarom prediken nu ook alle kerken valsche leeringen, verdraaien het Evangelie, en in plaats van Volmacht van God te hebben, de verordeningen te voltrekken, zijn ze onder den vloek Gods, omdat zij het veranderd hebben, gelijk PAULUS zegt, Gal. 1 : 8. „Doch al ware het ook, dat wij, of een Engel uit den Hemel, u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij VERVLOEKT."

Wij gelooven, dat er oprechte, eerlijke en ootmoedige menschen zijn, welke trachten het beste te doen, in zoo verre zij verlicht zijn, maar in vele betrekkingen zijn ze misleid door valsche leeraars en menschelijke voorschriften, maar deze zullen de volheid van het Evangelie met vreugde aannemen, zoodra zij het hooren.

Het Evangelie in „het boek MORMON", is hetzelfde als dat in het Nieuwe Testament, en is zoo duidelijk geopenbaard, dat

niemand de grondbeginselen daarvan niet verstaat; het is door den Engel geopenbaard geworden om als een Getuigenis aan alle Natiën gepredikt te worden, eerst aan de Heidenen en dan aan de Joden, en daarop volgt de Val van Babylon; alzoo wordt het Gezicht van JOHANNES vervuld, hetwelk hem op het Eiland Patmos is vertoond geworden, Openb. 14: 6. 7. 8: „En ik zag eenen anderen Engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen degenen die op de aarde wonen, en aan alle natiën en geslacht en taal en volk zeggende met eene groote stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want de Ure Zijns Oordeels is gekomen; en aanbidt Hem die den hemel en de aarde en de zee en de fonteinen der wateren gemaakt heeft. En er is een andere Engel gevolgd zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen! Babylon, die groote stad, omdat zij uit den wijn des toorns harer hoererij alle Volken heeft gedrenkt."

Sedert den oorsprong dezer Kerk zijn aan dezelve vele Openbaringen gegeven geworden, welke wij gedrukt hebben en in de wereld verspreid. Ook deze bevatten de grondbeginselen van het Evangelie in groote duidelijkheid, en onderwijzingen van groot belang aan alle heiligen. Zij ontvouwen ook de groote Gebeurtenissen, die aan dit Geslacht zullen worden openbaar gemaakt, de zware Oordeelen, welke over de goddeloozen zullen komen, en de groote zegeningen welke de rechtvaardigen ontvangen zullen.

Wij gelooven, dat God nog veel openbaren zal door Gezichten, door de dienst van Engelen en door ingeving des Heiligen Geestes, totdat de Heiligen in alle Waarheid geleid zullen zijn, dat is, totdat zij alle Waarheid bezitten, en volkomen gemaakt zijn in kennis. Zoo lang als zij nog onwetend zijn van verledene, tegenwoordige en toekomende dingen, zoo lang gelooven wij, dat zij de gaven der Openbaring zullen bezitten. Als zij dan in hunnen Onsterfelijken en Volmaakten toestand zijn, en zullen komen tot de mate van de grootte der Volheid van CHRISTUS; wanneer zij zullen volkomen zijn in één en worden als hun Zaligmaker, dán zullen zij in 't bezit zijn van alle Kennis, Wijsheid en Verstand,

dán zullen alle dingen hun onderworpen zijn, alle overheden en machten en troonen en heerschappijen; in 't kort, zij zullen vervuld worden met de volheid Gods. En wat kunnen zij dan nog meer leeren? Wat kunnen zij dan nog meer wenschen en genieten? *Alsdan* is er geene Openbaring meer noodig.

Wij gelooven, dat waar een Volk het Evangelie van het Nieuwe Testament bezit, daar ook Gezichten, Openbaringen, de dienst van Engelen enz. zijn; en dat waar deze zegeningen niet zijn, het Evangelie des Nieuwen Testaments daar ook niet is.

Wij gelooven, dat God deze Kerk opgericht heeft, om een Volk te bereiden voor de tweede komst des HEEREN in de Wolken des Hemels met groote kracht en heerlijkheid; en dat de Heiligen, welke slapen in de graven, zullen opstaan en duizend jaren met Hem op deze aarde regeeren.

Wij gelooven, dat groote en zware Oordeelen over de goddelooze Volken zullen uitgestort worden, en dat, nadat de Boodschap van het Boek MORMON genoegzaam in hunne ooren geklonken heeft, en zij het verwerpen, zij verwoest en van de aarde vernietigd zullen worden. Nieuwe en ongekende plagen zullen over de Volken komen, de bekwaamheid der ervarenste Geneesheeren verijdelende en dorpen en steden ontvolkende. Millioenen ellendige wezens in alle deelen der aarde zullen daardoor weggerukt worden; het eene Volk zal tegen het andere opstaan, omdat de Geest GODS zal ophouden met hen te worstelen, en de geheele aarde zal om zoo te zeggen met den gruwel der verwoesting bedekt wezen. Troonen en Koningrijken zullen vallen en nieuwe Regeeringen opstaan, om hetzelfde lot deelachtig te worden. De Vrede zal van de aarde genomen zijn, en het zal met de Pausgezinden even als met de Protestanten wezen, gelijk met de Priesters alzoo ook met het Volk, hetwelk zij bedrogen hebben. Zij zullen allen in den kuil vallen en samen omkomen, omdat zij de Stem des HEEREN van de Hemelen verwerpen, even gelijk als de stemmen Zijner Dienaren die Hij gezonden heeft om tegen hunne goddeloosheden te getuigen en den weg te bereiden voor de tweede komst des HEEREN.

Maar de Rechtvaardigen zullen ontkomen, want de HEER zal ze

verzamelen van alle Volken, in een Land van Vrede, Zijn arm zal over hen uitgestrekt zijn, Zijn heerlijkheid zal op hun rusten, en zij zullen het éénigste Volk wezen, dat niet onder elkander Oorlog voert, want de HEER heeft het gesproken.

Wij gelooven, dat in deze Eeuw een Tempel des HEEREN zal gebouwd worden door de Heiligen op den Berg Sion, en eene Wolk der Heerlijkheid zal daarop rusten des daags, en de glans eens vlammenden vuurs des nachts, en het aangezicht des HEEREN zal ontdekt worden, en die rein van harte zijn, zullen Hem zien en leven. O, Sion! hoe heerlijk zijn uwe Woningen, en hoe gezegend zijn uwe kinderen! Vele Volken zullen tot u komen, om geleerd te worden in de Wegen des HEEREN en om in Zijne paden te wandelen; want uit Sion zal eene volkomene Wet uitgaan, welke Rechtvaardigheid op de aarde herstellen zal.

Wij gelooven, dat de tien Geslachten Israëls en die van Juda verstrooid zijn, spoedig in hun eigen Land zullen hersteld worden, naar het Verbond, hetwelk God met hunne Vaderen gemaakt heeft, en dat, wanneer dit groote Werk der herstelling zal plaats hebben, de Macht GODS zich zal openbaren door teekenen en wonderen en machtige daden, verre overtreffende alles, wat bij hunne Uittocht uit Egypte plaats had. Jeruzalem zal ook wederom opgebouwd worden, met een heerlijke Tempel daarin, en de HEERE zal tot denzelve komen, zooals Hij ook Zijne Heiligen in Sion zal bezoeken. In die dagen zal de Naam des HEEREN heerlijk zijn in alle einden der aarde, en alle Volken zullen Hem dienen en gehoorzamen, want de goddeloozen zullen van de aarde vernietigd zijn.

Wij gelooven, dat alle menschen, die de Oordeelen van het Groote Babylon wenschen te ontkomen, moeten uitgaan van de Pausgezinden en Protestanten, want deze zijn allen de Groote Hoer der geheele aarde, welke uit den wijn des toorns harer hoererij alle Volken heeft gedrenkt, en door vuurverbrand zal worden; daarom, „Wee!" den mensch die daarmede in verbinding staat, want de Ure des Oordeels is nabij gekomen.

En wij betuigen en verzekeren nu ten plechtigste aan een ieder rijk of

arm, dat de HEER DER HEIRSCHAREN ons gezonden heeft met deze Blijde Boodschap, namelijk met het eeuwige Evangelie, en om aan alle Volken toe te roepen: Bekeert u, en bereidt den weg voor de tweede komst des HEEREN. Daarom bekeert u toch allen, gij Volken! zoo Heidenen als Joden; doet weg al uw kwade werken, en komt met een gebroken hart en een boetvaardigen geest, en laat u doopen in den Naam des VADERS, en des ZOONS, en des HEILIGEN GEESTES, ter vergeving der zonden, en gij zult ontvangen de gave des Heiligen Geestes door het opleggen der handen van de Apostelen en Ouderlingen dezer Kerk; en teekenen zullen volgen degenen die gelooven, en indien zij getrouw blijven tot het einde, zullen zij zalig worden. Maar Wee! degenen die de Boodschap, welke God hun gezonden heeft, verwerpen, want de Dag des Oordeels is nabij, en zij zullen niet ontkomen. De Vloek des HEEREN over alle afvalligen, die heengaan gelijk een hond en gebruiken hun eigen uitbraaksel. Daarom, overweeg deze dingen ernstig, geliefde Lezer! opdat gij niet moogt verloren gaan!

HET NIEUWE JERUZALEM

OF

De Vervulling van Nieuwe Openbaringen.

Eenigen tijd geleden, ontvingen wij de straks volgenden brief. De Schrijver daarvan, openbaart, gelijk men uit dezelve zal ontwaren, eene innige begeerte, om over een onderwerp onderricht te worden, 't welk naar ons inzien, van veel beteekenis is, voor de tegenwoordige en alle toekomende Geslachten. Wij gevoelen ons verblijdt dien geest van onderzoek van tijd tot tijd zich te zien openbaren, en zouden ons nog meer verheugen, mochten wij dien geest meer algemeen verspreid zien, want dan zouden wij eenige hoop koesteren voor onze mede-natuurgenooten ten hunnen voordeele. Maar helaas! de meesten hunner zijn dronken van de gruwelen van het groote B a b y l o n; hun beker is bijna vol van goddeloosheid en zal spoedig overloopen. Dan zal de dag van hunne bezoeking komen, — een dag van droefheid en treuren — een dag van groote ellende — een dag van gevaar en oorlogen!

De legerscharen der machtigen zullen vallen!

De sterkte der Volkeren zal verdwijnen, en hunne heerlijkheid zal ophouden te bestaan! Hunne jongelingen zullen in den Oorlog vallen, en degenen die in hooge plaatsen zijn zullen vernederd worden! Troonen zullen verbroken worden, de Ouden van Dagen zullen richten, en het lichaam van het vierde Beest (of B a b y l o n) zal aan de verterende vlammen worden overgegeven. Dán zal het overblijfsel der Heidenen weten dat de HEERE is GOD: want zij zullen zien en hooren van de Oordeelen, welke de HEERE voltrekken zal aan de bedorven Machten dezer aarde, onder den

naam van „MODERN CHRISTENDOM,“ geestelijk genaamd „B a b y l o n d e G r o o t e“ — „de Hoer der g e h e e l e a a r d e“ met wie de Volkeren eeuwen-lang gehoereerd en uit haar vuile Beker gedronken hebben.

O, B a b y l o n! gij hebt u zelve gedekt met kostbaarheden! en u gekleed en opgeschikt met de grootste en schoonste versierselen!

Uwe Seminariën van geleerdheid, en uwe Akademies van Theologie zijn wijd en zijd verspreid en vermenigvuldigd! Uwe Priesters en Leeraars zijn gepolijst met verfijndheid van de listigste wijsheid en geleerdheid. Uwe verhevene kostbare Kerken zijn in grooten getale in alle Landen verspreid. De kooplieden dezer aarde hebben zichzelven verrijkt door de overvloedige weelde en pracht. De Geleerden, de Grooten, de Machtigen, de Koningen der aarde — hebben zichzelven verheerlijkt in uwe schoone en prachtige Paleizen; gij hebt u zelve waarlijk omhangen met de koninklijke pracht eener Koningin.

Uw uiterlijke vertooning heeft de Volkeren tot bewondering opgewekt, doch inwendig zijt gij diep verdorven van slechtheid wegens uwe hoererij. Gij hebt de gouden Beker aan de lippen van alle Volkeren gebracht en aangeboden; zij hebben gedronken van het vergiftige venijn en zijn dronken geworden, slingerende heen en weder onder haar doodelijke invloed. Uwe Priesters Leeraars en groote mannen hebben zich Schatten verzameld gelijk het stof. Gij hebt getreden op den nek der armen, en betoonde geen medelijden met de verdrukten.

Terwijl hongerigen schreiende zijn om brood, trekken uwe Priesters en Leeraars jaarlijks hunne duizenden van den half stervende werkman, om zichzelven te onderhouden in priesterlijke grootheid en pracht. Gij hebt het Onkruid der aarde vergaderd en in bundelen gebonden met sterke banden, opdat het klaar moge zijn om verbrand te worden. O! B a b y l o n! uw Beker is bijna vol! het Uur der Wraak is nabij! Gij zult vallen, om niet weder optestaan! Waak op! gij Achtbaren in de Volkeren! Gij die begeert Rechtvaardigheid, maar niet weet waar dezelve te vinden.

Waak op! van uwe diepe slaap, en hoor de stem van eenvoudige Dienstknechten des HEEREN. Want de morgenster geeft haar licht op de duistere wereld, haar licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis begrijpt het niet. Komt dan tot haar licht, opdat uw pad verlicht moge worden! Hij die wandelt in de duisternis, weet niet waar hij heen gaat, noch de gevaren waarin zijne voetstappen hem zullen leiden.

Maar hij die tot het licht komt, zal geleid worden op het rechte pad, waarop hij niet meer struikelen zal. Dat Licht. hetwelk was van den beginne, is wederom geopenbaard met hare macht en gaven, opdat degenen die het ontvangen, het e e u w i g e l e v e n mogen hebben, en zij die het verwerpen, van hun zal ook het licht genomen worden 't geen zij nog hebben. De beginselen van Volmacht en Gezag zijn wederom bevestigd bij de menschenkinderen hier op aarde; en ware Dienstknechten des HEEREN zijn uitgezonden door Goddelijke Openbaring, om de goeden en deugzamen uit alle Volkeren te vergaderen, opdat zij in alle dingen mogen geleerd worden in betrekking tot het Koningrijk Gods, en om voorbereid te worden voor de Openbaringen van de Machten des Hemels.

„WEE!!" de Volkeren in die dagen, wanneer de rechtvaardigen uit hun midden zullen weggehaald zijn, want zij zullen S o d o m en G o m o r r a gelijk zijn, en spoedig in hunne goddeloosheid verteerd worden; want hunne zonden roepen luide tot den Hemel om WRAAK. — Maar wij weten, dat deze groote scheiding tusschen de goddeloozen en rechtvaardigen bij de sluimerende Volkeren niet wordt verwacht. Want zóó groot zijn de Machten der Duisternis welke thans heerschen, dat zelfs degenen, die begeerig zijn de Waarheid te verstaan, zulks niet kunnen vanwege hun onvolmaakt denkvermogen, ofschoon de Waarheid, zoo klaar en helder met hare schitterende stralen hun verduisterd gemoed ontdekt.

De Schrijver van den hier volgende brief, is iemand van het getal dergenen die verlangend is naar W a a r h e i d, maar niet weet waar dezelve te zoeken.

Hij heeft veel van onze Boekwerken gelezen, en stemt volkomen

met de stellingen in onze Theologie overeen; maar hij vind eenige vermeende tegenspraak tusschen de voorspellingen, geschreven in het „Boek der Verbonden," en de volgorde der Geschiedenis van onze Kerk.

In plaats van nu het werk te verachten op deze lichte of zwakke voorstellingen, heeft hij, gelijk elk oprecht mensch zoude doen, getracht, verdere nasporingen uit te vorschen, om, als het mogelijk ware, tot de erkentenis te komen van eene voorname Boodschap, van zóó groot gewicht. Wij geven hier in het volledige den brief van den Schrijver terug:

„Eerwaardige Heer! — Verschoon mij, eenige oogenblikken Uwe aandacht te vestigen op eenige opmerkingen, die ik tot U heb te richten met de grootst mogelijke eerbied, hopende dat Gij Uwe openhartige en gewichtige aandacht wilt verleenen, en de weinige vragen en hunne oplossing die ik hier voorstel aan Uw wijsgeerig gemoed, gelieve op te helderen, overtuigd zijnde, naar wat ik van Uwen omgang geleerd heb, dat Gij aan mijne verwachting zult voldoen en ik geene reden heb daaraan te twijfelen.

Zonder uitweiding of voorafgaande rede, wil ik terstond met de punten in kwestie beginnen, geloovende dat de Waarheid zal triomfeeren.

Sedert een tal van jaren is mijn gemoed met godsdienstige zaken vreeselijk bezwaard, en mijne hoop omtrent de toekomst is onuitsprekelijk groot. Ik heb rondom mij gezocht naar het schitterend licht der Waarheid, wat alleen behoeden kan. Maar helaas! ik heb het op moeten geven voor het tegenwoordige, en wanneer er niet spoedig een helder licht vanden Hemel afdaalt om mijn gemoed en somber pad te verlichten, dan moet ik wegzinken in vreeselijke wankelmoedigheid.

Gedurende mijne onderzoekingen naar Waarheid, heb ik een groot getal van Uwe werken, zoo Theologie als Openbaringen, gelezen. Met Uwe Theologische grondstellingen stem ik volkomen overeen, en Uw Schriftuurmatig plan van zaligheid acht ik hoogst aannemelijk; maar onderzoekende de Openbaringen in volgorde, vind ik voor mijn verduisterd gemoed velen in tegen-

spraak met zichzelven, welke ik niet begrijp of mij mede vereenigen kan in hunne eindelooze wijsheid; en dientengevolge blijven zij voor mij een struikelblok.

Bewust zijnde van Uwe bekwaamheid, en geloovende, dat Gij de eenigste Persoon zijt in dit gedeelte des Lands, waaraan ik mij kan toevertrouwen, dringt mij dit, om mijzelven tot U te vervoegen, en ik hoop en vertrouw, dat met Uw rijp bestudeerde gezichtspunten op deze geopenbaarde onderwerpen, welke ik gekozen heb, Gij mij niet zult beschamen in mijne verwachting.

In de eerste plaats wensch ik Uwe aandacht interoepen voor het „Boek van Leeringen en Verbonden," (zie Afd. 1 : 37) „Onderzoek deze Geboden, want zij zijn waar en getrouw, en alle de profetiën en beloften die in dezelve voorkomen, zullen alle hare vervulling hebben"

Mijn Heer! Na gelezen te hebben vers voor vers, wordt ik geleid te gelooven, dat alle die beloften en profetiën waarlijk vervuld zullen worden; maar wanneer ik het geheele Boek achtereenvolgend doorlees, en de Geschiedenis beschouw van Uwe Kerk, dan zijn vele van die Openbaringen niet vervuld, en het komt mij voor, dat JOSEPH SMITH wel wat geestdrijvend of Enthusiastiek was. Als Gij mij deze misleiding, — als het eene misleiding is, — kunt verklaren, zoo zal ik mij altijd dankbaar daarvoor gevoelen. Het is niet mijn bedoeling U de geheele toedracht der zaak voortehouden. Dit zoude overbodig en te uiteenloopend zijn, omtrent hetgeen ik denk wat het verschil is, maar noem daarom maar eenige gedeelten. Ten eerste (Afd. 4,) „Eene Openbaring van JEZUS CHRISTUS tot Zijnen dienstknecht JOSEPH SMITH JR., en zes Ouderlingen, als zij hunne harten vereenigden en hunne stemmen omhoog verhieven; ja, het Woord van den HEER betrekkelijk Zijne Kerk, geopenbaard in deze laatste dagen, voor de herstelling van Zijn Volk, gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner Profeten, en voor de vergadering van Zijne Heiligen om te staan op den Berg Sions hetwelk zal zijn de Stad Nieuw Jeruzalem, welke Stad zal gebouwd worden, beginnende aan de Tempelgrond, hetwelk door

de Vinger van den HEER is aangewezen in het Westelijk gedeelte van de Staat Missouri, en gezegend door de hand van JOSEPH SMITH JR., en anderen over welke de HEER wél tevreden was.“

(Afd. 2) „Waarlijk! dit is het Woord van den HEER, dat de Stad Nieuw Jeruzalem zal gebouwd worden door de Vergadering van de Heiligen, beginnende van deze plaats, ja de plaats van den Tempel, welke Tempel zal opgericht worden in dit Geslacht; want waarlijk dit Geslacht zal niet voorbij gaan, tot dat een Huis voor den HEER zal gebouwd zijn, en eene Wolk zal daarop rusten, welke Wolk de HEERLIJKHEID DES HEEREN zal zijn waarmede het Huis zal vervuld zijn.“

(Afd. 15) „En het zal geschieden onder de Heidenen, dat wanneer een man het zwaard niet zal willen opheffen tegen zijnen naaste om te strijden tegen hem, hij zal hebben te vluchten naar Sion tot behoudenis. En daar zullen vergaderd zijn uit alle Volkeren onder den hemel; en het zal het eenigste Volk zijn hetwelk niet in Oorlog met elkaâr zal zijn. En het zal gezegd worden onder de goddeloozen: „Laat ons niet opgaan tot Sion ten Oorlog, want de Inwoners van Sion zijn verschrikkelijk; daar kunnen wij niet tegen bestaan.“

(Afd. 27) „Luister, o, gij Ouderlingen Mijner Kerk,“ zegt de HEER Uwen GOD, „die zich tesaâm-vergaderd hebben volgens Mijn bevel, in het land hetwelk het land is van Missouri, 't welk het land is, dat Ik heb uitverkoren en geheiligd voor de vergadering der Heiligen; daarom is dat het Land van Belofte, en de plaats voor de Stad Sion.“ „En dus,“ zegt de HEER Uwen GOD, „als gij wijsheid wilt ontvangen, hier is wijsheid. Waarlijk, de plaats, welke wordt genaamd Independence, is het middelpunt van den Tempel, en is gelegen ten Westen op een akker niet ver van het Gerechtshof; daarom is het wijsheid, dat het land gekocht worde door de Heiligen, en alzoo elke voet gelegen ten Westen, ja tot de lijn, tusschen Jood en Heiden: en alzoo elke voet, gelegen naar de Woestijn, zoo ver als Mijn discipelen bekwaam zijn het land

te koopen; waarlijk, dit is wijsheid, dat zij het voor eene Eeuwige bezitting mogen verkrijgen."

Zonder nu op het oogenblik meerdere aanhalingen te maken, dan alleen eenige teksten der afdeelingen voortestellen, denk ik dat het voldoende zal zijn, als Gij de vriendelijkheid wilt hebben om er notitie van te nemen. Zie Afd. 28, 35, 101, 103, enz. Nu, al deze plaatsen hebben, volgens mijn oordeel, eene bijzondere bedoeling op de Staat van Missouri, hare schoonheid en Eeuwig bestaan. Doch ik vind, als ik geen abuis heb, dat in het jaar 1838, de Heiligen verdreven werden van het Land van Belofte, of Sion genaamd, deze plaats, verordineerd als toevluchtsoord (zoo gezegd is) door de Onveranderlijke JEHOVAH, terwijl Zijne plagen de Koningrijken dezer wereld woest en ledig zouden maken, en aan hare Inwoners zou vergelden, en meten naar de maten overeenkomstig hunne werken.

Nu, wanneer Gij de profetiën en beloften en de Geschiedenis van Uwe Kerk in volgorde plaatst naast elkaâr, dan is hare ongelijksoortigheid in het oogvallend voor een scherpzinnig gezicht, en het draagt op eene karaktervolle toestand in de toekomst, het aanzien van vruchtelooze vooronderstellingen. En wederom, nadat de Heiligen van deze Staat waren verbannen, vonden zij eene schuilplaats in de Staat Illinois, en de plaats die hun daarin gelegen voorkwam, werd genaamd Nauvoo. Het schijnt nu voor mij, dat wanneer de Geboden des HEEREN in de Staat van Missouri niet volbracht konden worden, hun toekomende grootheid en bestaan overgebracht werd naar Illinois, op welke grond nu de Heiligen van den HEER, uit alle Natiën, talen en Volkeren vergaderd zouden worden, om het voor eeuwig en altoos te bezitten.

Ik zou nu niet gaarne wenschen, met eenige rede Uwe gevoelens te kwetsen, maar wel met eenige mijner verklaringen mijner gedachten terwijl denkende over deze zaak, U voor willen komen, in orde gij de gelegenheid moogt hebben, dezelve te wederleggen en te verdrijven, zoodat mijn gemoed vrij mag worden, en mijne ziel open en gehoorzaam tot de bevelen des hemels.

Als Gij U nu genegen gevoeld, aan de voorgaande redenen, Uwe aandacht te verleenen, en mij wil antwoorden door Uw onwaardeerbaar Tijdschrift, zoo zal ik mij zeer dankbaar gevoelen, waarna ik U nog andere zaken heb voor te leggen vóór en aleer ik mijne Correspondentie met U sluit.

Met gevoelens van diepe eerbied en dank, verblijf ik, Uw nederige dienstknecht

A. LAYMAN.

HET NIEUW JERUZALEM.

Onder deze hoofdtitel willen wij trachten te ontvouwen eenige der groote plannen van JEHOVAH, in betrekking tot deze aarde, en zoo doende hopen wij te verdrijven eenige tegenstellingen van den Schrijver dezer brief. Het Nieuw Jeruzalem is een onderwerp vereenigd met ons doel, hetwelk een groot gedeelte onzer aandacht in dit ons schrijven zal uitmaken.

Het is een onderwerp, 't welk niet door wijsgeerigheid kan opgehelderd worden. Al wat ons bekend is, betrekkelijk het Nieuw Jeruzalem, is ons geopenbaard in de Openbaringen van GOD, zoo in vroegere als in deze dagen. De oudste Profetie, welke de Heiligen in hun bezit hebben, betrekkelijk het Nieuw Jeruzalem was eenmaal gegeven door ENOCH, de zevende van ADAM. Deze oude Profetie was op nieuw geopenbaard aan JOSEPH SMITH in December 1830. Daar zijn vele groote en gewichtige Gebeurtenissen in deze wondervolle Openbaring voorspeld en vermeld, onder anderen de vergadering der Heiligen en het groote voorbereidende Werk voor de Wederkomst van CHRISTUS.

Wij geven hier het volgende Uittreksel:

„En de HEERE zeide tot ENOCH: „Als Ik leef, ja! zoo wil Ik komen in de laatste dagen — in de dagen van goddeloosheid en wraak — om den Eed te vervullen welke Ik met u gemaakt heb, betrekkelijk de kinderen van NOACH: en de dag zal komen, dat de aarde rusten

zal, maar vóór dien dag, zullen de hemelen verduisterd worden, en de sluier van donkerheid zal de aarde bedekken; de hemelen zullen schudden, en ook de aarde; en groote wederwaardigheden zullen er onder de menschenkinderen zijn. Maar Mijn Volk zal Ik bewaren; Rechtvaardigheid wil ik van den Hemel zenden en Waarheid wil Ik doen voortkomen uit de aarde, om Getuigenis te geven van Mijnen Eenig-geborene en Zijne Opstanding uit de dooden en alzoo ook de Opstanding van alle menschen. Rechtvaardigheid en Waarheid zullen de aarde overvloeien gelijk een vloed, om Mijne Uitverkorenen bijeen te vergaderen van de vier deelen der aarde, tot eene plaats, welke Ik heb uitverkoren — eene Heilige Stad, opdat Mijn Volk hunne lendenen omgorden mag en uit mogen zien naar den Dag Mijner komst; want dáár zal Mijn Tabernakel zijn; en het zal genaamd worden, SION — een Nieuw Jeruzalem."

Uit dit Uittreksel leeren wij de gewichtige zaak, dat eene Heilige Stad, genaamd Sion of Nieuw Jeruzalem, gebouwd zal worden op deze aarde, ter voorbereiding van de tweede komst van JEZUS CHRISTUS, en dat zij gebouwd zal worden door de Uitverkorenen des HEEREN onder Zijne Directie; dat Rechtvaardigheid zal gezonden worden van den hemel, en Waarheid voortspruiten zal uit de aarde, voor het doel om het Volk van GOD te vergaderen uit alle Natiën. Deze Openbaring nu zegt ons echter niet, in welk gedeelte der aarde het Nieuw Jeruzalem zijn plaats zal hebben.

Het Boek van MORMON 't welk de HEERE heeft doen laten voortbrengen uit de aarde, verklaart ons, dat deze Heilige Stad gebouwd zal worden op het vasteland van Amerika, doch het verklaart ons niet, op welk gedeelte van het vasteland dezelve gebouwd zal worden.

Een der oudste profetiën in dat Boek, betrekkelijk deze stad, was verklaard door ETHER, welke leefde omtrent 600 jaren vóór CHRISTUS: hij was van de Volkeren der Jarediten, welke de HEERE brengen deed van den grooten Toren van Babel, tijdens Hij de spraken aldaar verwarde en het Volk verstrooide over de gansche aarde, gelijk in de Geschiedenis van GENESIS XI: 9 vermeld staat.

ETHER was voortgebracht onder een groot en machtig Volk, in een tijd, waarin de goddeloosheid groote macht en invloed bezat. Hij voorspelde groote en wondervolle Gebeurtenissen, niettegenstaande zijn Volk zijn Getuigenis verwierp, en hij den dag beleefde van hunne volkomene verwoesting. Wij geven hier het volgende Uittreksel:

„En nu ik, MORONI, ga voort, om mijne Geschiedenis te eindigen, betrekkelijk de verwoesting van het Volk waarvan ik schrijf. Want waarlijk, zij verwierpen alle de Woorden van ETHER; want hij zeide hun alle dingen, van het begin der Schepping af; en nadat de wateren waren teruggetrokken van het land, werd het een land, overtreffende alle andere landen: een Uitverkoren Land van den HEERE. Daarom wilde de HEERE, dat alle menschen Hem zouden dienen, die in dit land zouden wonen, omdat het de plaats was van het Nieuw Jeruzalem, hetwelk uit den Hemel zoude komen; het Heiligdom des HEEREN. Waarlijk, ETHER zag de Dag van CHRISTUS, en hij sprak van een Nieuw Jeruzalem in dat land: ook sprak hij over het Huis van ISRAËL en het Jeruzalem, vanwaar LEHI zoude komen; en nadat het zoude verwoest worden, zag hij dat het weder opgebouwd wierd als een Heilige Stad voor den HEERE; daarom kan het niet zijn een NIEUW Jeruzalem, want het was van ouds geweest, en zoude weder hersteld en opgebouwd worden als eene Heilige Stad voor den HEERE en voor het Huis van ISRAËL; maar dat een NIEUW Jeruzalem zou worden gebouwd in dat land, voor het overblijfsel van het Zaad van JOZEF, want voor deze dingen is een voorbeeld: want gelijk JOZEF zijn Vader bracht in het Land van Egypte en daar stierf, alzoo bracht de HEER een overblijfsel van het Zaad van JOZEF uit het land van Jeruzalem opdat Hij genadig mocht zijn het Zaad van JOZEF, dat zij niet in Jeruzalem mede zouden omkomen, tijdens de Ballingschap naar Babel; maar gelijk Hij genadig was geweest den Vader van JOZEF, dat hij niet omkwam in Kanaän, maar hem bracht in Egypte, dáárom zal het overblijfsel van JOZEF behouden worden in dat land; en het zal een Land van

Erfenis voor hun zijn; en zij zullen eene Heilige Stad bouwen voor den HEERE, gelijk aan het Jeruzalem van ouds, en zij zullen niet meer verontrust worden tot dat het einde zal gekomen zijn, als wanneer de aarde zal vernieuwd worden. En daar zal een Nieuwe Hemel en eene Nieuwe Aarde zijn; en zij zullen gelijk aan de oude zijn, uitgenomen, dat het Oude zal voorbij gegaan zijn, en alle dingen Nieuw zijn geworden. Dán komt het Nieuw Jeruzalem, en gezegend zijn zij die daarin wonen, want het zijn zij, wier kleederen zijn wit gemaakt door het Bloed des Lams; en het zijn deze, die medegerekend zijn met het overblijfsel van het Zaad van JOZEF, welke van het Huis ISRAËLS zijn.

En dan komt het Oude Jeruzalem met hare Inwoners. Gezegend zijn zij, want ook zij zijn gewasschen in het Bloed des Lams. Het zijn dezen, die verstrooid en vergaderd zijn van de vier deelen des aardrijks, en van de landen van het Noorden en mededeelgenooten zijn geworden van de vervulling der verbonden en beloften, welke GOD met hunnen Vader ABRAHAM gemaakt had. En wanneer deze dingen gebeuren, dán komt de Schrift in vervulling, welke zegt:

„De eersten zullen de laatsten en de laatsten de eersten zijn."

De volgende Persoon waarvan wij eenige kennis hebben en die, in volgorde van tijd, iets gezegd heeft op het onderwerp van het Nieuw Jeruzalem, is onzen HEER en Zaligmaker, JEZUS CHRISTUS, in Zijne persoonlijke bediening tot de Nephiten, nà Zijne kruisiging. JEZUS, sprekende tot het overblijfsel van de Stam van JOZEF, bewonende het Oude Amerika, zeide: „Waarlijk, dit Volk wil Ik bevestigen in dit land, in vervulling met het Verbond, hetwelk Ik gemaakt heb met uwen Vader JAKOB: en het zal zijn een Nieuw Jeruzalem, en de Machten des Hemels zullen in het midden van dit Volk zijn; ja waarlijk, Ik wil in uw midden zijn." JEZUS sprak tot de Nephiten omtrent alle dingen, welk hun zouden overkomen, tot aan den Grooten en Laatsten dag. Hij noemde hun de Zegeningen, welke hunne Nakomelingen in de laatste tijden zouden ontvangen; wanneer de Heidenen hunne Geschiedenis zouden vinden en dezelve aan hun

zouden bekend maken. Hij voorspelde de verwoesting en de geheele verdelging der Heidenen, welke deze Geschiedenis zouden verwerpen — het Boek van MORMON, — nadat het door Zijne Macht zoude voortgebracht zijn uit de aarde. Hij liet eene Belofte aan de Heidenen na, onder voorwaarde, dat zij zich zouden bekeeren van hunne zonden en gelooven de Boodschap in deze Geschiedenis van JOZEF vermeld. Deze Belofte luidt als volgt:

„Maar als zij, (de Heidenen) zich willen bekeeren (in de dagen dat het Boek van MORMON aan hun geopenbaard is,) en luisteren naar Mijne woorden, en hunne harten niet verharden, dan wil Ik Mijne Kerk in hun midden bevestigen, en zij zullen komen tot de verbonden, en geteld worden met het overblijfsel van JAKÖB, aan wien Ik dit Land gegeven heb voor hunne Erfenis; en zij zullen Mijn Volk, het overblijfsel van JAKÖB, en zoo velen als er van het Huis ISRAËLS zullen komen, helpen, dat zij eene stad mogen bouwen, welke genaamd zal worden: het Nieuwe Jeruzalem; en dan zullen zij Mijn Volk helpen, dat zij mogen vergaderd worden die verstrooid zijn over het geheele land, in het Nieuwe Jeruzalem; dan zal de Macht des Hemels nederkomen in het midden van hen, en IK wil ZELF in hun midden zijn."

De volgende Schrijver tot wien wij ons nu willen wenden, is de Apostel JOHANNES. Deze zag, tijdens hij op het Eiland Patmos was, JEZUS, die hem gebood te schrijven aan de Kerk van Philadelphia als volgt: — (Zie Openb. 3 : 12.)

„Wie overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in den Tempel Mijns Gods, en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven den Naam Mijns Gods, en den naam der Stad Mijns Gods, namelijk, van het Nieuwe Jeruzalem, dat uit den Hemel van Mijnen God afdaalt, en ook Mijnen nieuwen Naam."

De groote Apostel zag door Openbaring van God in de toekomst deze Stad nederdalen van God uit den Hemel op de Nieuwe Aarde: —

„En ik, JOHANNES, zag de Heilige Stad, het Nieuw Jeruzalem, nederdalende van God uit den Hemel, toebereid als eene Bruid die voor haren man versierd is." (Zie Openb: 21 : 2.)

In al deze oude Openbaringen, welke wij alreeds hebben aan-

gehaald, hebben wij echter nog niets gevonden, wat ons aanwijst de rechte plaats en de beste gelegenheid voor deze Stad. — Uit het Boek van MORMON leeren wij nu onvoorwaardelijk, dat het is te bouwen, op het groote Vasteland van het Westelijke Noord-Amerika, doch wáár, in het Noorden of Zuiden, dit zegt ons het gewichtige Boek niet.

In September 1830 ontving JOSEPH SMITH, de groote Profeet en Ziener dezer laatste dagen, nadat hij eenige maanden te voren de Kerk georganiseerd had, bestaande uit zes leden, — eene Openbaring, waarvan wij het volgende Uittreksel geven:

„Waarlijk, Ik zeg u, dat het nog niet is geopenbaard, en geen mensch weet het, waar de Stad zal gebouwd worden, maar het zal u hierna gegeven worden te verstaan. Waarlijk, Ik zeg u, dat het zal zijn in de landpalen der Lamaniten.“ — (Afd. 51)

Door deze Openbaringen leerden de weinige leden der Kerk deze gewichtige zaak, dat de Stad gebouwd zoude worden in het Westelijk gedeelte van de Vereenigde Staten, een vijftien honderd mijlen ten Westen van de Staat New-York, waar de Openbaring gegeven was. Doch omtrent de bizondere plaats waren zij nog in onwetendheid gelaten.

In dezelfde maand maakte de HEERE de weinige Heiligen, die het Boek van MORMON als het Woord van GOD ontvangen hadden, bekend, dat Hij met Zijne Uitverkorenen een zeker Verbond gemaakt had. De Openbaring was gegeven in tegenwoordigheid van zes Ouderlingen.

De HEERE zeide tot hen: —

„Gij zijt geroepen, om de Vergadering van Mijne Uitverkorenen dáártestellen, want Mijne Uitverkorenen hooren Mijne stem, en verharden hunne harten niet. Daarom is het besluit voortgekomen van den Vader, dat zij in eene plaats zullen vergaderd worden hier in dit Land, om hunne harten voor tebereiden, ja om voorbereid te worden voor alle dingen, tegen den dag, dat ellende en verwoesting over de goddeloozen zullen uitgestort worden; want het Uur is nabij en de Dag aanstaande, dat de aarde daarvoor rijp zal

4

zijn, en alle hoogmoedigen, en zij, die de goddeloosheid werken, zullen als een bundel worden, en Ik wil hun opbranden, zegt de HEER der Heirscharen, zoodat de goddeloosheid van de aarde zal verdwijnen."

In December 1830 gaf de HEER een Gebod aan de Heiligen in de Staat van New-York, om naar de Staat Ohio te verhuizen. (Afd. 58.)

Kort daarna begon de Kerk dit Gebod optevolgen, en binnen den tijd van eenige maanden waren de meesten van hen voordeelig geplaatst in het Noordelijk gedeelte van Ohio.

In Februari 1831 werd den Heiligen geboden, den HEER te bidden, opdat Hij hun mocht openbaren ter rechter tijd, de plaats, waar het Nieuw Jeruzalem zoude gebouwd worden, alwaar de Heiligen ten laatste tot één zouden vergaderd worden. — (Afd. 13.)

Op den 7den Maart 1831 werd aan de Heiligen geboden, om met één hart en één zin hunne rijkdommen te vergaderen en een Erfenis te koopen, welke de HEERE aan hen zoude bekend maken. In deze Openbaring waren vele voorspellingen van groot gewicht geopenbaard. De Erfenis, welke aan hun vertoond zoude worden, en welke zij hadden te koopen, was de plaats van het Nieuwe Jeruzalem of Sion. — (Afd. 15.)

In Juni daarop volgende, gebood de HEER, dat 20 à 30 Ouderlingen zouden heengaan, twee aan twee, om te prediken en vertakkingen opterichten, dáár waar het Volk hunne Getuigenissen wilde aannemen. Deze Ouderlingen moesten verschillende richtingen nemen, en zich van tijd tot tijd tesaâm vergaderen tot een gemeenschappelijk overleg in het Westelijk gedeelte van Missouri. In deze Openbaring zeide de HEERE, dat in zoo verre deze Ouderlingen getrouw waren, hun het Land voor hunne Erfenis zoude vermaakt worden, en toch was het hun bekend, dat het op dien tijd nog in handen was van den Vijand. — (Afd. 46.)

In deze zelfde maand, werd de kleine vertakking van de Kerk, genaamd de Collesville-tak, bevolen te verhuizen naar het Westelijk gedeelte van Missouri, naar de Lamaniten,

welke toen geëmigreerd waren van de Staat New-York naar Ohio, waar zij voor eenige weken geweest waren. — (Afd. 68.)

Joseph Smith en verscheidene van de Ouderlingen kwamen in Independence Jackson, provincie Missouri, aan, omtrent het midden van Juli. Spoedig na hunne aankomst werd hun een Openbaring gegeven, aanwijzende Independence als het middelpunt voor die Stad, en de plaats voor den Tempel, eene korte afstand ten Westen van het Gerechtshof. (Afd. 27.)

In deze zelfde Openbaring werd den Heiligen bericht, dat het verstandig was, het land te koopen rondom deze plaats; opdat zij het mochten bezitten voor eene eeuwige Erfenis. Sidney Gilbert was door eene Openbaring aangewezen, als een Agent voor de Kerk, om de gelden te ontvangen en te koopen ten voordeele voor de Heiligen.

Edward Partridge, die even te voren als Bisschop was aan gesteld, werd bevolen om, met behulp van twee Raadgevers, aan de Heiligen hunne Erfenissen te verdeelen, volgens hunne Familiën. De Bisschop en de Agent werden ook bevolen, om voorbereidselen te maken voor de Heiligen van Collesville, die toen op weg waren van de Staat Ohio, opdat zij bij hun aankomst mochten geplaatst worden in hunne bezittingen. — (Zie de geheele Afd. 27.)

De volgende week kwamen de Heiligen van Collesville aan, en terstond na hunne aankomst, op den 1sten Augustus 1832, kwam het Woord des Heeren tot Joseph Smith, den Profeet, zeggende: — „Luistert! o, gij Ouderlingen Mijner Kerk, en geeft gehoor aan Mijne Woorden, en leert van Mij wat Ik van u verlang, alsmede dit land waartoe Ik u gezonden heb. Want waarlijk Ik zeg u: Gezegend is hij, die Mijne Geboden onderhoudt, hetzij in leven of sterven; en hij, die in wederwaardigheden getrouw is, zijn loon is grooter in het Koningrijk der Hemelen. Gij kunt met uwe natuurlijke oogen, voor het tegenwoordige, de plannen Gods niet doorzien, noch de groote dingen, welke hierna komen, en de Heerlijkheden, die volgen zullen na vele wederwaardigheden; want na vele beproevingen komen de zegeningen.

Daarom, de Dag komt, dat gij zult bekroond worden met groote Heerlijkheid; het Uur is er nog niet, maar is nabij. Herinnert u wat Ik u gezegd heb, opdat gij het ter harte moogt nemen, en ontvangen hetgeen hierna zal volgen." — (Zie Afd: 18)

Hieruit kan men opmerken, dat terstond na de aankomst der weinige Heiligen in het schoone Land, waar het Nieuwe Jeruzalem gebouwd zoude worden, zij onderricht werden, dat zij zich niet eerder in de Heerlijkheid en Zegeningen, in het Land te ontvangen, zouden kunnen verheugen, dan nadat zij éérst groote wederwaardigheden hadden doorgestaan.

Op dien tijd, zoo ver als de uiterlijke omstandigheden dit aantoonden, waren daar niet de minste teekenen van wederwaardigheden te bespeuren.

Zij waren in de schoonste en bekoorlijkste streken des Lands geplaatst; het was een Land, welks rijkdom en vruchtbaarheid in vele opzichten, menig ander land, wat zij ooit voorheen hadden gezien, verre overtrof. Het was een Land, overvloedig van springfonteinen en riviertjes of beeken voorzien, van het helderste, zuiverste water, wier kristallen stroompjes weelderig in overvloed vloeiden in elke richting door bosch en grasvlakten; een groote verscheidenheid van uitmuntend boomgewas omzoomde de rivieren en waterleidingen. De schaduwrijke en bekoorlijke bosschen waren van een tot drie mijlen breed, en strekten zich vele mijlen in lengte uit; terwijl de weelderige weilanden, overdekt met grazige bloemrijke dreven, mijlen ver niets anders dan een heerlijk groen tapijt van hoog opgaand gras, te aanschouwen gaven.

Het was een nieuw Land, en slechts weinigen hadden zich daar met ter woon gevestigd; dit waren Emigranten uit de Zuidelijke Staten. Het grootste gedeelte van dit schoone Land kon gekocht worden van het Gouvernement der Vereenigde Staten, tegen circa drie gulden per akker. Het was dan hier, in een Land, weinig bevolkt, en door menschen, welke zeer vriendelijk schenen, dat de HEER door de mond van JOSEPH den Ziener, voorspelde „dat vele wederwaardigheden zouden komen over de Heiligen, vóór zij deze beloofde Zegeningen konden beërven."

De onervaren Heiligen konden destijds niet beseffen het karakter of de hoedanigheid van die wederwaardigheden, met welke zij zouden bezocht worden. Het was met hen gesteld, gelijk dit met de eerste Apostelen het geval was: hunne oogen waren niet geopend om de Woorden van JEZUS in al hun klaarheid te kunnen verstaan. Op verschillende tijden stelde JEZUS Zijne Discipelen voor, betrekkelijk Zijn dood, begrafenis en opstanding; doch zóó hoog waren hunne aardsche verwachtingen, dat, indien Hij als Koning over ISRAËL zoude gekroond worden, zij dan terstond zouden verhoogd en gesteld worden in hooge, voorname Ambten in Zijn Koningrijk. Zij verstonden en begrepen de Woorden van JEZUS niet eerder dan nadat zij in vervulling kwamen, en zóó was het ook met de Ouderlingen en Heiligen in dat schoone heerlijke Land.

Zij zagen door de Openbaringen, dat eene groote en voorname Stad zoude gebouwd worden, en dat de Machten des Hemels daarin zouden nederdalen om met de Heiligen te wonen; en nu aan hen de ware plaats was geopenbaard, waar deze Gebeurtenissen zouden plaats hebben, en zij het zoo hoog verkoren Volk waren, en wel de eersten, om hunne Erfenissen, door Openbaring gegeven, te bezitten in dat goede Land; nu waren zij zeer verlangend om terstond, zoo spoedig mogelijk, zich te verheugen in de beloofde Zegeningen.

Daarom, toen de HEERE hun onderrichtte, dat vele wederwaardigheden hun waren wachtende, scheen het, alsof zij dit niet verstonden, en namen het ook niet ter harte. Ja, zóó haastig en met zóó'n ernstig voornemen wilden zij die Stad bouwen, om hare vreugde en heerlijkheid te genieten, dat het scheen, als of de voorspelde wederwaardigheden geheel waren voorbijgegaan en niet meer daaraan gedacht werd. Zij hadden hunne oogen gevestigd op de t o e k o m s t i g e H e e r l ij k h e i d van S i o n, maar niet op de w e d e r w a a r d i g h e d e n, welke hunne verhooging zouden v o o r a f g a a n. De HEERE, als om hun voor-te-bereiden, dat zij standvastig mochten staan, wanneer die wederwaardigheden zouden komen, zeide tot hen: „Herinnert u dit, hetwelk Ik u te voren gezegd heb, opdat gij het ter harte

moogt nemen, om te ontvangen hetgene, wat volgen zal." — (Afd. 3.) Het was goed en wijs van den HEER, dat Hij niet AL de verschrikkelijke ellende aan hun openbaarde, die zij hadden te wachten van hunne Vijanden, want het zoude méér geweest zijn, dan zij gemeend hadden te kunnen dragen. Er zouden er mogelijk velen geweest zijn, die door hunne zwak- en onervarenheid waren bezweken voor het Groote Oordeel, en wellicht door vrees het Land hadden verlaten; en zoo zouden de plannen en werken Gods, in betrekking tot sommige zaken, verijdeld zijn geworden.

Maar de HEERE had hun genoeg voorspeld, om hun te bemoedigen en te sterken wanneer de Vervulling der Profetie zoude komen; en toch niet genoeg, om hun zóó vreesachtig te maken, dat zij het Land gingen verlaten. Wij kunnen uit dit voorgaande de groote Wijsheid des HEEREN zien.

Nadat de Ouderlingen waren voorgelicht omtrent die groote wederwaardigheden, welke de Heiligen te wachten stonden, en de Heerlijkheden die daarop volgen zouden, ging de HEERE voort, hun te leeren de grootheid van het Werk, hetwelk in het Land zoude volbracht worden: Hij zeide: (Afd. 3.)

„Zie, waarlijk! Ik zeg u, om deze redenen heb Ik u gezonden, dat gij moogt gehoorzamen, en dat uwe harten mogen bereid zijn om Getuigenis te dragen van de dingen, welke te komen staan; en dat gij moogt verwaardigd zijn om een fondament te leggen van de Geschiedenis van het Land, waarop het Sion van GOD zal staan, en dat alzoo een Feest van vettigheden voor de armen mag bereid worden; ja een Feest van vette dingen, van wèl gezuiverde wijnen, opdat de wereld weten moge, dat de monden der Profeten niet falen zullen; ja een maaltijd voor het Huis van den HEERE, wèltoebereid, waartoe alle Volkeren zullen genoodigd worden; eerstelijk, de Rijken en de Geleerden, de Wijzen en de Edelen en daarna komt de dag van Mijne Macht: dan zullen de armen, de lammen, de blinden, de kreupelen en de dooven komen tot de Bruiloft van het Lam, en zij zullen nuttigen van het Avondmaal des HEEREN, bereid voor dien Grooten Dag welke te komen staat; zie, IK de HEERE, heb het gesproken".

Uit het voorgaande kan men zien, dat de Ouderlingen tot verschillende doeleinden naar dat Land gezonden waren: ten eerste, dat zij hunne gehoorzaamheid moesten toonen aan de bevelen, die zij in de Staat Ohio ontvangen hadden, tot volbrenging hunner Zending; ten tweede, dat zij bereid mochten zijn, om hunne Getuigenissen te geven, van de dingen, welke toen nog in de toekomst lagen, in betrekking tot dit Land; ten derde, dat zij mochten vereerd worden, een fondament te leggen en Getuigenis te geven, dat zij Oog-getuigen waren van het „Uitverkoren Land waarop het Sion van GOD zoude staan;" en ten vierde, dat een Feest van vettigheden, of een Avondmaal in het Huis des HEEREN zoude toebereid worden, waartoe alle Volkeren geroepen zouden worden, vóór dat de Bruidegom komen zou. O! hoe zullen die Ouderlingen gezegend zijn, die het Geloof hebben behouden, en die verwaardigd waren, zulk een Voorname Zending te volbrengen! Het toekomende Geslacht van Sion, en alle Rechtvaardigen onder de Volkeren zullen hen gezegend noemen! Zij zullen zitten in den Raad der Heiligen in Sion, ten dage van Sions Macht en Heerlijkheid!

In het zevende gedeelte van deze Openbaring kan men opmerken, dat eene Wet was vastgesteld, dat alle Heiligen, die in dat Land komen zouden, hunne gelden aan den Bisschop der Kerk zouden ter hand stellen, opdat daarvoor land mocht gekocht worden; dat beiden, armen en rijken, hunne Erfenis zouden ontvangen. Het werd bevolen, dat een Zendbrief zou gezonden worden aan alle de vertakkingen der Kerk in het Oosten, van hun verlangende, dat zij Agenten zouden aanstellen, die voor de gelden, welke waren ingezameld, land zouden koopen in Sion, en indien deze Gemeenten nalatig en traag mochten bevonden worden in het nakomen van deze Zaak, dan zeide de HEERE hun, dat het Zijn wil was, dat Zijne Discipelen het geheele omliggende land zouden koopen, zoo spoedig als de tijd zulks toeliet. „Ziet," zegt de HEERE, „hier is wijsheid, laten zij dit doen, anders ontvangen zij geen Erfenis dan door bloedvergieting." (Zie Afd. 10.)

Uit het voorgaande blijkt, dat, wanneer niet het geheele om-

liggende land gekocht wierd door de Heiligen, zij dan geene Erfenis daar zouden ontvangen, en op dezelfden tijd eene waarschuwing dat, tenzij de Heiligen getrouw en voortvarend waren zulks te doen, daar eene „bloedvergieting zoude plaats hebben“.

Derhalve kunnen wij hieruit opmerken, dat de HEERE niet ziet gelijk een mensch ziet; Hij zag en wist ook door Zijne Alwetendheid, dat de bewoners der omliggende plaatsen, welke toen oogenschijnlijk zeer vriendelijk waren, de Vijanden zouden worden der Heiligen, hun bloed zouden vergieten en ten laatste hun zouden verdrijven van al hunne Erfenissen. Opdat de Heiligen gewaarschuwd en op hun post zouden zijn, en nergens eenige aanleiding toe zouden geven, zoo zeide de HEER tot hen: „Laat niemand van u de Wetten des Lands breken, want hij, die de Geboden des HEEREN houdt, geeft geene rede de Wetten des Lands te overtreden; daarom, weest aan de Machten die daar zijn, onderdanig, tot dat HIJ regeert, Die RECHT heeft te regeeren, en die al Zijne Vijanden onder Zijne voeten zal onderwerpen“. (Afd. 5)

In het dertiende Hoofdstuk, was SIDNEY RIGDON geboden, het land en de plaats van den Tempel tot den HEER in-te-zegenen. Op den tweeden dag van Augustus, werd het fondament gelegd van het eerste huis der Collesville–Heiligen in Kaw stads gebied, twaalf mijlen ten Westen van Independence. Dit fondament werd gelegd door twaalf man, ter Eere van de twaalf Geslachten ISRAËLS.

Op denzelfden tijd werd het Land van Sion ingezegend tot den HEER met gebed. Den volgenden dag werd de plaats des Tempels ingezegend tot den HEER, in tegenwoordigheid van achttien man.

Op den 4den Augustus werd de eerste samenkomst gehouden in het Land van Sion; den 7den Augustus werd de eerste begrafenis bijgewoond, en op den zelfden dag werd een andere Openbaring gegeven aan JOSEPH SMITH, de Profeet, verder bekend makende de plichten der Heiligen. (Zie Afd. 19) Na verscheidene andere Openbaringen ontvangen te hebben, keerde JOSEPH SMITH JR. tot

de verschillende vertakkingen in het Oosten terug. In de laatste dagen van Augustus ontving hij eene andere Openbaring in Kirtland, Ohio, tot de groote en voorname zaak, om spoedig gelden te verzamelen, ten einde het land in de provincie Jackson te koopen. — Wij geven hier het volgend Uittreksel: —

„En nu, zie, dit is de wil van den HEER Uwen GOD, betrekkelijk Zijne Heiligen, dat zij zich te zamen vergaderen in het Land van Sion, niet in haast, want daardoor zoude slechts verwarring komen, waaruit pestillentie zoude kunnen ontstaan. Zie, het Land van Sion, IK, de HEER, behoud het in Mijn eigen handen; niettegenstaande IK, de HEER, aan Cesar geef, de dingen die des Cesar's zijn. Daarom IK, de HEER, wil, dat gij de landen zult koopen, opdat gij de voordeelen der wereld moogt hebben, en dat gij aanspraak moogt maken op de wereld, en dat zij niet in boosheid opgewekt worden, want SATAN werkt in hunne harten tot boosheid tegen u, en om uw bloed te vergieten; daarom zal het Land van Sion niet verkregen worden dan door bloed, anders is er geene Erfenis voor u, en wanneer gekocht, zie gij zijt gezegend; maar wanneer door bloed, zoo zijt gij toch verboden om bloed te vergieten. Zie, uw Vijanden zijn komende, en gij zult vervolgd worden van stad tot stad, en van vlek tot vlek, en maar weinigen zullen staande blijven, om hunne Erfenis te ontvangen". (Afd. 20.)

Deze wonderlijke profetie, in vereeniging met degenen die wij reeds hebben medegedeeld, was gegeven in een tijd, toen geen menschelijke scherpzinnigheid deze Gebeurtenissen had kunnen voorzien. Neen! niemand kon zóó klaar en duidelijk de volgorde der Geschiedenis der Kerk hebben afgeschilderd, tenzij hij waarlijk een Profeet ware. Als het niet door deze Voorspellingen en meer anderen van dezelfde soort ware geweest, niemand zou slechts voor één oogenblik kunnen gedacht hebben, dat het Volk van zulk een Grootsprekend Land van VRIJHEID het bloed der Heiligen zoude willen vergieten, ja, hen verdrijven van de landen, welke zij zelf gekocht hadden, en hen te vervolgen van stad tot stad en van vlek tot vlek. Alle andere bekende godsdiensten waren

reeds vele jaren geduld en verdragen, en geen zulke voorbeelden van vervolging waren ooit bekend in de geheele Vereenigde Staten van Amerika, sedert de Grondwetten daar waren gemaakt. Godsdienst-vrijheid was eene Grootspraak van de geheele Natie. En toch, in het midden van zulk eene Algegemeene Vrijheid van Godsdienst(?) werd de stem van een Profeet niet geduld; ja, een stem van een groot Profeet is gehoord, verklarende het Woord van God, en voorspellende Gebeurtenissen, waar niemand naar uitzag, „Gebeurtenissen," die, naar alle menschelijke inzichten en berekeningen nooit zouden kunnen gebeuren of plaats hebben; — Gebeurtenissen, die al reeds ten volle hare vervulling hebben gehad, gelijk Amerika en Engeland zeer wel bekend is.

Op den 11den September was eene andere Openbaring gegeven, waarvan wij het volgende Uittreksel geven:

„En nu, de HEERE verlangt een gewillig hart; de gewillige en gehoorzame zal het goede eten van het Land van Sion in deze laatste dagen; en de weêrspannigen zullen van het Land van Sion worden afgesneden en weggezonden, en zullen geene Erfenis hebben in het Land — want, waarlijk, IK zeg u: de weêrspannigen zijn niet van het bloed van EFRAÏM, daarom zullen zij uitgerukt worden." (Afd. 21,)

Hier was het wederom bizonder voorspeld, dat de weêrspannigen die tegen de Wet van GOD zouden zondigen, afgesneden zouden worden; zij zouden weggezonden en geen Erfenis in het Land hebben, maar uitgerukt worden.

Zoo als wij dus zien, had de HEERE geen plan, om de achteloozen, zorgeloozen, noch de goddeloosheden der Heiligen te gedoogen, welke in dit Heilige Ingezegende Land zouden komen te wonen. Hij had onherroepelijk besloten, — gelijk Hij eenige weken te voren gesproken had, — „om gehoorzaamd te willen worden."

„Waarlijk, IK zeg u, Mijne Wetten zullen in dit Land gehoorzaamd worden." (Afd. 18) Daar was geen anderen weg voor de Heiligen, dan de Wetten van God te onderhouden, of uitgeroeid en weggezonden te worden uit het Land. — In November 1831, omtrent de vele Openbaringen in die dagen gegeven, sprak de

HEERE het volgende tot den Profeet JOSEPH in de Staat O h i o betrekkelijk de Heiligen in het Land van S i o n in M i s s o u r i: —

„Nu, IK, de HEERE, ben niet zeer tevreden over de Inwoners van S i o n, want daar zijn luiaards in het midden van hen, en hunne kinderen groeien op in goddeloosheid; want zij zoeken niet met ernst de rijkdommen der Eeuwigheid, maar hunne oogen zijn vol van begeerlijkheden. Deze dingen behooren alzoo niet te zijn, en moeten uit het midden van u weggedaan worden; daarom laat Mijn Dienstknecht OLIVER COWDERY, deze Mijne Woorden overbrengen tot het Land van S i o n. En een gebod geef IK hun, dat degene die niet zijne Geboden op zijn tijd onderhoudt voor den HEER zijnen GOD, gesteld worde voor een Rechter van Mijn Volk, om door deze aan zijne plichten herinnerd te worden. Deze dingen nu zijn waar en getrouw, daarom veronachtzaam ze niet, noch neem van Mijne woorden af; zie IK ben de A l f a en de O m e g a, en IK kom spoedig.“ Amen. (Afd. 22)

In de volgende maand April bezocht JOSEPH SMITH, de Z i e n e r, wederom het Land van S i o n, en ontving het Woord des HEEREN ten hunne voordeele, en organiseerde hun meer ten volle naar de Wetten van GOD, waarna hij wederkeerde tot zijn huis in het midden der vertakkingen van de Kerk in het O o s t e n.

Op de 22sten en 23sten September 1832, werd eene Openbaring gegeven, bekend makende aan de Heiligen, dat er een Tempel gebouwd zoude worden op de Ingezegende plaats in de provincie J a c k s o n, vóór dat het Geslacht, dan levende, zoude voorbijgegaan zijn, en een Wolk van Heerlijkheid zoude daarop rusten. (Afd: 4.) In deze Openbaring, welke in O h i o door den Profeet werd gegeven, werden de Heiligen scherpelijk vermaand, en een Oordeel uitgesproken over S i o n. De HEERE sprak aldus: —

„Uw verstand in verleden tijden, is zeer verduisterd, van wege uw Ongeloof, en om rede gij de dingen, die gij hebt ontvangen licht geacht hebt, welke ijdelheid en ongeloof de geheele Kerk onder veroordeeling gebracht heeft. En deze veroordeeling rust op al de kinderen van S i o n, ja op a l l e n! en zij zullen blijven

onder deze veroordeeling tot zij zich bekeeren, en zich herinneren het Nieuw Verbond, ja, het Boek van MORMON en de vorige Geboden welke IK hun gegeven heb; en zulks niet alleenlijk te zeggen maar ook te doen, volgens datgene, waartoe IK redenen had om te laten schrijven, opdat zij mogen vrucht voortbrengen, geschikt voor huns Vaders Koningrijk; anders blijft daar een plaag en een oordeel, om uitgegoten te worden over de Kinderen van Sion. Want zullen de Kinderen van het Koningrijk bezoedelen Mijn Heilig Land? IK zeg u, waarlijk neen! Waarlijk, IK zeg: aan al degenen, aan wien het Koningrijk is gegeven, door u moet het gepredikt worden, opdat zij zich bekeeren van al hunne vorige booze werken, want zij zijn te bestraffen om hunne booze harten van Ongeloof: en uwe Broeders in Sion, voor hunne wederspannigheden tegen u, ten tijde dat IK u gezonden had." (Zie Afd. 8 en 12)

De kinderen van Sion hadden niet geluisterd naar de waarschuwingen en vermaningen, welke de Profeet JOSEPH hun eenige maanden te voren had gedaan, om welke rede de HEERE niet tevreden was over hen, als geopenbaard in de Openbaring hier boven vermeld.

De Inwoners van Sion waren getrouw gewaarschuwd voor de Oordeelen, welke hun wachtten; niet alleenlijk door directe Openbaring, maar ook door brieven. Wij geven nu het volgend Afschrift van een brief, geschreven in Ohio door JOSEPH SMITH, en gezonden aan de Volkeren van Sion in Missouri als eene Waarschuwing:

Kirtland, Ohio, 11de Januari 1833.

Broeder WILLIAM W. PHELPS!

Ik zend U hier het Olife Blad, 't welk wij geplukt hebben van den Boom uit het Paradijs. —

De Boodschap van den HEERE tot ons van Vrede. (*) Want ofschoon onze Broeders in Sion toegeven aan gevoelens tegen ons, welke niet volgens de Wetten zijn van het Nieuw Verbond,

(*) Hiermede bedoelende, eene lange Openbaring welke hij gelijktijdig zond, vereenigd met den Brief, welke ter Openbaring was gegeven, (dd. 6den December 1832) (Zie Afd. 6.)

hebben wij toch de voldoening, te mogen weten, dat wij des HEEREN goedkeuring wegdragen. Hij heeft ons erkend, en heeft Zijn Naam opgericht in Kirtland voor de zaligheid der Volkeren. Want de HEERE wil eene plaats hebben, vanwaar Zijn Woord zal uitgaan in deze laatste dagen, in reinheid; want als Sion zich zelve niet wil reinigen, zoo als, in alle dingen in Zijn gezicht erkend, dan wil Hij zich een ander Volk zoeken; want Zijn Werk zal voortgaan, tot dat ISRAËL is vergaderd, en zij, die naar Zijne Stem niet willen hooren, moeten verwachten Zijnen toorn te gevoelen.

Laat mij tot U zeggen: zoek U zelven te reinigen, en alzoo alle de inwoners van Sion; anders is de toorn des HEEREN aangevuurd tot verwoedheid. „Bekeert u, bekeert u!“ is de Stem Gods tot Sion; en toch, vreemd als het mag schijnen, toch is het waar, het menschdom volhardt in zelfrechtvaardiging, totdat al hunne ongerechtigheden in het daglicht gesteld zijn, en hun karakter voorbij alle zaligheid gesteld is, en datgene, wat in hunne harten was verborgen, geheel ontdekt is voor het oog van het gansche menschdom. Ik zeg U (en wat ik U zeg, zeg ik tot allen) hoor de waarschuwende stem van GOD, tenzij Sion valt en de HEERE in Zijn toorn zweert, dat de inwoners van Sion niet in Zijn rust zullen ingaan. De broeders in Kirtland bidden onophoudelijk voor U, want wetende de verschrikkelijkheid des HEEREN, hebben zij groote vrees voor U. . . . .

Onze harten zijn grootelijks gegriefd over de geest, welke wordt geademd in beide Uwe Brieven en die van Broeder G . . . . . . ; dezelfde geest, welke de sterkte van Sion verwoest, gelijk een pestillentie; en als die niet wordt tegengegaan en van U verdreven, dan zal die Sion rijp maken voor de dreigende Oordeelen Gods.

Bedenkt, God ziet de geheime fonteinen van de menschelijke daden, en kent de harten van alle levenden. . . . .

Al wat wij kunnen zeggen met het eindigen van dezen brief is, dat als de fontein onzer tranen niet opdroogt, wij voort willen gaan te weenen voor Sion. Dit is van Uw Broeder, die siddert voor Sion en voor de toorn des Hemels, welke Sion wacht, zoo het zich niet bekeert. Ik heb niet de gewoonte om „Vrede“

te roepen, wanneer er geen Vrede is, en wetende de dreigende oordeelen Gods, roep ik Wee! tot de gerusten in Sion; want vrees zal spoedig komen over de schijnheiligen en hun aangrijpen“....

Wij verzoeken U, om de Avond- en Morgenster uittegeven, zoo veel mogelijk belangstellend als Gij kunt, door voortestellen, het begin, voortgang en geloof van de Kerk, als ook hare leeren; want als Gij het niet meer belangstellend uitgeeft, zal het te niet gaan, tot groote schade voor de Kerk.“

JOSEPH SMITH, JR.

Alzoo waren de Inwoners van Sion, in Jackson provincie, Missouri, duidelijk en met de meest ernstigste woorden vooruit gewaarschuwd voor de Oordeelen des Hemels, welke hun spoedig overvallen zouden; gelijk men nog verder kan zien uit den volgenden Brief, geschreven door een Hooge Raad van twaalf Hoogepriesters, in de Staat Ohio, en aan hun gezonden.

Kirtland Mills, Geauga provincie
Ohio 14 Januari 1833.

Van eene Conferentie van twaalf Hoogepriesters, Aan den Bisschop, zijn Raadgevers en de Inwoners van SION.

ORSON HYDE en HYRUM SMITH, verordineerd zijnde door genoemde Conferentie, om dezen Zendbrief te schrijven in gehoorzaamheid aan 't Gebod, hetwelk was gegeven den 22ste en 23ste September ll., 't welk zegt:

„Maar waarlijk, Ik zeg U: aan al degenen, aan wien het Koningrijk gegeven is, van U moet het gepredikt worden, opdat zij zich mogen bekeeren van hunne vorige booze werken; want zij zijn te bestraffen om hunne booze harten van ongeloof; en Uwe Broeders in Sion, voor hunne wederspannigheden tegen u, ten tijde dat IK u gezonden had.“

Broeder JOSEPH, en meer anderen, hebben aan U geschre-

ven, omtrent dit hoogst gewichtig onderwerp, maar Gij zijt nimmer verrast over deze dingen, door de Vereenigde Stem van een Conferentie van deze Hoogepriesters, die tegenwoordig waren ten tijde, dat zulk een gebod gegeven was.

Wij daarom, ORSON HYDE en HYRUM SMITH, aangesteld door genoemde Conferentie, als een Comitté dezen Zendbrief te schrijven, hebbende de gebeden ontvangen van genoemde Conferentie, dat wij mogen bekwaam gemaakt worden om te schrijven de meening en wil van God op dit onderwerp, zoo nemen wij nu de pen op, om U toe te spreken in den Naam van deze Conferentie, vertrouwende op den arm van het groote Hoofd der Kerk.

In het gebod, hierboven vermeld, scheen het, alsof alle volkeren van SION onder de Veroordeeling waren, en in dien staat zouden blijven, totdat zij zich bekeeren en op nieuw zich herinneren zouden het Nieuw Verbond, het Boek van MORMON en de vorige Geboden, welke de HEERE hun gegeven had; en niet alleenlijk te zeggen, maar voornamelijk dezelven te doen, en vruchten voortbrengende, geschikt tot 's Vaders Koningrijk; anders blijft daar een plaag en oordeel, om uitgegoten te worden over de kinderen van SION; want zullen de kinderen des Koningrijks bevlekken het Heilige Land? Ik zeg u neen!"

De antwoorden welke ontvangen zijn op deze brieven, U toegezonden over dit onderwerp, hebben gefaald die voldoening bij ons te weeg te brengen, omtrent Uwe bekentenis en belijdenis, zoo als de Geest van onzen Meester dit verlangt. Daarom gevoelen wij diepe belangstelling voor SION, wetende de Oordeelen GODS, welke over haar komen zullen, tenzij zij zich bekeere, hetwelk onze laatste hoop in het Gebed voor haar was, wanneer wij te zamen vereenigd waren in onze gebeden, — waarin onze groote kracht en macht gelegen is, — om haar tot een recht besef te brengen van hare standplaats voor den HEERE GOD.

Ten tijde dat JOSEPH, SIDNEY en NEWEL, Sion verlieten,

en alle zaken van hardheid en onverstaanbaarheid opgeruimd en begraven waren (als zij dachten) gaaft Gij hun de hand van vriendschap; doch later bracht Gij alle dingen weder te voorschijn in een boosaardigen geest, beschuldigende broeder JOSEPH op een onrechtvaardige manier, dat hij Koninklijke Macht en Autoriteit over U was zoekende. Dit kwam tot ons in een brief van Broeder CARROLL van den 2de Juni. Wij zijn verzekerd, dat dit niet de zaak is, waar Br. JOSEPH naar zoekt, maar wel om zijne hooge roeping en betrekking EER aan te doen, waartoe hij geroepen en verordineerd is door het Gebod van GOD en de Vereenigde Stem van deze Kerk, om als Hoofd en President te zijn door geheel de wereld.

Het zal hier wel niet ongepast zijn, U de geschiedenis en omstandigheid der Nephiten en van de kinderen ISRAËLS, — in opstand zijnde tegen hun Profeet, en hem beschuldigende van Koninklijke Macht over hun te zoeken, — in herinnering te brengen, en ook, om tevens nategaan, wat hun overkwam; leer daaruit, vóór en al eer het soms te laat mocht zijn.

Broeder GILBERT's Brief van den 10de December is ontvangen geworden en met attentie gelezen; de lage, duistere, blinde zinspelingen, welke daarin voorkomen, zijn bij ons niet ontvangen, als komende van de Fontein van Licht, ofschoon Uwe eischen en vooronderstellingen van Heiligheid groot zijn. Wij zijn niet onwillig om voor onze fouten gekastijd te worden, maar willen zulks in eene taal ontvangen, welke wij kunnen verstaan, gelijk NATAN tot DAVID zeide: „GIJ zijt die man!" Het is ons bekend, dat Broeder G. veel doet, en vele zaken aan de hand heeft; maar laat hem de oude zuurdeesem wegwerpen en zijne zaken doen in den GEEST des HEEREN, dan wil de HEERE hem zegenen, terwijl anders het misnoegen des HEEREN op hem blijft. Er openbaart zich eene ongerustheid in Broeder GILBERT, en eene vreesachtigheid dat GOD niet zal zorgen voor Zijne Heiligen in deze laatste dagen, en deze vrees leidt hem tot

gierigheid. Dit mag niet zoo zijn: maar laat hij recht doen, gelijk de HEERE hem geboden heeft, en de HEERE zal Zijne voorraadschuren opendoen, en overvloedig Zijne Heiligen verzorgen. Maar als deze vrees en gierige aard bij hem blijft bestaan, dan zal de HEERE hem tot armoede, verachting en schande brengen.

De Brief van Broeder PHELP van 15 December is alzoo ontvangen en met ernst gelezen; dezelve bevat eene lichtzinnigheid van geest, welke een man, die in zulk een voorname en verantwoordelijke betrekking gesteld is als hij, brengt tot goddeloosheid.

Als gij biefstuk en aardappelen hebt, eet het in eenvoudigheid des harten, maar verheft U zelve niet in deze dingen. Denk niet, Broeders, dat wij een man een overtreder maken om een woord; dit is niet de zaak, maar wij wenschen een geest in SION te zien, door welke de HEERE het kan opbouwen, dat is: eene duidelijke, ernstige, reine geest in CHRISTUS. Broeder PHELP verlangt, dat Broeder JOSEPH in SION; zal komen wonen maar wij antwoorden, dat Broeder JOSEPH daar niet wil komen wonen, tenzij dat SION zich bekeert, haar zelve reinigt en blijft in het nieuwe Verbond; en zich wil herinneren de Geboden die haar gegeven zijn, en die niet slechts maar te zeggen, maar voornamelijk dezelven te doen.

Gij mocht het vreemd vinden, dat wij geene vreugde des harten openbaren, bij het ontvangen Uwer letteren, en mocht soms denken, dat onze gemoederen voor-ingenomen zijn tegen U, zoodat wij geen goed kunnen zien in al wat van U komt; doch wees daaromtrent gerust gesteld Broeders, want dit is niet het geval.

Wij hebben de beste gevoelens, — gevoelens van de grootste angst voor de welvaart van SION; wij gevoelen meer lust te weenen over SION, dan ons over haar te verheugen, want wij weten, dat de Oordeelen GODS over haar hangen, en over haar uitgegoten zullen worden indien zij zich niet bekeert en haar zelve wil reinigen voor den HEERE, en van haar wil wegdoen elke vuile geest. Wij zeggen nu tot SION, in den

Naam des HEEREN : bekeert u ! bekeert u ! waak op ! waak op ! trek uw schoon kleed aan, vóór dat gij zult gevoelen de kastijdende roede van Hem, Wiens toorn tegen U ontstoken is. Laat Satan U niet inblazen, om te gaan denken, dat wij over U willen heerschen, want de HEERE weet, dat dit niet zoo is ; onze oogen zijn nat van de tranen, en onze harten worden in gebeden tot den HEERE voor U uitgestort, dat Hij U wil bewaren, en dat Zijn toorn van U mag wijken.

Er zijn vele dingen in de laatste Brieven van Broeders G. en P. die goed zijn, en wij achten die zeer veel.

Het plan van sommigen, om SION en hare reizende Ouderlingen te regelen, heeft niet het minst te maken met deze zaak ; het is iets, hetwelk wij ten hoogste goedkeuren, en gij zult zulks voor dezen tijd weten, waarom WILLIAM E. M. C. LELLIN U in deze zaak tegenstond. Wij vreezen, dat er ook iets in Broeder GILBERT niet richtig was, toen hij van New-York naar zijn huis terugkeerde in de herfst, want het werd hem wel twee driemaal gevraagd, waar zijn Broeder WILLIAM was, maar hij gaf steeds ontwijkende antwoorden, hoewel hij destijds wist, dat zijn Broeder WILLIAM in Cleveland was. Maar de HEERE heeft hem weggenomen. — Wij halen dit alleenlijk maar aan, opdat allen mogen gewaarschuwd zijn om in het licht te werken. Want God wil alle geheime dingen aan het licht brengen.

Nu eindigen wij dezen Zendbrief, en zeggen U : de HEERE heeft ons geboden, onszelven te reinigen, onze handen en voeten te wasschen, opdat Hij mag getuigen voor Zijnen Vader en onzen Vader, — tot Zijnen God en onzen God, dat wij rein zijn van het Bloed van dit Geslacht, en vóór dat wij onze handen en voeten konden wasschen, werden wij gedrongen deze Brief te schrijven.

Daarom, met gevoelens van onbeschrijfelijke weemoed voor Uwe welvaart, zeggen wij wederom : bekeert U! bekeert U! anders moet SION lijden, want de plagen en oordeelen zullen komen. Laat de Bisschop deze Zendbrief aan de Ouderlingen voorlezen,

opdat zij de leden waarschuwen voor de plagen die te komen staan, tenzij zij zich bekeeren. Zeg hun, dat zij het Boek van MORMON lezen en gehoorzamen; lees de Geboden die gedrukt zijn, en gehoorzaam dezelve, ja, verneder U zelve onder de machtige hand Gods, misschien zal Hij dan Zijn toorn van U wenden. Zeg hun, dat zij niet tot SION zijn gekomen, om in ijdelheid nedertezitten, nalatende de dingen Gods, maar dat zij vlijtig en getrouw moeten zijn, in het gehoorzamen van het Nieuwe Verbond.

Er is eene volzin in Broeder JOSEPH's Brief, welke Gij mogelijk niet verstaat, en wel deze: „als het volk van SION zich niet bekeert, dan wil de HEERE een andere plaats zoeken en een ander Volk."

SION is de plaats, waar de Tempel zal gebouwd worden en het Volk zich vergaderen zal; maar al het Volk in dit Heilige Land onder Veroordeeling zijnde, zoo zal de HEERE hun afsnijden wanneer zij zich niet bekeeren, en zal een ander Geslacht in hetzelve brengen, dat Hem dienen wil.

De HEERE wil eene andere plaats zoeken, om Zijn Woord voortebrengen en te bereiden om voorttegaan tot de Volkeren, en gelijk wij te voren gezegd hebben, zoo zeggen wij ook nu: Broeder JOSEPH wil wonen in SION, wanneer het zich bekeert en God wil dienen in gehoorzaamheid aan het Nieuw Verbond.

Met deze verklaring erkende de Conferentie de Brief van Broeder JOSEPH.

Broeders! de Conferentie vereenigt zich heden avond te zamen, om deze Zendbrief te hooren voorlezen, en wanneer het met dezelve in overeenstemming is, dan willen wij allen nederknielen voor den HEER, en roepen tot Hem met geheel ons hart, opdat deze Zendbrief, alsook die van Broeder JOSEPH, en alzoo de Openbaringen, de gewenschte uitwerking moge hebben, en de zaak bewerken, waartoe zij gezonden worden; en dat het U moge bewegen, om SION te reinigen, opdat zij later geene rouw hoeft te bedrijven. Daarom, wanneer Gij deze ontvangt, zoo weet Gij dat eene Conferentie van twaalf Hoogepriesters heb-

ben geschreit tot den HEERE voor U, en nog zijn schreiende, roepende: Spaar Uw Volk, o Heer! en geef het niet over om gesmaad te worden! Wij gevoelen nu, dat onze kleederen rein zijn van U en alle menschen, wanneer wij onze handen en voeten gewasschen hebben, volgens hetgeen ons geboden is.

Wij hebben deze thans duidelijk geschreven, maar gelooven toch niet te hard.

Duidelijkheid is het, wat de HEERE verlangt, en wij zouden ons-zelve niet vrij gevoelen, wanneer wij zulks niet gedaan hadden, en wanneer de zaken, U gezegd, niet behandeld worden, Gij niet lang zult kunnen zeggen of denken, dat wij niet recht zijn, in hetgeen wij U hebben voorgehouden.

Uwe onwaardige Broeders zijn vast besloten, zóó lang tot den HEERE te schreien voor Sion, als zij eene medelijdende traan kunnen vinden of eenige geest gevoelen, om de Troon der Genade voor haar aanteroepen. —

De School der Profeten zal over twee of drie dagen beginnen, zoo de HEERE wil.

Het is tegenwoordig een algemeene tijd van gezondheid voor ons. Het Werk van God schijnt zich te verhaasten in de Landen van het Oosten; de gaven beginnen voorttekomen, tot verwondering der wereld; ja, de Geloovigen zelfs zijn verwonderd over de macht en goedheid van God. Lof en Dank wordt Zijn Heiligen Naam daarvoor toegebracht! Wij zijn Uwe onwaardige Broeders in den HEER, en moge de HEER ons helpen om Zijnen Heiligen wil te doen, opdat wij ten laatste gezaligd moge worden in Zijn Eeuwig Koningrijk.

ORSON HYDE.
HYRUM SMITH.

Nadat de Inwoners van Sion deze talrijke Openbaringen en Waarschuwingen hadden ontvangen, begonnen eenigen van hen zich te bekeeren; en in de maand Maart 1833 kwam het Woord des HEEREN tot JOSEPH de Ziener, zeggende: —

„Zie, Ik zeg U, Uwe Broeders in Sion beginnen zich te be-

keeren, en de Engelen zijn daar over verheugd, hoewel Ik niet tevreden ben over vele dingen. Ik ben ook niet tevreden over Mijn Dienstknecht WILLIAM E. M. C. LELLIN; ook niet over Mijn Dienstknecht SIDNEY GILBERT; en ook de Bisschop en anderen hebben vele dingen, waarvan zij zich hebben te bekeeren. Maar waarlijk, Ik zeg U, dat Ik, de HEERE, wil strijden met Sion en pleiten met hare sterken, en zal haar kastijden, totdat zij zich vernedert en rein is voor Mij; want zij zal niet uit haar plaats gesteld worden.

Ik, de HEERE, heb het gesproken." — Amen. (Sec 85 : par. 8)

Ofschoon eenigen zich oprecht bekeerd hadden, waren er anderen, over welke de HEERE niet tevreden was, daarom werden zij nog gedreigd met kastijding. — In de maand Augustus 1833, kwam het Woord des HEEREN wederom tot Zijnen Dienstknecht JOSEPH in de Stad Kirtland in het Noorder-gedeelte van Ohio. Deze Openbaring schijnt gegeven te zijn, om de gemoederen der Heiligen voor-te-bereiden, opdat zij mochten verstaan, hoe te handelen in betrekking tot hunne Vijanden, die spoedig op hun zouden afkomen gelijk Wolven op eene machtelooze kudde schapen. (Zie de geheele Sec 86).

In deze Openbaring zeide de HEERE: „Degene, die zijn leven verliest in Mijn zaak en voor Mijn Naam, zal het wederom vinden, ja, het Eeuwige Leven; daarom weest niet bevreesd voor uwe Vijanden, want Ik heb besloten in Mijn hart, zegt de HEERE, dat Ik U in alle dingen wil beproeven, of gij in Mijne Wetten wilt blijven tot den dood, opdat gij moogt waardig bevonden worden; want als gij niet blijft in Mijn Verbond, zoo zijt gij Mijns niet waardig; daarom ontzeg Oorlog, en roep Vrede uit, en zoek met alle getrouwheid de harten der kinderen te brengen tot de Vaders, en de harten der Vaders tot de kinderen; en wederom de harten der Joden tot de Profeten, en de Profeten tot de Joden; tenzij Ik kom en de aarde met een Ban sla, en alle Vleesch zal voor Mij verteerd worden." (Par. 3)

Uit deze Woorden van den Allerhoogste merkt men klaar en duidelijk, dat de HEERE besloten had, om de Heiligen te beproeven en te louteren in alle dingen, tot den dood toe. Hoe kon dit

besluit vervuld worden, tenzij Hij toeliet, dat hunne Vijanden hun zouden vervolgen tot den dood toe?

In de maand November 1833, stonden hunne Vijanden in Jackson County — bestaande uit Leeraars en Volk van de verschillende Secten, Professors der Godsdienst en die geen Godsdienst beleden, — in menigte op, tegen mannen, vrouwen en kinderen der Heiligen, en deden hun verbannen uit de Provincie.

Eenige der Heiligen waren doodgeschoten, anderen waren gebonden en toen geslagen, totdat hunne ingewanden het lichaam uithingen: velen kwamen om door honger en koude, verdreven zijnde van hun eigen haardsteden en van alles, wat zij met hard werken verkregen hadden. Meer dan twee-honderd hunner huizen waren verbrand, hunne landen en hun oogst verwoest, hunne koeien en paarden geroofd; hun huisraad, bedden en alle andere goederen waren verstrooid of gestolen, en zij waren verdreven over Missouri Rivier in eene Provincie ten Noorden, waar de meesten hunner een tijdelijke schuilplaats vonden voor de guur- en strengheid van het weêr. Over de bizonderheden betrekkelijk deze schrikkelijke vervolging, en de snoode gruwelen, uitgeoefend op de Heiligen, zie men P. P. PRATT'S Geschiedenis van de Missouri–Vervolging, alsmede vele van de Tijdschriften en Publikatiën der Heiligen, spoedig daarna uitgegeven.

Hier was dan het begin van hunne wederwaardigheden, maanden en jaren tevoren voorspeld door het Woord des HEEREN. Laten wij hier met onze gedachten eenige oogenblikken bij stilstaan, en nadenken over de vele Profetische Waarschuwingen, welke wij alreeds hebben aangehaald, en dan te letten op hare letterlijke vervulling. Is het mogelijk voor een eerlijk mensch, die vrij is van blinde godsdienstijver en vooroordeel, om deze voorname profetiën en hare vervulling te lezen, zonder onweêrstaanbaar overtuigd te zijn, dat JOSEPH SMITH een Groot Profeet van GOD was? Toen de Heiligen het allereerst dit Land begonnen te bewonen, deed de HEERE hun toen niet voorspellen door de mond van JOSEPH SMITH, „dat zij vele wederwaardigheden zouden hebben, vóór zij de groote Zegeningen zouden ontvangen in dit Land?" Deed de HEERE hun niet voorspellen, dat hunne Vijanden zouden aangevuurd worden

door SATAN, om hun bloed te vergieten? Deed de HEERE hun niet voorspellen dat, — tenzij zij Zijne Geboden gehoorzaamden — zij uit het Land gerukt en weggezonden zouden worden?

Deed de HEER hun niet voorspellen, tijd en tijden, dat een plaag en oordeelen hun zouden wachten? Deed de HEERE hun niet voorspellen, dat Hij hun zoude kastijden? En zeide Hij niet, dat Hij ten deele over hun tevreden was, en met hun wilde pleiten, totdat zij overwonnen en rein gemaakt waren? Had de HEER niet besloten, dat Hij hun zoude beproeven en louteren in alle dingen, zelfs tot den dood? Deed de HEER niet zeggen, dat als zij niet wilden doen gelijk Hij gebood, zij vervolgd zouden worden van stad tot stad en van vlek tot vlek, en maar weinigen van hun, welke in dit schoone Land waren, zouden blijven bestaan om eene Erfenis te ontvangen? Waren niet Brief op Brief, zoowel als de Openbaringen tot hun gezonden, hun aanzeggende, dat wanneer zij zich niet bekeerden, groote Oordeelen hun wachtende waren? Met al deze verschrikkelijke waarschuwingen, openbaarden de kinderen van Sion, slechts maar eene gedeeltelijke bekeering, zoodat de voorspelde plagen en Oordeelen kwamen, en de Heiligen waren gedwongen te ondervinden tot hun verdriet en groote ellende, dat het Woord des HEEREN geen onwaarheid had gesproken. Toen de Heiligen uit hunne huizen verdreven waren, en op het koude open veld lagen in de eenzame wildernis, verscheen een wonderbaar Natuurschijnsel aan den hemel, 't welk gezien en opgemerkt werd door millioenen van menschen op de aarde, in de gedaante van Meteoric Shorwer, of Schietende sterren, hetwelk eene groote verschrikking bracht onder de vervolgers der Heiligen, welke toen bezig waren hun te verdrijven, plunderende en verwoestende hunne rijkdommen. Dit was een der groote teekenen aan den Hemel verschenen in de laatste dagen.

Vele anderen, meer wonderlijker, hebben zich nog te vertoonen,

Nadat de Heiligen weder goede huizen hadden verkregen in Claij provincie, werden zij wederom aangevallen door bloeddorstige benden, zoodat zij gedwongen waren deze plek weder te verlaten, en toen een andere nederzetting vormde in een nieuw

gedeelte van de Staat, alwaar zij verbleven tot het jaar 1838, en toen van daar verdreven werden door hunne onbarmhartige vervolgers naar de Staat Illinois, waar zij de Stad genaamd Nauvoo bouwden, op de banken ten Oosten van de Missis sippi-Rivier. Wij hopen dat de Lezer zich eenig denkbeeld moge vormen van deze in koelen bloede plaats hebbende vervolgingen, en plaatsen hier een Smeekschrift van de Raad der Stad Nauvoo, aan het Congres van de Vereenigde Staten.

SMEEKSCHRIFT
DER
AMERIKAANSCHE BANNELINGEN
aan het CONGRES.

Aan de Achtbare Raadsheeren en Vertegenwoordigers der Vereenigde Staten van Noord-Amerika, in Congres Vereenigd.

Wij Ondergeteekenden, Leden van de Gemeenteraad van Nauvoo, Burgers van Hancock provincie, Illinois, en Bannelingen van de Staat van Missouri, zijnde in den Raad vereenigd, smeeken bescheiden de Achtbare Raadsheeren en Vertegenwoordigers van onze Natie, zoo voor ons zelven, als uit naam van vele duizende mede-bannelingen, om de handhaving van ons Recht als Onderdanen; UEd. Achtb. verwijzende op de onvergetelijke vervolgingen en gruwelen, ons en onzen medeburgers aangedaan door de gestelde Autoriteiten van de Staat Missouri, en op de tegenwoordige treurige omstandigheden waarin wij geplaatst zijn in het Land van Bannelingschap; daar er eene uitgebreide Geschiedenis van de Missouri-schandalen is gepubliceerd, zoowel in dit Land als in Europa, zal het wel onnoodig zijn in bijzonderheden te treden van al de grieven en mishandelingen die wij hebben ondergaan en UEd. Achtb. in dit Smeekschrift voortestellen; terwijl er overvloedige proefhoudende Documenten zijn, tot hetwelk Gij, Achtbaar Lichaam, ten allen tijde U kunt vervoegen.

Daarom geven wij alleenlijk de volgende voorname punten ter Uwer overdenking en overweging aan:

1°. Uwe Adressanten als Vrijgeborene Burgers van de Groote Republiek, steunen met het volste vertrouwen op de heilige „Artikelen der Grondwetten", door welke de verschillende Staten vereenigd zijn, en rekenen ons zelven volkomen gerechtigd, tot alle de voorrechten en vrijheden als Vrije Burgers, in elke Staat waar wij ons wenschen neder-te-zetten. Zoo begonnen wij ons neêrtezetten in de Provincie Jackson, aan de Wester grenzen van de Staat Missouri in den Zomer van 1831. Daar kochten wij land van het Gouvernement, bouwden verscheiden honderd huizen, maakten uitgebreide verbeteringen, en spoedig waren de wilde, eenzame grasvlakten, en de statelijke bosschen veranderd in wèl-bewerkte vruchtbare velden.

Daar verwachtte wij nu onze dagen te slijten in 't genot van alle recht en vrijheden, verworven door het lijden en bloed onzer edele Voorvaderen. Maar helaas! onze verwachtingen werden bitter teleurgesteld.

Twee jaren waren nauwelijks voorbij, of wij werden onwettig en onrechtvaardig aangevallen door eene georganiseerde bende, bestaande uit de hoogste Autoriteiten in de Provincie, — zoo Burgerlijke als Militaire, — die brutaal en openlijk bezwoeren hun besluit, in een geschreven Circulaire, om ons uit de Provincie te verdrijven. Als een voorbeeld van hunne verraderlijke en gruwelijke plannen, worden Uwe Achtbaren verwezen naar hun voornoemde Circulaire van welke het volgende is een kort Uittreksel:

„Wij Ondergeteekenden, Burgers van Jackson provincie, geloovende dat een gewichtig keerpunt op handen is, in betrekking tot de burgerlijke vereeniging, tengevolge van eene ingebeelde Godsdienstige Secte van Volk, dat zich hier heeft nedergezet, en nog is neder-zettende in onze Provincie, noemende zich zelve Mormonen, en daar wij besloten zijn, onze Provincie van hun te bevrijden, en dat, in Vrede als wij kunnen — met Macht als wij moeten en geloovende, dat de arm van de burgerlijke wetten ons geen vrijheid daartoe verleent noch eenige waarborg, ten minste, niet genoegzaam,

tegen de boosheden aan ons verricht, en welke schijnt te vermenigvuldigen door genoemde Secte, zoo achten wij het hoogst noodzakelijk, ons zelve tot een Compagnie te vormen, tot de beste en gemakkelijkste werking onzer doeleinden."

Dit Document eindigt met de volgende woorden:

„Daarom stemmen wij overeen, na hun eenige tijd vooraf te hebben gewaarschuwd, en nadat zij ontvangen hebben een geëvenredigde belooning voor de weinige bezitting die zij niet kunnen medenemen, dat, wanneer zij weigeren, ons in vrede te verlaten, gelijk zij ons hebben gevonden, zulke middelen te gebruiken als zal geoordeeld worden in staat te zijn hun te verdrijven, en tot dit einde verbinden wij ons aan elkander in een lichamelijke macht, ja met ons leven, fortuin en heilige eer!"

Dit ongrondwettig Document was door bijna alle Officieren in de Provincie onderteekend, tezamen met honderde namen van anderen. Het was door deze bende van moordenaars, dat Uwe Adressanten in het jaar 1833 uitgeplunderd en beroofd werden van hunne rijkdommen, hunne vredevolle woningen, enz. Het was door hun, dat hunne vruchtbare velden verwoest werden, huune huizen verbrand, en hunne mannen, vrouwen en kinderen tot een getal van omtrent twaalf-honderd personen, verbannen werden als Bannelingen uit de Provincie; terwijl anderen gruwelijk door hunne handen werden vermoord.

2°. Na onze verdrijving van Jackson provincie, zette wij ons neder in Clay provincie, tegen-over de andere zijde van de Rivier Missouri, alwaar wij land kochten, zoo van oude bewoners als van het Landkantoor. Maar spoedig daarop werden wij weder op nieuw geweldig aangevallen door benden, en genoodzaakt onze woningen te verlaten en wederom een andere plaats op-te-zoeken.

3°. Onze volgende nederzetting was in Caldwell Provincie, alwaar wij het meeste land opkochten, alsook een gedeelte in Davis en Carroll provinciën. Deze provinciën waren bijna geheel woest en in onbewerkte staat, maar door volhardende vlijt van onze burgers, werden zij in groote en uitgebreide boerenplaatsen herschapen, aan alle kanten dáárgesteld en gevuld met

kleine en groote kudden vee van allerlei soort. Wij begonnen alzoo in andere plaatsen en provinciën, nederzettingen in de Staat, en begonnen weer vertrouwelijke hoop te koesteren, van nog eens ongehinderd, in vrede en rust de vruchten te genieten van onze harde werkzaamheden. Doch onze hoop werd weder spoedig teleurgesteld.

De gruwelijke moordenaarsgeest, welke het allereerst zich openbaarde in de bevoegde Autoriteiten en Inwoners van Jackson provincie, en daarna in Clay en omliggende provinciën, ontmoette geen tegenstand, noch van de Burgerlijke, noch van de Militaire Autoriteiten van de Staat, maar waren in dien zelfde tijd gesterkt geworden, en verspreidden brutaal en zonder vrees de besmettelijke en verraderlijke invloed in elk gedeelte des Lands in genoemde Staat. Luitenant-Gouverneur BOGGS, Inwoner van Jackson provincie, die eene verraderlijke rol gespeeld had in onze verbanning uit de Staat, inplaats dat hij gestraft werd voor verraad en opstand tegen de Grondwetten, en te ontvangen zijn gerechte straf voor zijne lage handelwijze, was waarlijk gekozen als Gouverneur, en geplaatst in de gemachtigde Staat, zoo dat de Inwoners van die Staat grootelijks bemoedigd wierden, om hunne aanvallen met vernieuwde dubbele moed en kracht voort-te-zetten op onze machtelooze nederzettingen.

Mannen, vrouwen en kinderen werden verdreven uit elk gebied door hunne ongenadige vervolgers. Zij werden beroofd van al hunne bezittingen, hun provisie, ja, van alles! voortgedreven op de koude Sneeuwvelden, zonder huisvesting en onbeschermd. Vele zonken terneêr en stierven bij de weg onder de overvloedige mishandelingen, terwijl anderen honger en koude leden van het jaargetijde tot den dood toe, en verdreven werden tot in Caldwell Provincie van alle richtingen, om getuigen te zijn van nog grooter hartverscheurender tooneelen. Te vergeefs hadden wij gesmeekt tot de wettige Autoriteiten van Missouri om hulp en bescherming, en vergoeding voor al onze geleden schade en lijden ; te vergeefs hieven we onze handen biddend opwaarts, om ons te beroepen op ons recht als Vrije Burgers van de Groote Republiek, en op het medelijden van de Rechterlijke grootmoedigheid dergenen in die macht gesteld;

te vergeefs smeekten wij wederom en nogmaals aan de voeten van den Gouverneur BOGGS, onze vorige vervolger, om hulp en staking van 't berooven en vermoorden onzer machtelooze en vredelievende burgers. Het geween van Amerikaansche Burgers, reeds tweemaal verdreven en berooid van hunne vrijheid, kon zijn steenen hart niet vermurwen. De Gouverneur, in plaats van ons hulp te zenden, vaardigde eene Proclamatie uit, ter onzer volkomen uitroeiing en verbanning, gaf order aan de troepen om op-te-komen, plaatste hun onder het commando van Generaal KLERK, welke, om te volbrengen deze orders van uitroeiing, verscheidene duizend man naar onze nederzettingen in de Provincie Caldwell, liet afmarcheeren. Zij waren nietterug te houden noch door vrees, noch door de wet van rechtvaardigheid, maar aangemoedigd door de hoogste Autoriteit van de Staat, verwoestten zij onze velden met graan en koorn, schoten onze koeien en varkens voor pleizier dood, verbrandden onze woningen onmenschelijk, slachtten achttien à twintig onzer vreedzame burgers, sleepten kleine kinderen uit hunne verborgen schuilhoeken, plaatsten hunne hoofden voor de mond van hun geweer, en schoten hun dood onder de zwaarste vloeken en verwenschingen. Een oude held, een ware Patriot, die onder Generaal WASHINGTON in de Revolutie gediend had, werd, terwijl hij smeekende was om huisvesting, gruwelijk vermoord en in stukken gehouwen met een koren-korter of mes; en als bijvoeging tot al deze barbaarsche gruweldaden. dient nog, dat zij hulpelooze onschuldige vrouwen uit hunne woningen sleepten en hun op kerkbanken vastbonden, en daarna een onnoemelijk getal op de brutaalste wijze haar eer ontroofden; vijftig à zestig burgers waren in gevangenissen en holen geworpen, gebonden met ketenen, en werden gevoed met menschenvleesch, terwijl hunne familiën en vijftien duizend anderen met de punt van de bajonet weggedreven en verbannen werden uit de Staat.

Intusschen hadden wij de kosten te betalen voor deze onmenschelijke barbaarschheid en gruwelen, met verbeurdverklaring van al onze bezittingen en rijkdommen, en beroofde men ons van alles wat wij hadden, even vóór onze geheele verbanning. Wij verzochten met

eene zwakke en geslingerde hoop de Raadsheeren van den Staat, in de Raad zijnde, om hulp en vrijheid. Wij waren onwillig te gelooven, dat Amerikaansche Burgers tevergeefs konden smeeken, om herstelling van vrijheid, ons zoo gruwelijk en onrechtvaardig ontroofd en ontnomen door goddelooze Tirannen.

Maar in de taal van onze edele Voorvaderen, onze herhaalde smeekingen waren beantwoordt met herhaalde onrechtvaardigheden. De Staatsraad dan in werking, in plaats van te hooren het gekrijt van 15000 lijdende, bloedende, onschuldige Burgers, bekrachtigde en bezegelde de onwettige handeling van den Gouverneur en zijne handlangers, door 200.000 Dollars te schenken voor de onkosten van onze verbanning uit de Staat.

Geen vriendelijke arm was uitgestrekt om ons te beschermen. De laatste straal van hoop was nu vervlogen voor eenige hulp in de Staat. Wij zagen geene andere uitweg, dan onze nek te buigen en het juk van gruwelijke onderdrukking te dragen, en stil en onderdanig ons te laten verbannen als slaven, onze rijkdommen, bezittingen en, voor ons geheiligde, woningen op-te-geven en vaarwel te zeggen, of anders onze vrouwen en kinderen te zien vermoorden en geslacht in koelen bloede door de Tirannen die in macht waren.

4⁰. Onze volgende nederzetting was in het Land van Verbanning de Staat I l l i n o i s, in het voorjaar van 1839. Doch ook hier hadden wij geen rust van onze rustelooze vervolger, de Staat M i s s o u r i. N o g hadden zij geen rust, na het Land gedrenkt te hebben met het bloed der onschuldigen ; want na verbanning van hunne grenzen, vervolgden zij ons ongelukkigen tot geheele verbanning, grijpende en g e e s e l d e ons in onze hulpelooze staat af, slepende ons tot over de M i s s i s i p p i-rivier op hunne onherbergzame kusten, waar wij gemarteld, geslagen, in hokken gesloten en opgehangen werden, zonder eenige vorm van proces of de minste wettige oorzaak. Wij hebben de vorige Openbare macht der Staat, Gouverneur Carlin, gesmeekt om bescherming tegen deze wettelooze handelingen op onze burgers, doch hij verleende ons noch gehoor, noch bescherming.

M i s s o u r i ontmoette niet de minste tegenstand op hare weg

van moorden, maar zij hervatte hare plundering en verwoesting telkens op nieuw, beroovende onze burgers van al hune eigendommen; terwijl anderen, die zoo gelukkig geweest waren, deze bloeddorstige macht bij tijds te kunnen ontvlieden, herhaalde malen door de Openbare macht der Staat beschuldigd werden van slechte daadzaken die door hen gepleegd zouden zijn geworden. Onder deze verbanning-onderneming tegen ons volk, is hier slechts één voorbeeld: President JOSEPH SMITH, een onzer Adressanten, is driemaal beschuldigd, gerecht en vrijgesproken door het Gerecht van deze Staat, en tot nader onderzoek met geld-waarborgen vrijgelaten: eenmaal door het Gerecht der Vereenigde Staten van de Staat Illinois, andermaal bij de Arrondissements Rechtbank van Illinois, en ten laatste door het Stedelijk Gerecht der Stad Nauvoo, toen ter zelfder tijd een Nulle prosequi was dáárgesteld door de Gerechtshoven van Missouri op alle de beschuldigingen van die Staat tegen JOSEPH SMITH en anderen gesmeed, zoodat de voornoemde JOSEPH SMITH verscheidene malen is gerecht voor één en hetzelfde geval, in gevaar van lijf en leven, in tegenspraak met het vijfde artikel der wijziging der Grondwetten van deze Vereenigde Staten; en zoo zijn wij gedurig gekweld en beroofd van ons geld, om die enorm groote kosten — die schatten bedroegen — te betalen, voor die verschillende Processen ons aangedaan. En wat nu nog het bedroevendst is, is de vijandschap die zich openbaart onder de Autoriteiten en Burgers van deze Staat. Er zijn Vergaderingen opgeroepen, opruiende Aanspraken gehouden, en vele onwettige en onrechtvaardige Resolutiën opgesteld, om ons te berooven van ons recht, onze vrijheid en vreedzame genietingen onzer bezittingen. Wegens deze tegenwoordige vijandelijke gezindheid, en de bittere ervaring in de Staat Missouri opgedaan, bestaat er groote vrees, dat de barbaarsche handelingen, bedreven in die Staat, herhaald zullen worden in dezen tijd, bijaldien de Staat Missouri ongestraft blijft, waardoor anderen grootelijks aangemoedigd worden haar voorbeeld van moorden natevolgen. De ellende van Uwe Adressanten zijn alreeds te overvloedig, te véél voor de menschelijkheid en te véél voor Ame-

rikaansche Burgers om te verduren, om niet te klagen en te roepen om hulp tot U. Wij hebben gezucht onder de ijzere hand van tirannie en verdrukking; wij zijn van onze eigendommen beroofd, bedragende de som van Twee millioenen Dollars; wij zijn verjaagd als wilde beesten in het woud. Wij hebben onze oude vaders, welke streden voor Amerika 's vrijheid, zien slachten als beesten, en onze kinderen met geweren zien dood schieten door onze vervolgers.

Wij hebben de dochters van Amerikaansche Burgers zien mishandelen, beleedigen en onteeren op de meest grove, schandelijke en onmenschelijke wijze; en eindelijk, wij hebben een vijftien duizend mannen, vrouwen en kinderen zien wegdrijven met de punten der bajonetten, gedurende de winter, en in de hevigste koude, van hunne heilige woningen en haardsteden, naar een land van vreemdelingschap, zonder geld, en van alles ontbloot. Onder al deze bedroevende omstandigheden, strekken wij smeekende onze handen uit tot de Hoogste Raad van ons Land, en wij smeeken nederig van de Doorluchtige Raadsheeren en Vertegenwoordigers van een groot en vrij Volk, om verhooring en bescherming.

Hoor, o, hoor! de smeekende stem van de vele duizende Amerikaansche Burgers, die nu zuchten in ballingschap op de vrije aarde van Columbia's grond.

Hoor, o, hoor! het geween en bitter gekerm van weduwen en weezen, wier mannen en vaders zoo gruwelijk zijn gemarteld in een Land, waar de trotsche Arend zich zoo levendig en vrij beweegt. Laat het niet geschreven worden in de Oorkonden der Natiën, dat Columbia's Bannelingen bescherming en bijstand verzochten van Uwe handen, maar dit te vergeefs deden. Het is in Uwe macht om ons te beschermen, en onze vrouwen en kinderen tegen een hernieuwde herhaling van bloeddorstige Tirannen te beveiligen in Missouri, en dus grootelijks te bevrijden de vrees van een vervolgd en beroofd volk; en Uwe Adressanten zijn altijd U biddende.

De gezamentlijke Adressanten en
Leden der Gemeenteraad van Nauvoo
voornoemd,

Het voorgaande Verzoekschrift was aan het Congres voorgelegd in de Lente van 1844, hetwelk reeds de derde maal was, dat deze verschrikkelijke Moordgeschiedenis hun voorgehouden wierd, sedert het begin der vervolgingen en verbanning der Heiligen. Maar helaas! alles te vergeefsch. Al hun smeeken werd niet gehoord, maar behandeld met minachting; duizende van Amerikaansche Burgers moesten een leven leiden van ellendige verbanning, beroofd van het gebruik hunner landen en van de heiligste rechten van Amerikaansche Vrijheid.

Van het jaar 1839 tot 1846 woonden de Heiligen in Nauvoo en omstreken. Gedurende de laatste tijd van hun wonen in dat gedeelte des Lands, leden zij vele vervolgingen door benden, die vele goederen en rijkdommen verwoestten, en vele levens der Heiligen werden opgeofferd, waarbij ook JOSEPH SMITH en zijn Broeder HYRUM als Martelaren vielen. De vervolging werd ten laatste zóó geweldig, dat de Heiligen gedwongen werden, hunne geliefde woningen in de koude bange maanden van Februarí en Maart te verlaten, om bescherming te zoeken in de wilde verlatene velden van Yowa, welke het meest onbewoond waren.

Hebbende nu een aaneenschakeling van vervolgingen geleden, sedert de oprichting der Kerk, waren de Heiligen besloten, om eene ver afgelegene plaats te zoeken, ver verwijderd van de onmenschelijke bloeddorstige wilden die in de Vereenigde Staten woonden onder de vrome naam van CHRISTENEN.

Zij zonden nu vervolgens 200 man, om het binnenland van Noord-Amerika te ontdekken, die, door den GEEST DES HEEREN geleid, eene aangewezene plaats vonden in de Groote kom van Opper-Californie, nabij de Zuiderkust van het Groote Zoutmeer. In deze verafgelegene plaats begonnen de Heiligen zich te verzamelen.

Deze nederzetting is een duizend mijlen (of 335 uur) afgelegen van de recht Westelijke grenzen van de Vereenigde Staten. Het is verwijderd van West Californie of de Goud-landen, niet alleen door groote uitgebreide woestijnen, maar ook door de hooge vrije weiden van de Siera Nevada; terwijl ten

Oosten, de met sneeuw bedekte toppen van het Rotsgebergte, eene natuurlijke scheiding vormt tusschen de overgroote vlakte, grenzende, gelijk een vaste Oceaan, aan haren oosterkom. Dit nu is eene zeer romantische en hoogst eenzaam gelegen landstreek in het Groote Westersche Wereld deel. Dáár is het, dat de heiligen wenschen te rusten en een tijdlang hopen beveiligd te zijn voor de verwoedheid hunner onderdrukkers, en om zich in den HEERE te sterken. Het is dáár, waar zij van plan zijn zich te vergaderen van de verschillende volkeren der aarde, tot dat de HEERE, door Openbaring of Zijne Voorzienigheid het anders zal besturen.

Maar waar — vraagt men — is de plaats, waar de stad Sion, of het Nieuwe Jeruzalem staan zal? Wij antwoorden: in Jackson Provincie, Staat van Missouri, op de Wester-grenzen van de Vereenigde Staten. Dáár is het, waar de Stad Sion zal gebouwd worden. Alle andere steden die gebouwd zijn door de vergaderde Heiligen, zijn genoemd, niet Sion, maar vertakkingen van Sion.

Het woord „Sion" is in den Bijbel dikwijls gebruikt voor het Volk van God, 'twelk op aarde zoude leven in het laatste der dagen. De profeet JESAJA, wanneer hij de groote gebeurtenissen voorzag, welke vooraf zouden gaan, vóór de wederkomst van den „HEERE GOD met eene sterke hand," gebood het Volk van GOD in de volgende taal: „O, Sion! gij verkondigster van goede boodschap! klim op een hoogen berg." (JESAJA 40: 9.)

Het moet hier opgemerkt en erkent worden, dat eene Stad, genaamd Sion, dit profetisch gebod van JESAJA niet kon vervullen, daarom moest hij zich gewend hebben tot een volk, in plaats van tot eene stad.

Het volk genaamd Sion, welke goede tijding brengen moest, werd bevolen, „op eenen hoogen berg te klimmen." Deze profetie nu zijn de Heiligen thans vervullende: zij verzamelen zich bij duizenden van de verschillende deelen der aarde tot de „hooge plaatsen der aarde," rondom de Rotsgebergten, waar zij bloeiende nederzettingen vormen, ruim vier-duizend drie-honderd voeten boven de oppervlakte der zee gelegen.

De profetie van JESAJA is nimmer vervuld geworden in vorige dagen; waarlijk, het is eene profetie, die vervuld moet worden, onmiddellijk vóór dat de Groote Dag van den HEERE GOD komen zal, gelijk gezien kan worden in de volgende verzen: „Zie, de Heere HEERE zal komen tegen den sterke, en Zijn arm zal heerschen; zie, Zijn loon is met Hem, en Zijne vergelding is voor Zijn aangezigt. Hij zal Zijne kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de lammeren in Zijne armen vergaderen en in Zijnen schoot dragen; de zogende zal Hij zachtkens leiden.” (JESAJA 40 : 10, 11.)

Het moge velen vreemd schijnen, dat de Heiligen uit het midden der Vereenigde Staten zouden gaan, om zich neder te zetten in Noord-Amerika, in een wilde, woeste landstreek, die niet bewoond werdt dan door roofzuchtige Indiaansche volksstammen. Maar het moet herinnerd worden, dat de Kerk gebonden was zulks te doen, wilde zij niet de gruwelijkheid aanschouwen van vrouwen en kinderen te zien slachten door Heidensche CHRISTENEN. Doch dit alles is geschiedt, opdat het Boek van MORMON vervuld zoude worden. JEZUS verklaart in dat Heilige Boek de volgende Godspraak:

„„Wee!““ zegt de Vader, tot de ongeloovige Heidenen, (meenende het Volk van de Vereenigde Staten die niet in het Boek MORMON zouden gelooven,) want niettegenstaande zij in dit Land zijn voortgekomen, hebben zij Mijn Volk verdreven die van het Huis ISRAËLS zijn; (meenende de Indianen) ja! Mijn Volk, die van het Huis ISRAËLS zijn, hebben zij verdreven uit hun midden en vertreden onder hunne voeten;““ maar omrede de genade van den Vader tot de Heidenen, en het Oordeel van den Vader over Mijn Volk die van het Huis ISRAËLS zijn, waarlijk, waarlijk IK zeg u, dat na deze, als IK Mijn Volk, die van het Huis ISRAËLS zijn, heb overgegeven, om geslagen, verdreven en verjaagd te worden van uit het midden van hen, en om gehaat en veracht te worden, zoo gebood den Vader Mij, dat IK u zoude zeggen, dat in die dagen, wanneer de Heidenen (het Volk der Vereenigde Staten) tegen Mijn Evangelie (vervat in het

Boek MORMON) zullen zondigen en hoogmoedig en trotsch worden in hunne harten boven alle Volkeren, ja boven alle volkeren der gansche aarde, en vol zullen zijn van allerlei soort van leugens, bedrog en boosheden, en allerlei schijnheiligheid en moorden en priesterkracht, in hoererij en andere gruwelen; wanneer zij alle deze dingen doen en verwerpen zullen de volheid van Mijn Evangelie, (meenende het Boek van MORMON,) waarlijk, zegt de Vader, Ik wil de volheid van Mijn Evangelie van hun wegnemen en dan wil IK Mijn verbond herinneren, hetwelk IK met Mijn volk gemaakt heb, o Huis ISRAËLS! (meenende de Indianen,) en Ik Mijn Evangelie tot hun brengen, en IK wil aan u, o Huis ISRAËLS! toonen, dat de Heidenen geen macht meer hebben over u, maar wil Mij Mijn Verbond herinneren met u, o Huis ISRAËLS! en gij zult tot een kennis komen van de volheid van Mijn Evangelie." (Tweede uitgave van het Boek van MORMON, bladz: 466)

Het moet herinnerd worden, dat deze voorspelling in het Boek MORMON, op 't punt van uitvoering stond, vóór dat de Kerk der Heiligen georganiseerd was, en omtrent zestien jaren daarna begon vervuld te worden.

De HEERE begon Zijn Werk, — de volheid van het Evangelie, — wegtenemen van de plagende volkeren, de Heidenen, in het jaar 1846. Toen begonnen de kinderen van Sion bij duizenden hun te verlaten, medenemende de volheid van het Evangelie, hetwelk de Sleutelen, Autoriteit, Macht en Zegeningen in zich bevat van het Eeuwige Priesterschap.

Sedert dien tijd heeft Sion zichzelve geplaatst, volgens de voorspelling van JESAJA „op den hoogen berg," (4300 voeten boven de oppervlakte der zee) en de volheid van het Evangelie met zijn hemelsche machten en zegeningen is nu in het midden van vele machtige stammen der volkeren van ISRAËL of Indianen; en alzoo is de voorspelling van JEZUS gedeeltelijk reeds vervuld geworden, en het overige gedeelte van deze groote profetie zal spoedig hare vervulling hebben. Vele van de Indiaansche volkeren zullen dan een beschaafd Christelijk Volk wor-

den, waarna de Indianen, welke van het geslacht van JOZEF zijn, de stad het Nieuwe Jeruzalem of Sion zullen bouwen, met behulp van- en bijgestaan door de Heiligen die uit het zoogenaamd Christendom zijn voortgekomen. Wanneer deze Heiligen de stad Sion hadden te bouwen in Jackson provincie, Missouri, vóór dat het Evangelie van deze Natie was weggenomen, en vóór dat de vele Indiaansche volkeren bekeerd waren, dan zou dit de voorspellingen van JEZUS in het Boek MORMON loochenstraffen.

(Bladz. 479) De bekeerde Geslachten van JOZEF zullen de voornaamste acteurs zijn in het groote werk van het bouwen der Stad Sion; waarna de Indiaansche volkeren tot één vergaderd zullen worden in de Stad Sion en omliggende landen. Dán zullen de Machten des Hemels geopenbaard worden, en dán zal JEZUS in Zijne Heerlijkheid nederdalen en wonen in het midden van Sion.

Dit is, wat voorspeld is in het Boek van MORMON, en in geen anderen weg zal het hare vervulling hebben!

Niet alleen het Boek MORMON voorspelt het opbouwen van Sion, vóór dat de HEERE komt, maar ook vele Joodsche Profeten hadden een profetisch gezicht in deze. De Psalmist zegt: „Als de HEERE Sion zal opgebouwd hebben, en in Zijne Heerlijkheid zal verschenen zijn."

„Opdat men den Naam des HEEREN vertelle te Sion, en Zijnen lof te Jeruzalem:"

„Wanneer de volken te zamen zullen vergaderd worden, ook de koningrijken, om den HEER te dienen." (Psalm 102 : 17, 22, 23.)

„Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, de bestemde tijd is gekomen." (Psalm 102 : 14.)

„Dan zullen de Heidenen den Naam des HEEREN vreezen, en alle Koningen der Aarde Uwe Heerlijkheid." (Psalm 102 : 16.)

„En er zal een Verlosser te Sion komen, namelijk voor degenen die zich bekeeren van de overtreding in JAKOB, spreekt de HEER." (JESAJA 59 : 20.)

Sion moet eerst opgebouwd, en JAKOB heeft zich te bekeeren van zijne overtreding, vóór dat de Verlosser komt tot Sion.

PAULUS zegt: „Want ik wil niet, broeders! dat deze verborgenheid u onbekend zij, (opdat gij niet wijs zijt bij u zelve) dat de verharding voor een deel over ISRAËL gekomen is, totdat de volheid der Heidenen zal ingegaan zijn. En alzoo zal geheel ISRAËL zalig worden, gelijk geschreven is: „De VERLOSSER zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van JAKOB: En dit is hun een verbond van Mij als IK hunne zonden zal wegnemen." (Rom: 11: 25, 26, 27.)

Nu, tenzij Sion wordt opgebouwd door een gedeelte van ISRAËL die zich bekeert hebben, kunnen deze profetiën nimmer hare vervulling hebben! JESAJA zegt: „De Verlosser zal te Sion komen," en PAULUS zegt: „De Verlosser zal uit Sion komen." JESAJA zegt: „Dat Hij tot diegenen zal komen welke zich bekeeren van de overtreding in JAKOB." En PAULUS zegt: „Hij zal komen uit Sion en zal de goddeloosheden afwenden van JAKOB."

Beide deze Schrijvers spreken van eene Gebeurtenis welke in de toekomst ligt. Welnu, hoe kan de Verlosser komen „UIT Sion," tenzij Hij eerst komt „TOT Sion?" En hoe kan Hij komen tot Sion, tenzij Hij éérst Sion bouwt? En hoe kan Sion gebouwd worden, tenzij Hij eerst Geboden en Openbaringen geeft aan Zijne Heiligen, bestemmende de tijd en plaats wáár, en het voorbeeld waarnáár Hij het gebouwd wil hebben?

Wanneer eene stad Sion waarlijk moet gebouwd worden, vóór dat de HEERE verschijnt in Zijne Heerlijkheid, dan moeten er zekerlijk meer Openbaringen gegeven worden, om zulk een voornaam werk te volbrengen. Een man zonder Openbaringen, kan onmogelijk iets weten van den tijd wanneer zulk een werk te beginnen, noch de plaats waar de HEERE zulk een stad wil gebouwd hebben; en ook bovendien niets afweten omtrent de bouworde, welke de HEERE het meest bevallen zoude. Ook zou hij daarenboven niets afweten omtrent het voorbeeld of grootte van het Heiligdom en Tabernakel, welke volgens de Heilige Schrift moet gebouwd worden in Sion. Een man zonder Inspiratie zou geheél verlegen staan om zulk eene stad te bouwen, en onbekwaam voor elke zaak in verband met het bouwen derzelve en

het voorbereidende werk, vóór dat de HEERE komen zal. Daarom bestaat de groote noodzakelijkheid voor méér Openbaringen en geïnspireerde Profeten in deze laatste dagen.

Wanneer nu Sion niet wordt opgebouwd, zoo kan er geen zaligheid voor ISRAËL zijn, want de HEERE zegt: „Maar IK zal heil geven in Sion, aan ISRAËL Mijne Heerlijkheid." (JESAJA 46 : 13).

De Psalmist, als hij nadenkt over dat groote werk, roept uit: „Och, dat ISRAËLS verlossing uit Sion kwame! Als de HEER de gevangenen Zijns Volks zal doen wederkeeren, dan zal JAKOB zich verheugen, ISRAËL zal verblijd zijn." (Psalm 14 : 7.)

Daarom zal ISRAËL tevergeefs uitzien naar herstelling en zaligheid, tenzij het komt van Sion.

Het is in Sion, dat Gods Koningrijk in hare heerlijkheid en schoonheid zal bestaan.

Het is in Sion, dat de zaligheid en de sleutelen van Macht en Autoriteit en Verlossing voor de Heiligen en voor ISRAËL zal geplaatst worden.

„En er zullen Heilanden op den Berg Sion opkomen om EZAUS' gebergte te richten en het Koningrijk zal des HEEREN zijn." (OBADJA, vers 21.)

Velen meenen, omdat Sion zoo dikwijls het onderwerp is van profetering, en omdat het reeds in oude dagen bestond te Jeruzalem, dat het Sion van de laatste dagen óók alzoo zal bestaan te Jeruzalem; maar wanneer wij de gebeurtenissen nagaan en dezelve, die te Jeruzalem zullen plaats hebben, vergelijken met die, welke in Sion zullen gebeuren, dan vinden wij een groot verschil, en zijn gedwongen te gelooven, dat het twee verschillende plaatsen en steden zijn, die bewoond zullen zijn door volken, die in groot verschil van omstandigheden van elkander leven zullen. Het is zeer overtuigend uit de Bijbelsche profetiën te bewijzen, dat een groot gedeelte der Joden, die zich te Jeruzalem zullen vergaderd hebben vóór de komst van CHRISTUS, ongeloovigen zijn in de ware MESSIAS, welke hunne Vaderen gekruisigd hebben. Zij zullen zich daar vergaderen in de verwachting dat de MESSIAS zich dáár zal openbaren met Groote

Heerlijkheid in de Wolken des Hemels, gelijk voorspeld is door den Profeet DANIËL.

Beiden, zoowel Joden als Christenen, gelooven in de Heerlijkheid en Macht van den MESSIAS welke te komen staat: zij beiden verwachten Hem te zien komen als de Groote Koning, om over ISRAËL te regeeren in groote pracht, en dat alle Volken en Natiën welke Zijne straffen ontgaan, Hem dienen zullen en ISRAËL op dien tijd zal verlost worden van al zijne vijanden en het Hoofd worden van alle Natiën. Doch de Joden gelooven niet, dat deze Glorierijke Persoon, JEZUS VAN NAZARETH zal zijn; terwijl de Christenen wél gelooven, dat de gekruisigde MESSIAS, de Groote Koning zijn zal die te komen staat en over ISRAËL in heerlijkheid zal regeeren.

De Joden en Christenen zijn alleenlijk in verschil omtrent de Persoon, maar niet wat betreft de groote gebeurtenissen welke die Persoon zal volbrengen.

Een gedeelte van het Joodsche Volk zal ongetwijfeld in onwetendheid blijven omtrent de Persoon, totdat Hij zal nederdalen met al Zijne Heiligen, Zijne voeten zal gezet hebben op den Olijfberg, en daarna die Volken zal verstrooid hebben, welke op dien tijd bezig zijn Jeruzalem te verwoesten.

Na deze groote en machtige verlossing hunner Natie, willen zij met meer attentie naar deze machtige Verlosser zien, maar o! wat zal hunne verwondering en verbazing groot zijn, wanneer zij zullen zien Zijne wonden in Zijne zijde en in Zijne handen. Eenigen van hen, nog in twijfel zijnde, of dat die verachte Nazarener wel is, wien hunne Vaderen gedoodt hebben, zullen vragen: „Wat zijn deze wonden in Uwe handen?" waarop Hij zal antwoorden: „Het zijn de wonden waarmede IK geslagen ben in het huis Mijner vrienden." (ZACHARIA 13 : 6.)

„Doch over het Huis DAVIDS, en over de Inwoners van Jeruzalem zal IK uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen dien zij doorstoken hebben," en zij zullen over Hem rouwklagen als de rouwklacht over een eenige zoon, en zij zullen over hem bitter kermen, gelijk men bitter kermt over een eerstgeborene, Te dien dage zal te

Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, gelijk de rouwklacht van HADAD-RIMMON, in het dal Megiddo. En het Land zal rouwklagen, elk geslacht afzonderlijk: het geslacht van het Huis DAVIDS afzonderlijk, en hunne vrouwen afzonderlijk; het geslacht van het Huis NATHANS afzonderlijk, en hunne vrouwen afzonderlijk; het geslacht van het huis van LEVI afzonderlijk, en hunne vrouwen afzonderlijk; het geslacht van SIMEÏ afzonderlijk, en hunne vrouwen afzonderlijk: Al de overige geslachten, elk geslacht afzonderlijk en hunne vrouwen afzonderlijk. (ZACHARIA 12: 10—14.)

Dit treuren nu, zal geen wanhopig treuren zijn, maar het zal voortspruiten uit liefde en achting welke zij voor JEZUS zullen gevoelen, wanneer zij Hem zullen erkennen aan Zijne wonden in Zijne handen en in Zijne zijde, en dan bedenken hunne zonden, van zóó lang Hem te hebben verloochend, en de gruwelijkheden die hunne Vaderen hebben gepleegd, door Hem terdoodtebrengen. Dat het geen getreur zal zijn van wanhoop, is duidelijk door deze zaak, dat Hij dan „over het Huis DAVIDS en over de Inwoners van Jeruzalem zal uitstorten den Geest der Genade en der Gebeden.” (vers 10.)

Dit treuren wordt vergeleken bij het getreur, eenmaal geopenbaard in het dal Megiddo, waar JOSIA, Koning van ISRAËL, geslagen werd: „gansch Juda en Jeruzalem bedreven rouw over JOSIA.”

„En JEREMIA maakte een klaaglied over JOSIA; desgelijks alle zangers en zangeressen spraken in hunne klaagliederen van JOSIA tot op dezen dag; want zij gaven ze tot eene Inzetting in ISRAËL.” (2 Kronijken 35: 24, 25.)

Het treuren en klagen der Joden, omdat hunne voorvaders hunnen Koning terdood-gebracht hebben, zal nu eenigermate bij dit treuren vergeleken kunnen worden. Niettegenstaande de verhardheid der Joden, om JEZUS van Nazareth zóó lang te verstooten tot aan den tijd Zijner komst, wil Hij hun toch met hunne ware bekeering Genade bewijzen. Zij zullen zeer laag vernederd worden, door de zware Oordeelen en groote Ellende welke over hun komen zullen, terstond vóór

de komst van den MESSIAS, want alle Natiën zullen, tegen hun komen ten Oorlog, en zullen worden toegelaten de stad intenemen en de helft der Joden gevangen te nemen — hunne huizen zullen beroofd en hunne vrouwen geschonden worden. (ZACHARIA 14 : 2.) In het midden dezer allerverschrikkelijkste Ellende, zullen de Joden zich diep vernederen, en zich op de God hunner Vaderen beroepen om hun te verlossen, en zullen gewillig zijn te zeggen: „Gezegend is Hij die komt in den Naam des Heeren.“ Zij zullen nederig genoeg zijn, om elken Verlosser aantenemen die in Zijnen Naam komt en hun verlost uit hunne Ellende.

Maar ten laatste komt er een Verlosser, en tot hunne verwondering is het diezelfde JEZUS die gekruisigd was: en dàn komt hun geklaag en geween maar ook hunne bekeering, waarna zij terstond het Evangelie zullen omhelzen en gedoopt worden „tot vergeving hunner zonden.“ Dit is nu duidelijk uit de volgende verklaring die ZACHARIA geeft na al dit treuren en weenen; hij zegt: „Te dien dage zal er eene fontein geopend zijn voor het Huis DAVIDS en voor de Inwoners van Jeruzalem tegen de zonde en tegen de onreinheid,“ (ZACHARIA 13: 1.)

Deze fontein wordt aldus beschreven: „Ook zal het geschieden te dien dage, dat er levende wateren uit Jeruzalem vlieten zullen, de ééne helft naar de oostzee en de andere helft naar de achterste zee toe; zij zullen des zomers en des winters zijn.“ (ZACHARIA 14 : 8.)

Deze fontein zal van onder den Dorpel van den Tempel vlieten aan de oost-zijde; en op eene kleine afstand van hare oorsprong ten oosten, zal het eene groote rivier worden waar men niet kan doorbaden. (EZECHIËL 47 : 1—12.)

Wanneer nu deze fontein is geopend voor de Inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en onreinigheden, zal het zonder twijfel dát water zijn, waarin zij gedoopt zullen worden „voor de vergeving hunner zonden.“ „En Jeruzalem zal eene heiligheid zijn, en vreemden zullen er niet meer doorgaan.“ (JOËL 3 : 17.)

Wij willen nu eenige punten en bizonderheden aanhalen, welke Sion van Jeruzalem onderscheiden.

1°. — „Sion is eene „woestijn" geworden, Jeruzalem eene „verwoesting". (JESAJA 64 : 10.)

2°. — „Sion zal genoemd worden,, de gezochte," de „stad die niet verlaten is." (JESAJA 62 : 12.)

Jeruzalem nu was niet uitgezocht, maar was eene bewoonde stad vóór dat ISRAËL uit Egypte kwam. Jeruzalem was verlaten vóór vele geslachten.

3°. — Het licht van Sion komt, en de Heerlijkheid des HEEREN zal op haar schijnen, vóór dat de goddeloosheid uit het midden der volkeren is weggedaan, ofschoon Jeruzalem niet geheiligd is, en de Heerlijkheid des HEEREN niet op haar zal schijnen, vóór dat de HEERE komt, de goddeloosheid uitroeit en de Joden zal bekeeren.

Dat groote duisternis heerschen zal over de Volken, terwijl Sion zich verheugt in het licht, dit is klaarlijk voorspeld door JESAJA, die haar met de volgende schoone en profetische taal beschrijft: „Maak u op, word verlicht, want uw licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de HEER opgaan, en Zijne heerlijkheid zal over u gezien worden." (JESAJA 60: 1, 2.)

Welke gedaante van licht en heerlijkheid op Sion zal gezien worden, is beschreven als volgt:—

„En de HEER zal over alle woning van den Berg Sion, en over hare vergaderingen, des daags scheppen eene wolk en een rook, en des nachts den glans eens vlammenden vuurs," (JESAJA 4 : 5.)

Wannéér de HEERE Sion opbouwt en haar licht zal beginnen te schijnen, daarvan zegt JESAJA: „En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans die u is opgegaan. Hef uwe oogen rondom op en zie: die allen zijn vergaderd, zij komen tot u, uwe zonen zullen van verre komen, en uwe dochters zullen aan uwe zijde gevoedsterd worden. Dan zult gij het zien en samenvloeien, en uw hart zal vervaard

zijn en zich verwijden; want de menigte der zee zal tot u gekeerd worden, het heir der heidenen zal tot u komen." (JESAJA 60: 3—5)

Sion zal onderscheiden zijn van Jeruzalem door haar volk, die allen rechtvaardigen zullen zijn, gelijk JESAJA zegt: „En uw volk zal altezamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in Eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten, zij zullen zijn eene spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde." (JESAJA 60: 21.)

4°. — Sion moet „klimmen op een hoogen berg" vóór dat de HEERE zal komen, terwijl zulks van Jeruzalem niet verlangd wordt.

5°. — „Alzoo zullen de vrijgekochten des HEEREN wederkeeren en met gejuich tot Sion komen, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vreugd en blijdschap zullen zij aangrijpen, getreur en gezucht zullen wegvlieden." (JESAJA 51 : 11.)

Maar de Joden zullen niet gereinigd zijn van hunne zonden en onreinigheden, dan nadat zij hunne Stad en Tempel zullen herbouwd hebben. De éérsten zijn gereinigd, vóór zij naar Sion terugkeeren; de laatsten worden gereinigd, nadat de MESSIAS zal gekomen zijn.

6°. — Wanneer de gerechtvaardigden terugkeeren tot Sion, „eeuwige vreugde zal op hunne hoofden zijn; zij zullen blijdschap en vreugde hebben; en droefheid en getreur zullen wegvlieden," doch Jeruzalem zal veel droefheid en getreur hebben, nadat de Joden zijn teruggekeerd.

7°. — „Want de HEER zal Sion troosten, Hij zal troosten al hare woeste plaatsen, en Hij zal hare woestijn maken als Eden en hare wildernis als den Hof des HEEREN; vreugd en blijdschap zal daarin gevonden worden, dankzegging en eene stem des gezangs." (JESAJA 51 : 3.)

Maar Jeruzalem is niet eene woestijn genoemd noch eene wildernis.

8°. — „De HEER is groot en zeer te prijzen in de Stad onzes GODS, op den Berg Zijner Heiligheid, schoon van ligging, eene vreugde der gansche aarde is de Berg Sion, aan de zijden van

het Noorden, de Stad des Grooten Konings. GOD is in hare Paleizen, Hij is er bekend voor een hoog vertrek."

„Want zie, de Koningen waren vergaderd, zij waren tezamen doorgetogen: zoodra zij het zagen, waren zij verwonderd, zij werden verschrikt, zij haastten zich weg; beving greep ze aldaar aan, smart als eener barende vrouw." (Psalm 48 : 2 – 7)

De heerlijkheid van Sion zal zulk een verschrikking brengen in de harten der Koningen, dat wanneer zij voorbijgaan in het zien, zoo zullen zij zich weghaasten. Nu, zulk een verschrikking en vrees zal over hun niet komen, wanneer zij opkomen tot Jeruzalem en het innemen, en berooven de huizen en schenden de vrouwen. Alzoo zal de wolk en rook bij dag, en de glans eens vlammenden vuurs bij nacht, tot eene bescherming zijn voor Sion, zoodat de Koningen der Aarde geen oorlog durven maken tegen haar. Doch Jeruzalem verschilt hiervan, want zij heeft niet zulk een heerlijke vertooning welke verschrikking brengt op de Volkeren der aarde, en de Koningen zich weghaasten met groote vrees.

9°. — „De beekjes der rivier zullen verblijden de stad Gods, het Heiligdom der woningen des Allerhoogsten. God is in het midden van haar, zij zal niet wankelen; God zal haar helpen in het aanbreken des morgenstonds. De Heidenen raasden, de Koningrijken bewogen zich: Hij verhief Zijne stem, de aarde versmolt. De HEER DER HEIRSCHAREN is met ons, de God JAKOBS is ons een hoog vertrek. Sela." (PSALM 46 : 5—8.)

De stad nu van God of Sion, zal zeer vroeg geholpen worden, niettegenstaande de heidenen razen. Doch Jeruzalem zal niet geholpen noch verlost worden vóór dat de HEER komt en al Zijne Heiligen met Hem.

10°.— „De God der goden, de HEER spreekt, en roept de aarde van den opgang der zon tot aan haren ondergang."

„Uit Sion, de volkomenheid der schoonheid, verschijnt God blinkende. Onze God zal komen en zal niet zwijgen: een vuur voor Zijn aangezigt zal verteren, en rondom Hem zal het zeer stormen."

„Hij zal roepen tot den Hemel van boven, en tot de aarde, om Zijn Volk te richten."

„Verzamelt Mij Mijne gunstgenooten, die Mijn Verbond maken met Offerande." (PSALM 50: 1—5.)

Hier nu is Sion voorgesteld, als „de volkomenheid der schoonheid," en dat de HEER uit haar zal verschijnen, vóór dat Hij komt, en de Heiligen, Zijne gunstgenooten, — niet de Joden — zullen verzameld worden tot den HEER; en eene Proclamatie zal gehoord worden zoowel in den Hemel als op de Aarde, om Zijn Volk te richten.

Al deze dingen nu zijn zéér verschillend, van wat te Jeruzalem zich zal voordoen,

11°.— „Looft den HEER, want Hij is goed, want Zijne goedertierenheid is in Eeuwigheid." Dat zóó de bevrijden des Heeren spreken, die Hij van de hand der wederpartijders bevrijdt heeft, en die Hij uit de landen verzameld heeft, van het Oosten en van het Westen, van het Noorden en van de Zee. Die in de Woestijn dwaalden, in een weg der wildernis; die geen stad ter woning vonden, zij waren hongerig, ook dorstig, hunne ziel was in hen overstelpt. Doch roepende tot den HEER in de benauwdheid die zij hadden, heeft Hij ze gered uit hunne angsten; en Hij leidde ze op een rechten weg, om te gaan tot eene stad ter woning."

„Hij stelt de woestijn tot een waterpoel, en het dorre land tot waterbeeken; en Hij doet de hongerigen aldaar wonen, en zij stichten eene stad ter woning, en bezaaien akkers en planten wijngaarden, die inkomende vrucht voortbrengen. En Hij zegent ze, zoodat zij zeer vermenigvuldigen, en hun vee vermindert Hij niet, maar Hij brengt den nooddruftige uit de verdrukking in een hoog vertrek, en maakt de huisgezinnen als kudden." (PSALM 107 : 1—7, 35—38, 41.)

Deze gebeurtenissen nu kunnen in geenen deele betrekking hebben op de Vergadering der Joden, want dezen zullen niet dwalen in een weg der wildernis, hongerig en dorstig zijnde, en geleid wordende door den HEER tot eene plaats, alwaar zij eene stad tot woning zullen stichten. Het waren de Heiligen die „geene stad vindende, dezelve bouwden voor zich ter woning." Daarom heeft

dit dan ook betrekking op een gehéél ander volk dan de Joden en op een geheel verschillende plaats dan Jeruzalem. Het volk dat zoude „dwalen in een weg der wildernis“ zouden „de Verlosten des HEEREN“ zijn, vergaderd van het Oosten, Westen, Noorden en van de Zee.

De HEER Zelf zal hun leiden en wonderen voortbrengen, want wateren zullen uitbarsten in de woestijn en in de wildernis en uit de drooge grond voor zegen der Verlosten. „De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vroolijk zijn, en de wildernis zal zich verheugen en bloeien als eene roos.“ (JESAJA 35 : 1—10. 43 : 19—22.) De Joden zullen alzoo niet geleid worden, wanneer zij terugkeeren naar Jeruzalem.

12°. — Alzoo zal het Huis van ISRAËL, of de tien stammen, niet naar Jeruzalem terugkeeren om dat erfelijk te bezitten, vóór en aleer het Huis van JUDA is vergaderd, en éérst is geplaagd en gekastijd door de Volken die tegen hun vergaderd zullen worden; maar de tien stammen, in plaats van naar Jeruzalem te gaan om mede gekastijd te worden met JUDA, zullen éérst naar Sion komen.

„Want er zal een dag zijn waarin de hoeders op Efraïms gebergte zullen roepen:

„Maakt u op een laat ons opgaan naar Sion, tot den HEER onzen God!“

„Want zóó zegt de HEER: „Roept luide over JAKOB met vreugde, en juicht van wege het hoofd der heidenen; doet het hooren, lofzingt, en zegt: „O HEER! behoud Uw Volk, het overblijfsel van ISRAEL!“

„Zie, Ik zal ze aanbrengen uit het land van het Noorden, en zal hen vergaderen van de zijden der aarde; onder hen zullen zijn blinden en lammen, zwangeren en barenden tezamen, met eene groote Gemeente zullen zij herwaarts wederkomen.“

„Zij zullen komen met geween, en met smeekingen zal Ik hen voeren; Ik zal ze leiden aan de waterbeeken, in een rechten weg, waar zij zich niet zullen stooten, want Ik ben ISRAËL tot eenen Vader, en EFRAÏM is Mijn Eerstgeborene.“

„Hoort des HEEREN Woord gij Heidenen, en verkondigt in de eilanden die verre zijn, en zegt: Hij die ISRAËL verstrooid heeft, zal hem weder vergaderen, en hem bewaren als een Herder zijne kudde. Want de HEERE heeft JAKOB vrijgekocht, en Hij heeft hem verlost uit de hand desgenen die sterker was dan hij: Dies zullen zij komen en op de hoogte van Sion juichen, en toevloeien tot des Heeren goed, tot het koren en tot den most en tot de olie, en tot de jonge schapen en runderen; en hunne ziel zal zijn als een besproeide hof, en zij zullen voortaan niet meer treurig zijn.“ (JEREMIA 31 : 6—12.)

Hier moet nu opgemerkt worden, dat ISRAËL in een geheéél andere toestand zal geplaatst worden dan JUDA.

De tien stammen zullen in CHRISTUS gelooven, ja, zij zullen zóó met den HEER zijn, dat de HEER hun leiden zal, terwijl zij terugkeeren van het land van het Noorden en met gezang zullen komen op de hoogte van Sion, en niet meer treurig zullen zijn. Daarentegen zullen JUDA zulke voorrechten niet verleend worden bij zijn terugkeeren uit de Volken, maar groote ellende, geween en geklaag zal onder hem zijn, zoodra hij is teruggekomen tot Jeruzalem. De tien stammen zijn verlost van hunne droefheid, vóór dat JUDA gered is, daarom komen zij eerst tot Sion bij de verloste Heiligen, en deelen met hen in al de heerlijkheid van Sion, tot dat ook JUDA en Jeruzalem zullen verlost zijn, en dan zullen zij, — de tien stammen, — óók naar Jeruzalem trekken, om hunne eeuwige Erfenissen te ontvangen in het Land van Palestina, volgens de verdeeling van dat land in EZECHIËL's profetie voorspeld; en zij zullen met JUDA één Volk worden, „in het land op de bergen van ISRAËL.“ —

„Zóó zegt de Heere HEERE:

„Zie, Ik zal de kinderen ISRAËLS halen uit het midden der heidenen, waarhenen zij getogen zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen ze in hun land; en Ik zal ze maken tot een éénig volk in het land op de bergen ISRAËLS, en zij zullen allen te zamen een eenigen Koning tot KONING hebben, en zij zullen niet meer tot twee Volken zijn, noch voortaan meer in twee Koning-

rijken verdeeld zijn: En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijnen Knecht JAKOB gegeven heb waarin uwe vaders gewoond hebben; ja, daarin zullen zij wonen, zij en hunne kinderen en hunne kindskinderen tot in Eeuwigheid, en Mijn Knecht DAVID zal hunlieder Vorst zijn tot in Eeuwigheid. (EZECHIEL 37: 21, 22, 25.) Zie ook het 47ste Hoofdstuk.

Sion en Jeruzalem zullen beiden op aarde blijven, tijdens de Regeering van CHRISTUS, gedurende de duizend jaren. Zij beiden zullen behouden blijven, wanneer de tegenwoordige hemel en aarde zullen voorbijgaan; beiden zullen uit den Hemel nederdalen op de Nieuwe Aarde; en beiden zullen hunne plaatsen hebben op de Nieuwe Aarde tot een Eeuwige Verblijfplaats der Rechtvaardigen.

De Psalmist zegt: Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeert tot Zijne Woonplaats, zeggende:

„Dit is Mijne rust tot in Eeuwigheid, hier zal Ik wonen. want Ik heb haar begeerd.“ De Stad Sion moet daarom voor eeuwig blijven als een Rust voor den HEER, en zal opgenomen worden ten Hemel en bewaard, terwijl de aarde zal voorbijgaan.

Dit is ook het geval met het oude Jeruzalem, gelijk JEREMIA zegt:

„Zie, de dagen komen, spreekt de HEER, dat deze Stad den HEERE zal herbouwd worden. van den Toren HANANEËL af, tot aan de Hoekpoort; en het meetsnoer zal wijders nevens dezelve uitgaan tot aan den heuvel GAREB, en zich naar GOATH omwenden; en het gansche dal der doode lichamen en der asch, en al de velden tot aan de beek KIDRON, tot aan den hoek van de Paardenpoort tegen het Oosten, zal den HEER eene Heiligheid zijn: er zal niets weder uitgerukt noch afgebroken worden in Eeuwigheid. (JEREMIA 31: 38 — 40.)

Dientengevolge zal het alzoo worden opgenomen ten Hemel en bewaard, terwijl alle dingen zullen Nieuw gemaakt worden. De Apostel JOHANNES zag beide deze steden nederdalen op de Nieuwe Aarde, gelijk wij uit het volgende zien kunnen: —

„En ik JOHANNES zag de Heilige Stad, het Nieuwe Jeru-

zalem, nederdalende van GOD uit den Hemel, toebereid als een Bruid die voor haren man versierd is.

En ik hoorde eene groote stem uit den Hemel, zeggende: Zie, de Tabernakel GODS is bij de menschen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn Volk zijn, en GOD Zelf zal bij hen en hun GOD zijn; en GOD zal alle tranen van hunne oogen afwisschen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw noch gekrijt noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan. En die op den Troon zat, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf: want deze woorden zijn waarachtig en getrouw. En Hij sprak tot mij: het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omèga het begin en het einde. Ik zal den dorstige geven uit de fontein van het water des levens voor niet. Wie overwint zal alles beërven, en Ik zal hem een GOD zijn en hij zal Mij een Zoon zijn. Maar den vreesachtigen, en ongeloovigen, en gruwelijken, en doodslagers, en hoereerders, en toovenaars, en afgodendienaars, en al den leugenaars, is hun deel in den poel die brandt van vuur en zwavel; 'twelk is de tweede dood. En tot mij kwam een van de zeven Engelen die de zeven fiolen hadden, welke vol geweest waren van de zeven laatste plagen, en sprak met mij, zeggende: Kom herwaarts, ik zal u toonen de Bruid, de Vrouw des Lams!

En hij voerde mij weg in den geest op eenen grooten en hoogen berg, en hij toonde mij de Groote Stad, het Heilige Jeruzalem, nederdalende uit den Hemel van God." (Openb. 21 : 2 — 10.)

JOHANNES nu zag eerst het Nieuwe Jeruzalem nederdalen, en daarna wierd hij weggevoerd in den geest op eenen hoogen berg, en hij zag de Groote Stad, het Heilige Jeruzalem, nederdalen. Deze aarde dan, vernieuwd zijnde, zal de eeuwige Erfenis der Heiligen zijn, en het Oude en Nieuwe Jeruzalem zullen voor eeuwig daarop blijven tot eene eeuwige woonplaats voor verheerlijkte onsterfelijke schepselen. —

SLOTWOORD.

De Lezer van dit beknopt en verlicht werkje, vind eene waarschuwende stem in hetzelve, 'twelk eene reuke des levens ten leven, of eene reuke des doods ten doode zijn kan.

Zij, die met een ootmoedig harte tot den HEERE GOD gaan, om in deze te worden voorgelicht, en gehoorzamen willen het Eeuwig Evangelie van JEZUS CHRISTUS, door zich te laten doopen tot vergeving der zonden, hun zal de Morgenster opgaan in hunne harten, en de Zonne der Gerechtigheid zal hun bestralen; vreugde en ware vrede zal hunne harten vervullen, en zij zullen tot de kennis komen, dat zij de aangenomen zonen en dochteren GODS zijn van de Kerk der Eerstgeborene, JEZUS CHRISTUS; terwijl daarentegen zij, die deze stem verachten, in duisternis, vertwijfeling en bange vrees hunnen weg zullen blijven bewandelen, totdat de tweede dood hun zal bemachtigen en zij hun wélverdiende straf ontvangen, om voor eeuwig verstoken te zijn van het Heilig Aangezicht des HEEREN en Zijne Heerlijkheid.

Dat de naar waarheid dorstende zielen mogen getrokken worden uit den nacht van donkerheid en duisternis, en overgebracht tot het wonderbare, heerlijke licht van het Eeuwige Evangelie, hetwelk van GOD weder geopenbaard is van den Hemel in deze onze dagen, en zij met de geloovigen de HEERE mogen grootmaken en Hem verheerlijken, Die te prijzen is tot in alle Eeuwigheid! is de hartgrondige bede en wensch van Uwen vriend en heilwenscher

P. J. LAMMERS.

Zij die in nadere kennis willen komen, kunnen zich vervoegen aan de navolgende adressen: —

W. KOLDEWIJN, Smedenstraat, Deventer.

G. B. DENKERS, Oud Beierland.

A. POT, Sponturfwijk, Dedemsvaart.

N. BAKKER, Helpman, Groningen.

H. J. DRAGT, Bartjesstraat, Zwolle,

en bij den Zendeling P. J. LAMMERS, (C. F. Braun), Boomstraat No. 57, Amsterdam.

Snelpersdruk van I. BREMER.
O. Z. Voorburgwal 226.
AMSTERDAM